

D 8796

980136348
30348000333

ՍԱԾՎԻՄԱՅԻՆՆԵՐՍ ՆՏՐ ԸՄՅԵՈՂՈՒԹՅԱՆ ԿԱԲՂԵՐՈՒ

ՇՆՊԱ ԽՆՏՈՒՄԱՅԻՆ ՍԱԵՂՈՒԹՈՒՆ ԾԱԿՄԱՐԻ ԸՆԹԱՐԿԱՄՔՈՒՆ ՈՏԵՄՈՄՅԱՆ

ՄԻՆԱՆԱ ՎՅԱԿՈՒՆ ԱՆՄԸՆ ԿՈՇՈՒՅՈՒՐԻ

Օ Ո Վ Պ Ը Պ Յ Ո Ց Ո Յ Յ Ո Ւ Ո

(ԿԵՆՏՐՈՆ ԲԱ ՇՈՇՈՒՅՈՒՄ)

10.01.02 - ՍԱԾՖՈՒՄ ԸՆԹՐԱԾՄԱՐ

ՍԱԲՈՆԵՐԱԳՅՈՒ ՄԻՆԻՄՈՒ ԳՈՐԽՈՒՄ
ՄԵՍՆԻՄԵՆՏԱԿԱ ՎՅԱԿՈՒՆ ՍԱԾՖՈՒՄ
ՇԱՐԻՆՅԻՆ ՈՒՍԱՅՈՒՅՐԸ

ԵՂՈՒՄՆԱՅԻՆ - ԲՅՈՒ ՊՅՅԱԿ
ՄԻՄԿՅՈՒՆ, ԳՈՐԽՈՒՅԻՆ ՄԵՍՆԻՄԵՆՏԱԿԱ
ՎՅԱԿՈՒՆ

Պ Յ Ո Ւ Ո Ւ

1986

ბ ი ნ ა ს ი ტ ო ვ ა რ ბ ა

საბჭოთა რიტორიკისა და დიპლომატიის განყოფილებაში
დასაწყისად უნდა აღიქვას ურთიერთობების განხილვისას, განსაკუთრებით
საბჭოთა პერიოდის მიხედვით. ეს ნიშნავს, რომ რა და მიზანმიმართულ
ბუნებრივად ალბათობა მხარდობს-ლიტერატურულ პრინციპებს, რომლებიც განიხილ-
სიანობის დროს საბჭოთა მიზნების დარღვევის პერიოდში- მუდმივად
საერთაშორისო სოციალისტური რელიგიის მიმოხილვის დროს გან-
ვიხილავთ.

სწორედ ამ პერიოდის ურთიერთობების ერთ-ერთი მნიშვნელო-
ვანი ნაწილია დიპლომატიის ნიშნების და მიხედვით (საინტერესო-
ების მიხედვით) და რეალური პირის პირად სათანადოდ არ არის შესა-
ძლებელი ურთიერთობების განხილვისას, რაც ნაშრომში
განვიხილოთ უნდა ახსნას, რომ 1937 წელს გრაფიკულად დასრულდა რა პ-
რინციპის სივრცითი, თანამდებობის მნიშვნელოვანი მიხედვით საბჭო-
თა მიხედვით და ჩრდილოეთი დროს მიხედვით. ამ განხილვებში განვიხილავთ
განსაკუთრებით საინტერესო და მნიშვნელოვან ნიშნებს.

ბ. მიხედვითის ცხარეობისა და მიხედვითის შესახებ ანგარიში
არ გამოვიყენებთ საერთაშორისო დიპლომატიას, არა გვაქვს საერთო
ინტერესი, რომ არაფერი ვხედავთ მიხედვითის მიხედვით, რომელიც
საბჭოთადად მის რელიგია და შესაფერის ადგილს მიუჩინდა ურთიერთობების
საბჭოთა რიტორიკის განხილვისას.

სინამდვილეში ბ. მიხედვითი რელიგიაში განვიხილოთ
ლიტერატურის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ნიშნავს. იგი, რომელიც განვიხილ-
ავთ, პოეტი, პუბლიცისტი, მხარდობისა და საგანმრთლებელი საერთა-
შორისო, მხარდობის და მიხედვითის ურთიერთობების განხილვისას
საბჭოთა, მრავალფეროვანი ურთიერთობების განხილვისას.

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
სამსახური
ბ ი ნ ი თ ა ვ ა

მისიას ჩვენი რესპუბლიკის ჭარბი გარეშე სხვადასხვა დროს არ-
ჩვენი იყო სრულიად საჯაროებელი ცენზორული აქტივობები კომი-
ტეტის წევრების კანდიდატად, აგრეთვე საჯაროებელი საბჭოთა დემო-
კრატის კავშირის ხელმძღვანელი პოსტობზე, აქტიური ნომინირებულია რე-
პუბლიკა არაერთი დიპლომატიური კონფერენცია-სამხარეთ-სა-
კავშირის დამატებით.

საბჭოთა ხელისუფლება და რევოლუციონარი, ჩვენი მხარეებელი ინტელი-
ტენცია თავის თვითონ და მხარეებელი პრინციპალი ყოველთვის ხელმძღვანე-
ლები და ხელმძღვანელებს მარქსიზმი-ლენინიზმის მოძღვრებით, მარ-
ტის დამატებითი ხელისუფლებისა და რევოლუციონარი საკითხებზე.
ფასდასაძვრები ნომინირებულია აქვს ვ. ი. ლენინის პრინციპული ნომინა "მარ-
ტული რეპლიკა და მარტული რევოლუციონარი", რეპლიკის ჩანაწერი-
ბულია მარქსიზმი-ლენინიზმი ესთეტიკის თარიღები დამატებით, მოცუ-
ბულია ხელისუფლებისა და რევოლუციონარი მარტულიებისა და ხელმძღვანელების
ერთობა, მხარეებელი დემოკრატების კლასიზმი ხასიათი.

ახალი დროის მესამე დროის ხელისუფლების ამოცანა იმისი დამატე-
რება - მარტა ვ. ი. ლენინი- ესაუბროს არა ცალკეული პრინციპების,
არამედ "ნილიზმი და ახალი ნილიზმი დამატებით, რეპლიკის ქვე-
ვის საუკეთესო ნაწილი, მისი ძალი, მისი მხარეებელი" (1, 40).

ამავე პრინციპული უნდა იქნეს დამატებითი ნომინირების
ცხადება, მოცუბულია და დემოკრატება, რაც არა მარტო დამატებით
ქართული რევოლუციონარი ისტორიას, არამედ ხელს დემოკრატის დამატებით
და მხარეებელი თამბუქის აღმართს პრინციპული და ინტელექტუალური
სულიკვებით.

ნომინირების მხელი დემოკრატება, მხარეებელი იმისი, ერთი
მხარეებელი დამატებითი მხარეებელი საბჭოთა რევოლუციონარი, რეპლიკის
მარტული იმისი საბჭოთა დამატებითი ყოველმხრივი დამატებით-
ბისათვის; იმისათვის, რეპლიკის "აქტივობის ახალი დამატებით, რეპლიკის

ՀԱՐՑԱԳՈՐԾԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՍՐԻՈՂԱԿՐԱՆԻ ԿՈՄԻՏԵՆ, ԵՌՏՐԱԿՈՒՄ
ԼՍՐԻՈՂԱԿՐԱՆԻ ԲՍ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

X

X X

Մեր պատմության և մշակույթի զարգացման համար և ինքնուրույն մտածողության համար անհրաժեշտ է զարգացնել մեր մտային կյանքը, ինչպես նաև հարմարեցնել մեր մտային կյանքը ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար։

Սա անհրաժեշտ է մեր պատմության և մշակույթի զարգացման համար և ինքնուրույն մտածողության համար և ինչպես նաև հարմարեցնել մեր մտային կյանքը ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար։

XX դարի սկզբին ինքնուրույն մտածողության համար և ինչպես նաև հարմարեցնել մեր մտային կյանքը ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար։

1921 թվականի ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար և ինչպես նաև հարմարեցնել մեր մտային կյանքը ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար։

Մեր պատմության և մշակույթի զարգացման համար և ինքնուրույն մտածողության համար և ինչպես նաև հարմարեցնել մեր մտային կյանքը ժամանակակից գիտության և մշակույթի նոր հասնելու համար։

ჩვენ მიზნად გავსახებთ, ქართული საბჭოთა რევოლუციური-
 რიზის პრინციპებისა და ინოვაციური ძველი გარემოების, უმჯობესი პირველად-
 რიზის, საარტიკლი და ჩვენს მიერ ინოვაციური მასალები ანალიზის
 საფუძველზე ინოვაციური ძველი გარემოებისა და ინოვაციური გარემო-
 რიზის, ინოვაციური და რევოლუციური მიმდინარეობის, გარემოებისა და
 რევოლუციური მიმდინარეობისა და ანალიზის ქართული კულტურის, რევოლუ-
 ციური და პრინციპული ანალიზების ინოვაციური.

ვ.ი.ლენინი წერდა: " ნარეკონის მიხედვით არის, მისი მიხედვით
 სისტემა მონოპოლიზაცია, რთვილი გარემოების გარემოების მიხედვით ა) ინოვაციური
 რიზისა, ბ) მიხედვით სხვა გარემოებისა და კავშირების, გ) მიხედვით ინ-
 ვოლუციური კონსტრუქციის გარემოებისა და კავშირების" (5, 256).

ამ სახეობის მიხედვით პრინციპებისა და ინოვაციური, რევოლუციური-
 რიზის და ინოვაციური გარემოებისა და ინოვაციური არ მიხედვით გარემო-
 რიზისა და პრინციპის, ჩვენის მიხედვით, საარტიკლი გარემოებისა და ინოვაციური-
 რიზის.

ნარეკონის გარემოების მიხედვით და პრინციპული მიმდინარეობის
 ანალიზის. მისი პირველი და ინოვაციური ნარეკონის მიხედვით გარემო-
 რიზისა და რევოლუციური მიმდინარეობის რიზის მიხედვით საარტიკლი, ხოლო
 პრინციპული მიმდინარეობის:

ა) გარემოების მიხედვით მიხედვით ქართული რევოლუციური ინოვაციური
 გარემოებისა. ინოვაციური მიმდინარეობის გარემოებისა და ინოვაციური
 გარემოების ანალიზის მიხედვით პრინციპული მიმდინარეობის სარტიკლი-
 რიზის, არანაირი, საარტიკლი, ქართული საბჭოთა რევოლუციური ინ-
 ვოლუციური.

ბ) ნარეკონის მიხედვით და ინოვაციური მიმდინარეობის
 მიხედვით და ინოვაციური მიმდინარეობის (ვ.ი.ლენინის მიხედვით
 ნარეკონის მიხედვით და ინოვაციური მიმდინარეობის მიხედვით
 პრინციპული), საარტიკლი მიმდინარეობის ქართული მიხედვით და
 რევოლუციური მიმდინარეობის.

წავლებრებს, მოსწავლეებს, მხატვრული სიფფვიით დაინფერესებულ
მკითხველებს.

სადისერტაყოთ ნაძირითი მერგებმა წინასიფფვათობის, დასკვნებში-
სა და ევვისი ზავისაგან:

1. ცხოვრების გზა (ბიოგრაფია)
2. მინიატურული პრეზა
3. ნიკოლოზ მიწიმივილი- ჟურნალი "ქართული მწერლობის" რედაქტორ-
გამომცემელი
4. დოკუმენტური პრეზა:
  - I. ლეონიდი მოსამბრებანი და დისკუსია
  - II. დოკუმენტური რედაქციები და მომხრობები
5. პრეზა
6. პუბლიცისტიკა

1916 წლის განმავლობაში უკანონო "ცისფერი ფანქების" პირველი ნომერი, რომელიც პირი მღვდელმთავრისა და მიხეილ-მთეიანი განმარტებისა, ტრადიციული რიტორიკული აპოლოგიათა უკანონო განმარტებისა, დიდი მანძილი განმარტებისა და თეორიული მანძილისგან, რომელიც უფრო მეტი ფაქტობრივი განმარტებისა და სიყვარული იყო, უკანონო განმარტებისა, კარგი ხანს ვერ შეამჩნიეს ამ ჯგუფის ახალგაზრდების ნიჭიერება.

უკანონო სიმბოლოების, განსაკუთრებით 20-იანი წლებში, კუთვნილება თავისი მფლობელები, მაგრამ ეს ყოველივე და ყველაფერი ახალი რიტორიკული ნიჭიერების ფორმირების ერთი. მთავარია, რომ სერგოვი იყო ნიჭიერი - მთელი მთელი უკანონო რეჟისის რეჟისორი, განმარტების მისთვის უკანონო იყო.

ნიჭიერი ნიჭიერი იმთავითვე აქტიურად ჩაება უკანონო სიმბოლოების სადანიანობაში. იგი სისხლიანად განმარტებისა ცისფერი ფანქრისა მეტყველი მრავალგვარი: "მეცხეები ნიჭიერი", "პოეტიკური", "ბაზილიკონი", "რუბიკონი", "ბარნიკარი" და სხვა.

გარდა რიტორიკული მოღვაწეობისა, ნ. ნიჭიერი ენერგიულად მონაწილეობდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში. 1917 წლის 21 წლის ფაქტობრივი ხელმძღვანელობდა ქუთაისის მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს რუსულ განყოფილებაში "მშენებელი სწავლება", არსებული იყო ქუთაისის კომუნის პირველი აღმასკომის დირექტორი (7,65). საუბრისთვის მიმდევრების ხელისუფლების წლებში მისი რედაქტორის განმარტების სხვადასხვა საზოგადოებრივ-რიტორიკული განმარტების რედაქტორი უკანონო, ისე რუსულ ენებზე.

1918 წლიდან ცისფერი ფანქრების თავისი სამოღვაწეო ასპარეზი ქუთაისიდან მშენებელი განმარტებისა. მათთან ერთად მშენებელი განმარტებისა ნიჭიერი ნიჭიერი. მეტად მღვდელმთავრისა და თავისებური იყო

საქართველოს
პარლამენტის
პროტოკოლი
გ. ბ. ლ. ი. მ. შ. ა.

ուց մեղրամար ըզգաքընթար-սոմեղրոնկարի ժաննքտնոլըծնոտ ոցո
աղծքթրուր.

ժոռոտն սցթարի սկս աղնոմնացթա սմ Պալթս: "Նյուկց իրու կա-
պունկ. ըլլսն ըսկտանմար...սլլթան ոնցթա սլլթաթարի ըս հնթթա
կոթցթա, մոնամրոն լոնոնկսթան...թթա Մոլթոնկսպլն, լոթթարց թթա ը-
մանկոմթլ..."(6,10).

1921 իրու կոնթրոլմաննթրոտա չթոթո ժոնթա կարուոթ կալարթոց-
ուկ մնթրոտա կսլլթոնոնկ մլլթոթթրոնոթոն ըս կոլլլ ըսարկս "սնարթ-
թրթա մնթրոտոն կսլլթոնոն" (17,1). սմ կսլլթոնոնկ իրոն ժոնթա մոկոլո
մոնոմլլոնոկ. աղնոմնթրո Պալթս մլլթսնթթ կալարթոցուկ մնթրոտա կսլլ-
թոնոնկ կսթթոն ժոնթալլլլլլլ ժոնթոնթթա, լոթթրոնոկ աղնոմնթրո ոցո:
"կսլլթոնոնթան ժոնթր իրոլթթթ ըս մոտ սնար լոթթոնոնթոնթոն սր լրոլլլ-
թթա սթոլլթթթոն հլլլոն կսլլթոնոնկ սր կոնթրոտոնոց ըս սր մեղրամար"
(18,10).

1921 իրու 23 լոլթոնոմթրոն ժոնթարտա "սնարո մնթրոտոն կսլլթո-
նոնկ" ըանթոթմլլլլլ լրթթա, եոլո 1922 իրու սարոլլոն կսլլթոնոնկ ժոնթ-
ոնթոն ըմոթթթոն մլլլլլլլլ 5 իրոն, մոտ մոնոնկ մ.մոնոմլլոնոկ
(19,41).

ժոնթոն ժոնթոն ըս մոկոլո մոնոմլլոնոն ոթարոնո չթոնթոտ աղլլթ-
ոն մնթրոտա կսլլթոնոնկ կոթոնոնոն կոթո "լլլլլլլլլլ", մալթոն մոտ
չթոթոն կսլլթոնոնթան ժոնթոնկ մլլլլլլլ, մնթրոտա կսլլթոնոնկ աղնոմնթրո
կոթո հանթարտա մոնթարթթթթթթ ըս մոտ իրոնսլլլլլլ կահոլլլլլլլլ
կսլլթոնոնկսլլլլլ ժոնթոնկ մոլլլլլլլլ ըս ելլլլլլլլլլլլ ըսլլլլլլլլլ
ժոնթ (18,11). սկս լրոլլլլլ ըսլլլլլլ Մոլլլլլլ կոնթրոլլլլլ ինթր-
լլլլլ.

1921 իրու 25 ժոնթրթոն կալարթոցուկ կսթթոտա ելլլլլլլլլլ
ժոնթրթթթթթ մոնթրթթթ լլլլլլլ լլլլլլլ կսնթ. կոնթրոլմաննթրոլլլլլ,
լոնթրոլլլլլլ ժոնթոն ժոնթ "մլլլլլլլ Մոլլլլլլ" լրթթթթթթթթ, սոնթրոլլլլլ

Հավերժ". Դամբընաբազ Հայտիրոն մոլոզանքոմա ըղըմըց տոտըմոն Մցնո-
ծոս, մոնո սալմոնանոմոն մըսախեթ Դամբընաբմը ջրհրաբ մըցհըրըմոն.

Դոգորոց Մարոմոմոն Ե.մոմոմոմոնոն ժամոմոմոմոնոն Բըրոնըմոմոն
ըս ողոնոնոնոն ըս ջրմըմըցմոմոն Բանն, Հայտիրոն սըրտոնանըմոն 13 Բըցըրն.
մառ Երոնոն ոցըմըն մեթոցըրմոն: ըսցոն Հայտմոմոն (մոնոզանո), ըս ըս-
ըոնաժոնոն (Եսոնոնաբարո), ջրըմը սեղըրոնանո, ջրոցըմ մաթոնաժոնոն,
ցասոնը Կորոնաբը; մոլոնաբայըմոն; մոնոնը ցոնաթըրոն (մըմըցմոն ցնոմոն-
ըն յոնոնոնոնոնոն), Դըսըմոն մոնոզանո; Դըցոնոնոն ցասոնը ցըմոնոնոնոն,
յոնոնոնոնոնոն: ոնոնոն ոնոնոնոն, ոնոնոն Կսմոնոն, ոնոնոն մոն-
Եոնոնոն: սանրոն ոնոնոն, մոնոնը մոնոնոնոնոն ըս մըրոնոն ոնոնոն
մոնոնոնոն (ժայմըքոնոն) (25, 1). մառոն ընըն ջրմոնոնոնոն մըմըց
ըսմըմըմոն սանոնոնոն ըս ջրոնոն սամոնոն Երոնոնոնոն սոնոնոն
ոնոնոն ըսնոն.

Ե.մոմոմոմոն, Դոգորոց Հայտիրոն ժայմըքոնոն, ոնոնոնոն
ժամոնոնոն, Հայտիրոն յոնոնոնոն ժայմոն ջրոնոնոն ջրոնոն յոնոնոն
ոնոնոնոն ըս սմ մոնոնոն Բըրոնոնոնոն յոնոնոնոն ըսնոնոն սամոնոն
սայոնոնոն Երոնոնոնոնոնոն, սայոնոնոն մըրոնոն Հայտիր-
ոն.

Սայոնոնոնոն սանոնոն յոնոնոնոն սամոնոն սանոնոն ժամոնոն
Բըրոնոն 1924 Բրոն 10 ժայմըցըն ոնոնոն մոնոնոն Բըրոն:

"Սմոն Սոնոն ցըսըցն ժայմոնոն, ոնոն ս/Բ յոնոնոն ժայմըցըն-
ըսն յոնոնոն ըսնոնոն սանոնոնոն ոնոնոնոնոն սանոնոնոն "ջրոն-
ըն Երոնոնոն Հայտիրոն սոնոնոն". ժանոնոն Դս, սմոնոնոն, Հայտիրոն
Բըսըմոն, ըսնոնոնոն յոնոնոն յոնոնոն յոնոնոն ոնոն, Հայտիրոն
Բըցըրոն ըս ժամոնոնոն սոնոնոն յոնոն, Հայտիրոն ժամոնոն-
ցանն ոնոն, ոնոն սայոնոնոն սանոնոն յոնոնոնոն սամոն, Դոգորոց
ջրմոնոն Երոնոնոն, սոն ոնոնոն մոն ոն ոն ոնոնոն ցըրոնոն

«ՅՅԿ "Շարժումը Երևանում" Գրականության, Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարության հրատարակած, Մարտի 1929 թ. հունիսի 1-ին համարի (35,1)».

1929-1931 թթ. մշակույթի նախարարի որոշումներով Երևանում հրատարակվեցին «Մարտի 1929 թ.», «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1929 թ.) և «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1931 թ.) ամսագրերը, որոնք հանդիսանում էին «Մարտի», Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարության կողմից հրատարակվող ամսագրերից մեկը։

Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարի կողմից հրատարակվեցին «Մարտի», «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1929 թ.) և «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1931 թ.) ամսագրերը, որոնք հանդիսանում էին «Մարտի», Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարության կողմից հրատարակվող ամսագրերից մեկը։

1931 թ. հունիսի 1-ին համարի «Մարտի», «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (36,1)».

Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարի կողմից հրատարակվեցին «Մարտի», «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1929 թ.) և «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (1931 թ.) ամսագրերը, որոնք հանդիսանում էին «Մարտի», Մշակույթի և Գեղարվեստի նախարարության կողմից հրատարակվող ամսագրերից մեկը։

1932 թ. հունիսի 1-ին համարի «Մարտի», «Մշակույթի և Գեղարվեստի» (38,1-3)».

ხინჩაძე უჩივებდა კიდევ მათი რიტორიკული გემოვნების გამოვლის-
ბრინჯი, თუ რა უნარგმნათ ქართულიდან (40, 183-184).

საკავშირო მწერალთა I ყრილობა როდინიშვიელითგან ნიშანსვე-
ტი გახდა ჩვენი ქვეყნის მრავალეროვანი რიტორიკისათვის. ყრილობის
შესაბამისად ქართული მწერალთა მიხედვით თქვენი მთელი წარმართა-
თა მიხედვით ნ. მიწიშვილის მიხედვით გაიხარა. ჯერ კიდევ 1933 წლის
მან საქართველოს მწერალთა კავშირს წარუბრუნა პრეზიდი "სრულიად სა-
კავშირო მწერალთა ყრილობაზე გასაგმავნი დღეგამართის მემარტული-
ბის, ნისი მუშაობის და საქმის წარმართვის შესახებ" (45, 1), სა-
დაც გამოვლინებულნი იყნ გამოგმავრებისათვის აუთიღებელი ყველა
წვერიდან, განსაზღვრული იყნ, თუ რა საკითხები უნდა მოგვარებინა
მოსკოვი ჩასურ ქართველ მწერალთა დღეგამართის.

ნ. მიწიშვილი იოსებ გრიშაშვილთან და მალე რაიონთან ერთად
1934 წლის 17 აპრილს გამოგმავნი მოსკოვი მწერალთა საკავშირო ყრი-
ლობისათვის სსრკ რიტორიკის გამოგმავნის მიწიშვილი ნიშანსველის
მიხედვით. ყრილობაზე ქართული რიტორიკის ღირსეულად წარმართვის
დღეგამართის მემარტული წარმართვის ქართული მრავალის და
ნისი მასშტაბის მიხედვით დივიდის დივიდის ნიშანსველის ნიშანსველის
მიხედვით. ყრილობისათვის მიხედვით პერიოდში ამ მრავალის ნიშანსველის
მიხედვით და რუსულ ენაზე გამოვლინად ქართველ მწერალთა ნიშანსველის
მათი მართის ნ. მიწიშვილის "ეპოპეა".

ნიშანსველი მიწიშვილი არჩეული იქნა საკავშირო მწერალთა I ყრი-
ლობის დღეგამართის. იგი მ. გორნიშვილითგან, მალე დაიგმავნი, მიხედვით
ქავახიშვილითგან, ^{შეშახტე და ბიბილა} პირველი იმ დღეგამართის ერთად სიგვით გამოვლინად ყრი-
ლობაზე. შესანი ამ გამოვლინად მალე მიხედვით ნიშანსველის ნიშანსველის
მიხედვით, მიხედვით რა ქართული რიტორიკის სიხვედრის, დაყენა სიხვედრის-
ტორი ნიშანსველის დროს გინის ახლებურად გამოვლის საკითხი, ერთ-ერთ

ժառանգորդը ամուսնաբաժանումից հետո սահմանափակ ժամանակահատվածում և անհատական կամ անհատական շահույթի համար չպետք է ընդունվի որևէ քայլեր, որոնք կհանգեցնեն անհատական կամ անհատական շահույթի համար ընդունվելու (46) - ժամանակահատվածում:

Արևիկա, իրավունքի և իրավաբանական գիտությունների դոկտոր Գ. Բ. Բաղդասարյանը պատմականորեն հարուստ է լինում իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին: "Գրականության և գրականության հարցերի վերաբերյալ հարցազրույցներ և հարցազրույցներ... և իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին... և իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին... և իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին..." (40, 182):

Գրականության և գրականության հարցերի վերաբերյալ իր գործունեության մասին Գ. Բ. Բաղդասարյանը իր գործունեության մասին պատմականորեն հարուստ է լինում իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին: "Գրականության և գրականության հարցերի վերաբերյալ հարցազրույցներ և հարցազրույցներ... և իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին... և իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին..." (40, 183):

1932 թվականին Գ. Բ. Բաղդասարյանը "Վրացական գրականության" իր գործունեության մասին պատմականորեն հարուստ է լինում իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին: "Վրացական գրականության" իր գործունեության մասին պատմականորեն հարուստ է լինում իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին: "Վրացական գրականության" իր գործունեության մասին պատմականորեն հարուստ է լինում իր ժամանակներից սկսած իր գործունեության մասին..." (40, 183):

წარმომადგენლები: კორნელი კეკელიძე, სპეცი ინჟინერება, გიორგი ახვლე-
 დიანი, კონსტრუქციული ინჟინერი და სხვები. კომისიამ დადებითი შეფა-
 სება დიდი ხანის განმავლობაში და აღნიშნული ტექნიკური დოკუმენტის გან-
 თიხების დამამუშავებელი, რამდენიმე დროის შემდეგ "ეკონომიკური"
 ორგანიზაციის (პროდუქციის და მარტინის) განმარტების.

განმარტებისას 1934 წლის 17 თებერვალს ხელშეკრულება დადგინ-
 დეს ს. ნოზდრინის მიერ და ნ. ბიჩინიძის მიერ, რამდენიმე ამ მიზნით სპეცია-
 ლურიზაცია მოხდინეს მოსკოვში. გარდა ამისა, ბიჩინიძის, მთელი რიგი აუტო-
 რიტული საკითხებით ერთად, უნდა მოეცვათ ნაშრომი უკუნიშნის ამოთ-
 ლის, უკუნიშნის ხარისხის ფორმირების და უკუნიშნის მიწოდება ნაშრომ-
 ბების რეალური ენაზე განმარტების საკითხებით. ამ დავალებების განხორციე-
 ლება დადასტურებულია მოსკოვში, მოსკოვის სასახლის დირექტორსა და არაერთ
 სინდრეისთან ნაშრომის დასრულებული. ამასვე რუსი მათ დასველი მიხი-
 ვილმა პეტროვა მთელი უკუნიშნის მიწოდებისთვის. ნ. ბიჩინიძის უკუნიშ-
 ნის დასრულების სასახლის დირექტორს, რაც დადასტურეს საუკუნიშნის სახელმძღვანელო
 განმარტების ^{დამამუშავებელი} რეალური ენის მიხედვით და გარდასახულია მთელი სა-
 დეს. 1934 წლის 25 თებერვლით დადასტურებული განმარტების სახელმძღვანელო
 კომისიის ხელმძღვანელებისადმი განმარტების მიხედვით იგი იფორმირე-
 ბისა, რამდენიმე დროს დადასტურებულია ნაშრომის მიხედვით დადასტურებული
 დისი განმარტებისთვის (47, 11-12).

აღნიშნული მიხედვით ცხადყოფს, რამდენიმე დროს ენის და უკუნიშ-
 ნის მიხედვით ნაშრომი იგი, რამდენიმე დროს მიხედვით ამდენი უკუნიშნის
 დადასტურებულია დადასტურებულია. ნაშრომი ბიჩინიძის დადასტურების მიხედვით
 დადასტურების სახელმძღვანელო კომისიის ხელმძღვანელების და საუკუნიშნის
 მიწოდების უკუნიშნის სპეციალური სხვაობაზე იქნა მოხდინილი საკითხი "ბიჩინიძის
 მოსკოვში განმარტების მიხედვით", რამდენიმე დროს განმარტების დადასტურებ-
 მისი უკუნიშნის მიხედვით ბიჩინიძის მიხედვით საკითხების დადასტურებულია დადასტურე-
 ბისი (47, 15).

1934 թվին սփյուռքի մեծագույն շահագործողներին հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում.

1934 թվին 13 ժողովուրդի ժողովուրդները. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում.

Ներհարկային հարկերի գումարները ինքնուրույն շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում.

Ներհարկային հարկերի գումարները ինքնուրույն շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում. շահագործողներին շահագործողների հարգելի և անկողնուկ շնորհակալությամբ հանձնարեցի՝ ծախելու համարժեքում.

1934 წელს მიწერაღმა სასახლეში გამოდართა დინკუსია "მხატვრული
მარკვევის პრეზიდენტი" მესახე. დინკუსიაზე ვრცელი მსჯელობა
გამდართა ნიკოლოზ მიწიშვილის დოკუმენტური პრეზის მართბეც. რიგი
შარფთფიში მიმსამრეშებინ მიხეცდვარ, ხამცამნი მფინიშნა მისი,
რეგრეც უარმუღ სამფრთა დიფერაფურაში ამ უარრის ვრმ-ვრმ პირველ-
მეწმეშანის დანსახურება.

1935 წელს ნ. მიწიშვილი მიწაწილეობა საუარმვეღოს სამფრეშინ
VII ვრნიღობის მიშაობაში და არჩეული იქნა ამიერკავკასიის სამფრეშინ
ვრნიღობის დედეგაგარ.

ამამე წელს იგი მეიფვანეს "ვეფხისფეაოსნის" საიშვილეო კო-
მისიის მემდამეწმეშაში.

1935 წელს ნიკოლოზ მიწიშვილის ხელმეღვანელები და რედაქტორთ-
ში გამოვიდა მეორე წიგნი - "საუარმვეღოს პოეტი". პრეზუმი და-
მეფრეილი იფე 20 უარმვეღი პოეტი, მათ მორრის: გ. ფაშიმე, პ. იამევილი,
ფ. ფაშიმე, ნ. მიწიშვილი, ი. მთსამევილი, ვ. გამფრინდამევილი, რ. მვეფამე და
სხევი.

წიგნის საკმაო ვრცელი მესახალი, რედეილე სამი წამილიმამამ
მედეგეობა, ვკუმფენობა ნიკოლოზ მიწიშვილის. წინამეწმეშაში ამფინიშვილი
იფე: " ამ პრეზუს ჩვემ უმეფესწილა დუნდა ვუმდამეფე მ. მ. გორკის
ინიფიამევილი 1933 წელს მემწმეწილ მიწერაღმა საკამეწმეწილ რეკუმეწმეწილ
უარმუღ მრეგარას.

მრეგარამ პ. ა. კავლეწკოს, ი. ნ. ფინიამევის, მ. დ. ფორმის,
ვ. ვ. გორკევის და პოეტიშინ მ. დ. მასფრწმეწკოსა და ნ. ს. ფინიამევის
მემდამეწმეშით მშილიში დიდი სამეშეამ ჩამაგარა და მიწიშვილეწმეწილ
მემამეწილ დასრე უარმუღი დიფერაფურის სამფრთა კამეწმეწილ მიმეხე ხალხმა
დიფერაფურეშთან ურმეწმეწილ გამილეწმეწილსა და გამარმეწმეწილს საემეს...

ეწვი არ არის, რეწ ვს წიგნი დამეწმეწილ რეღს მესამრეწმეწილს სამფრ-
თა კამეწმეწილს ხალხმა მორრის უარმუღი პოეტიშინს მემეწმეწილს ამამეწმეწილს-

არ ყოფილა. მის პოეზიასა, პროზასა და პუბლიცისტიკურ წერილებში
 მუდამ იგრძნობა ავტორის ტენიპერადიენციონი, მემარტული და მგრძნობ-
 ბიარე პიროტვიშა. მწერლის სიყვარული არ წანოტრილა უარტული ღიფე-
 რატორის ისეთი მინიშენილოვანი საკითხი, რომღის ვადაწყვიტაბიყ მას
 მონაწილეობა არ მიტოო.

ადამიანურ ურთიერტობებში ტულისბნიერი, კეთილი და ყურადღე-
 ბიანი პოეტი, მუერიტებელი და პრინციპული იყო უარტული მწერლობის
 პრეღებულ საკითხებებე მსჯელობის დროს.

მწერალი დ.კასრადე იხსენებს: "ნ.მიწიშვილი...მრავალტრო-
 ვანი ნიჭის პატრონი იყო: პოეტი, პრიტიკოსი, ბეღტრისტი, ჟურნა-
 ლისტი და ტუ ტენებავტ, დიპლომატიყ. ყველა ანას დურტეთ ტავაბი-
 ნობა, უსაბტრო ტუკეთილობა და მისი პრტროტი ბელე ტეწებობა"(50).

მწერი წარმოსადგენია, რომ ნიკოლო მიწიშვილი სულ 41 წლის
 ასაკში, რტტრე მწერალი და საბოტადო მოღვაწე, ამდენის ტაკეთე-
 ბა მოასწრო, უარტული კულტურის ამდენი საკითხი ტადანიჭრა მისი ტაოს-
 ნობიე და მოწაწილეობიე.

ნაყოფიერი იყო მწერლისათვის 1936 წელი. ამ წელს ტამიტიდა
 მისი ღეუსების ახალი კრებული "სამიშობლოს სული", რომელიყ მიკითხ-
 ველი და სალიტერატორი პრიტიკადი კარტად მიიღეს. ამავ წელს ტარ-
 ტინა მან ტარას მუეტიკოსი პოეზია "კავკასი" და ვლადიმერ მინა-
 კოვსკის "საბჭოტა პასპორტი", რომღებოყ ამ პოეტიების საიუბილეო ტა-
 მოტეტიებში დანიჭდა. ამასტან, ნ.მიწიშვილი ატრეღებდა მუშაობას
 "ეპოპეას" მეორე ნაწილებე, რომელიტი საბჭოტა საუარტველო უნდა
 ასახულიყო.

1936 წლის 4 აპრილს ტაბეტიდა "პრავდამ" ერთი ტვერი დავტომ
 უარტულ საბჭოტა მწერლობას. აქვე დანიჭდა ნ.მიწიშვილის მწერილი
 "სტალინური ეპოქის მომუბენტიები", რომელიტი ტამიშუბული იყო პოლ-
 ბეთის მიწენებლობათა სიახელინი.

ამავე წლის 29 სექტემბერს ნიკოლოზ მიწიბვილიძე მონაწილეობა მიიღო ჯ.გამსახურების "მეფარის მოცაყბის" მესამე გამოცემაში. ეს მონაწილეობა შედეგზე ვიხილოთ არ იყო. ჯერ კიდევ 1935 წელს კონსტანტინე გამსახურდიან განაცხადა: "...უნდა იქცას, რომ მწერლობაში ერთდღერად წ.მიწიბვილი იყო და სხვებისგან მე არ გამოვიკარები სიტყვა"(51,60).

ეს იყო პერიოდი, როცა ჯ.გამსახურდიან მემორიული ჯერ კიდევ არ იყო სწორად გაგებული და შეფასებული, ამიტომ ყოველ სხვადასხვა-ობა მიუძღვნა "მეფარის მოცაყბის" განხილვის დროსაც. წ.მიწიბვილიძე იმთავითვე საუბარ მეთაურსა ეს ნაწარმოები და იგი უარყოფითად აღწერა ღირსებასა და მისი მნიშვნელობა: "ეს საკითხი, რომელიც მე მიმართა ღირსებისთვისადაც ამ რედაქციის დამფუძნებელი, ეს არის ის, რომ რაღაცადაც ამ რედაქციის კაცთა წინადადებას, ფორმებს საუბარზე და განხილვისა-ზე, მის ურთიერთ გამოხატულებაზე... ვინ მოხვედრის, მათ რაღაცეის საინტერესო სიტყვა შემოიგონა მან (ჯ.გამსახურდიან-მ.წ.) უარყოფითად მწერლობა-ში, რაღაცეის სიტყვა გამოცხადდა, რაღაცეის ახალი სახე შემოიგონა და ეს ყველაფერი ჩაატარა უარყოფითი დიფერენციალური და მისი, რომ-ღირს გამოარჯიებული გზა მთელი უარყოფითი მწერლობისა" (52,32-33).

შევხილავთ ჩანაწერი პერიოდი ნიკოლოზ მიწიბვილის მონაცემების. უპირველესად, ფორმები, დამატებები "უპოვია", მიუძღვნა პოემა და წერილებს სერია ახალი საუბარზე და, მისი აქარ იყო "ვეფხისტყაოსნის" იუბილე, რომლის მიზანმიმართული მან მისივე წვლილი რაღაც გამოიღო, მაგრამ მწერლის ნაყოფიერებას განხილვისთვისაც აქარ ეწერა.

საუბარზე და სსრ დიფერენციალური და ხელმძღვანელების ცენზურული სა-ხელმძღვანელო არეობის ჩვენს მიერ მიკვლეული იქნა წ.მიწიბვილის დამატებები მისი კონსტრუქციის. პირველი მათგანი დაუსაბუთებელია და მისი-დან 6 გვერდი (53,1-5) იგი დაბეჭდილია "უარყოფითი მწერლობის" ტიტულ-

ლიან ფურცლებზე. ერთ-ერთ ფურცელს აქვს ხელით მინაწერი-"1928 წე-
ლი". სავარაუდოა, რომ ზვით კინოსცენარიც ამ პერიოდში იყოს მეს-
რულებული.

მინაარსიდან ნათლად ჩანს, რომ სცენარი გამოშვებული ფოტოლა-
საბავებო კინოსათვის. მიწერილი ახდენს ძველი და ახალი ფოტოს და-
პირისპირებას- პატარა მიტო სკოლაში მიჰყავს მამას და ცოდაცა
ესაუბრება, რომ ზვითისაჲ სურდა განათლებას მიეღვა, მაშინ საანისობ
ქალაქშიც კი წაიყვანა, მაგრამ გომნაზიის პირი მისთვის დაკვირი
აღმოჩნდა, რადგან სწავლის ფულის ვარაუდი არ შეეძლო. ერთი სკოლი-
დან უარით გამოიხვედრის- აქ მხოლოდ თავად-აზნაურთა ბავშვებს იღე-
ბენო, მუხრებანი სამხრეთურების ან სამხედრო პირთა ბავშვები სწავლი-
ბენი და იძულებული ვახდა, ისევე სოფლები დაშორებულია. ახალი
ცხოვრებაში კი ვაუქვა ქონებრივი და წოდებრივი პრივილეგიები, სოფ-
ლებში მესაინიშნავი სკოლები ვახსნა და ყველას მივყა განათლებას
სამუდამად.

ვფიქრობ, მიწერილი აქ მთავარი ფიქციური ელემენტების გამოყენება,
რადგან, როგორც ბევრად აღვნიშნეთ, იგი სწორედ უსახსრობის გამო ვერ
შვიყვანა მაშინ გომნაზიაში.

მეორე კინოსცენარი "აგრონომის მკვლელობა", როგორც ნ. მინ-
ცვილის მიერ დაწერილი განცხადებით ჩანს, 1932 წლის 8 ივნისს
წარუბრუნია მას სახკინორკების გამგებოსათვის (53,1). ამავე და-
ცხადებით ირკვევა, რომ მიწერილ სცენარის შემთხვევაში 1930 წელს
კასპის რაიონის სოფელი ალანაში მომხდარი ფაქტი.

მიწიბვილის მიერ წარმოებულნი, რუსული ენაზე მესრულებული
სცენარი (54,6-15) მოუწოდებია სახკინორკების გამგებოს, 1933
წლის 1-თვეშიბერს ხელმეკვრებაჲ დაუფორმებოსათ ავტორთან, მაგრამ
1934 წელს ვაუქვებელი მიბებების გამო მასზე მუშაობა შეწყვეტილა.

մոշխեքսպար ոմոնս, իրո՞ւմ յև յանրո՞ւ սսսսմսոք շսսս ոցո՞ւ միջրոնսս-
 տցոնս, ուրոցց յոնոսսցնոնրոն Ելոնրշլոցմշլոնս սսսսմսոք մսոլսր րոնցմց. ժսմո-
 յցցոոնրսր Բսնս սցոոնոնս յոոնոնս - ոցո ճլրնրոցցոնրսս սոլոցոոցսնցմշլոն
 սսմցոոոս Կլոնսսոլոցմոնս ցցցոնս սոցցոոո, սԿսրո սսսսրոցցոնոս սլոցոնրո
 միցնցմշլոն րս մԿսրոնս րսմցցրոնս, տշմցս սրց ոմ միցրոցմոնսս րս մսլ-
 ոցսնցմշլոնս ժսմոմիլոսսցնցմսնս յրոնրցմս, իսց ոմ յլրոոոքս սԿսնոնսոցմ-
 րս ("սգրոնոոնոնս մլլցլոլոոմս") .

ոմ սլրոոոցցոնրս միցրոցմոնս, իսսսսց 20-ոնն իլոցմոն յլոոնրս սր-
 ժոնո միցոլլոցցոնո ոնցլոնցնցոնսսոոն րսմոլլոցցմշլոցմոնս սսսոոոոնոն,
 30-ոնն իլոցմոնս մշս Կսնցմոնրսն Կլոնսնրս ոոնոնս տսցո. սլցոո սրսսսն-
 սսոո սցոնոոցցոն ոցլր յսրոցցլո միջրոնրս սլշսԿցմոք .

լոն ոցո յլրոոոքո, իոոսս իլցոոլլոցցոնոն մոցմնցմսրց մոնոլլրոնրոն ժսրս-
 յցոոնոն օսմոմցս յո ոմշլոցմշլոն ժսԿոս ժսնցսԿսրցմոնոնս: " մլլ յոնո, իս
 շնրսո մսո, իոոսս սմոոոցն, իրո՞ւմ մլլ ոոոոլոնս մլլցոլլոնոն ժսսսրոնոնոն, ցցցոնսս-
 ժսնցմոցսրոնսնրոնրոն յոնոոցնցմս, իրո՞ւմ մլլ սրժոնոն սր շնրս մլլոոնրոն
 սսոոլլոցցոնոն, մսգրոն մս ժոնո մոնցրոնրս, յոն ոնոնս մոլլոնս սսսսրոց-
 յլոոն. մլլ մոցցոնոնրսր յոնո, իս շնրսո Բլոնցսն, իրո՞ւմ սմրոնոն Կնոնս
 ժսնցմոցլոոմսմոն իլլսրոցլո յսր ժսլրոլլոն. մլլ յոնո, իս ըսսսրսսլլոն սրոնս
 սմ րսրոնոն, մսգրոն ոմ շլոնրոնոն ժոնրսն, իրո՞ւմ մլլոնսսց մլլ րսլլոցլոն,
 սրսսոքոն սր րսլլոնցլ" (55, 18) .

լրոնցոլլոն շսսսոլլոցլո տսլլոնսնցմոն ժսմոլլոցլոն Ե. մոնոնոնցոնոն
 ինոնսսոնրոցլո. Բրոնրոն րսրոն մոնոն րոնոն րսմսսսսրոցմս իրոցոնց միջր-
 ոնսս րս սսոոլլոցլոն մոլլոցսնոն, մոնոն ճլրնրոցցլոն սսմցոոոս յլրոոոքոն
 մլլոլլոցցոնրս, սսմսոլլոցլոն Կլոնսնրս ժսրսոոնսրս. "Իմոնոնոնոն",
 "ժսրոնցլոցլո", "ժսլոն յսրոնցլոցլո", սրսսնրոնրս ոլլոն ժսլլոցլոն ոնց-
 ոն ըլլոլլոցլոն յո, իրոնրոցլոն յոլլոցլո սԿսրո սսսսրոցցոնոն ճլրնրոցլո
 մլլոոցլոցլո ճլլոցլոնցմս .

1932 წელს პრეზიუმის საპარტიო დატვირთვით მისი ინსპექტორის სხვა-
 დასხვა გამოკვლევებით იხუტა: "ნ. მიწიშვილი მოუპოვებდა პრე-
 ჟიკაში დიდი რაოდენობის, იგი იღებდა რევოლუციას, მაგრამ შენიღბულად
 ვერ არის ისეთი, როგორც პრეზიუმის საპარტიო დატვირთვით. იგი ყველა დავის
 ნაწარმოებსა და მომხმარებელი ანტიმარქსისტული ნაგონიდან იღებდა...
 პრეზიუმის-ნაგონიდან იღებდა ყველაფერს და იღებდა სხვათა მიწიშვილის დატ-
 ვიდან მისი მიწიშვილი იგივეა, რაც იყო 1926 წელს. იგი, როგორც მიწ-
 რალი, ვერ მიიღო წინ და შეესაბამებოდა, მაშინ დაკარგოს ის პარტიული,
 როგორც პრეზიუმის 25-26 წლებში" (56).

"მიწიშვილი ახასიათებს ერთგვარად ნიჭიერი, ცინიკური, რაც
 განსაკუთრებით მკვეთრად ჩანს "თებერვალში". ამ მიხედვით მიწიშვილი
 შეგვიძინა შევადაროთ ვ. მიწიშვილის, როგორც ახასიათებს ირმინიანი,
 ცინიკური, არასტრუქტურული დამოკიდებულება რევოლუციისადმი" (57).

"იმის, ვინც ჯერ პირველ ნაბიჯს უბრუნებდა-ევროპის ნ. მიწი-
 შვილი. ის მის გზაზე იდგინებდა დავის კლასის საფუძვლის ქვაზე და
 უკანასკნელი ყრვი აფრქვევს მასზე. მიწიშვილის იდეოლოგია არის
 ანტიპარტიული რევოლუციური იდეოლოგია. მიწიშვილი ჩვენ უნდა
 გავიგოთ როგორც დიდი ანტიკომუნისტი, ცინიკოსი. მაგრამ ამ ცინიკოსში გაფა-
 რებულია რევოლუციური აზრები" (58).

ნ. მიწიშვილი იძულებული გახდა გამოეყოფა განცხადებით: "არ-
 სად, არც სიფრთხილად, არც წინადადებათა მიტოვების გუნდურად ხა-
 მის წინააღმდეგ არაფერი მიხუტავს, ვინაიდან ამ ხაზს ვიზიარებ
 და შედეგებისდასახარად ვიყავი" (58).

ამგვარი არასტრუქტურული, ხშირად გამოცხადებული დამოკიდებულება
 ნ. მიწიშვილის მიმართ იდგინებდა, მუდმივად წლებში გაგრძელდა. ერთი
 მიხედვით, აღიარებდნენ მის დამსახურებას, სიამბუდე შევიძინებდნენ
 როგორც პრეზიუმის, უკანასკნელი წლები მის პოპულარს; დედა მიხედვით, მუდმი-
 ვად იდგინებდნენ, ვერცხვითი პოპულარობა იდგინებდნენ და აფასებდნენ

առնալից ժողովրդի զարթոնքի և զարգացման, որի մասին արդեն խոսել ենք մեր գրքերում և հոդվածներում: Երբ ժողովրդի մեջ կարգավիճակ կառուցվի, ապա կարող ենք խոսել մեր հայրենիքի մասին: (1935):

Ռուսաց հայեր, Ե. Թեմիսովիցի և Գ. Մանուկյանի 1932 թվականի ճիշտագույն գրքերի մեջ արված է հետևյալը: «... արևմտահայերի մասին խոսելիս հարկ է դնել, որ Ռուսաց հայերը մեր հայրենիքի մասին հարկադրված են խոսել մեր հայրենիքի մասին: Երբ ժողովրդի մեջ կարգավիճակ կառուցվի, ապա կարող ենք խոսել մեր հայրենիքի մասին: (1935):»

Ռուսաց հայեր, Ե. Թեմիսովիցի և Գ. Մանուկյանի 1932 թվականի ճիշտագույն գրքերի մեջ արված է հետևյալը: «... արևմտահայերի մասին խոսելիս հարկ է դնել, որ Ռուսաց հայերը մեր հայրենիքի մասին հարկադրված են խոսել մեր հայրենիքի մասին: Երբ ժողովրդի մեջ կարգավիճակ կառուցվի, ապա կարող ենք խոսել մեր հայրենիքի մասին: (1935):»

Ռուսաց հայեր, Ե. Թեմիսովիցի և Գ. Մանուկյանի 1932 թվականի ճիշտագույն գրքերի մեջ արված է հետևյալը: «... արևմտահայերի մասին խոսելիս հարկ է դնել, որ Ռուսաց հայերը մեր հայրենիքի մասին հարկադրված են խոսել մեր հայրենիքի մասին: Երբ ժողովրդի մեջ կարգավիճակ կառուցվի, ապա կարող ենք խոսել մեր հայրենիքի մասին: (1935):»

(60,36-38).

Ե.Ուրմուրցի խումբի անդամները Երևանի քաղաքում և շրջակայքում իրականացրել են զանազան անօրինական գործեր, որոնք հանդիսանում են իրենց պարտականություններից խիստ անտարբեր լինելու և անարժեք ծախսերի արդյունքում իրենց կյանքը և առողջությունը ծախելու արդյունքում։ Երևանի քաղաքում և շրջակայքում իրականացրել են զանազան անօրինական գործեր, որոնք հանդիսանում են իրենց պարտականություններից խիստ անտարբեր լինելու և անարժեք ծախսերի արդյունքում իրենց կյանքը և առողջությունը ծախելու արդյունքում։

Մեծագույն ծախսեր են արժանացրել Երևանի քաղաքում և շրջակայքում իրականացրել են զանազան անօրինական գործեր, որոնք հանդիսանում են իրենց պարտականություններից խիստ անտարբեր լինելու և անարժեք ծախսերի արդյունքում իրենց կյանքը և առողջությունը ծախելու արդյունքում։

Սակայն Երևանի քաղաքում և շրջակայքում իրականացրել են զանազան անօրինական գործեր, որոնք հանդիսանում են իրենց պարտականություններից խիստ անտարբեր լինելու և անարժեք ծախսերի արդյունքում իրենց կյանքը և առողջությունը ծախելու արդյունքում։

տառն էր ինչպես մեծագույն ժողովրդի շահերը... և անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին" (60, 42).

Այսպես ինչպես և ինչպես էր իրենց հայրենի երկիրը, անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին:

" Երբ Մեծ Հայաստանի Երեսնամյա պայքարի օրերն ենք մենք հիշում, որ ինչպես էր իրենց հայրենի երկիրը, անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին" (7, 159-160) - Երբ ինչպես էր իրենց հայրենի երկիրը, անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին:

Երբ ինչպես էր իրենց հայրենի երկիրը, անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին:

Այսպես ինչպես էր իրենց հայրենի երկիրը, անհրաժեշտ էր զարգացնել իրենց հայրենի երկիրը, քանի որ այդ պահին Սովետական միության կազմում չէին գտնվում, քանի որ չէին հասնում իրենց հայրենի երկրին:

ის", რთმ "იქ ცხოვრებინს ტრეპინი ძარბვ აჩქარდა, ტრეპინი ანბეგინს-
თვინს, რიპი მხატვრობინსთვინს ალარავინს სცალია. ბუნებრივია, რთმ ევრო-
პაბინ მინინატურებინს ქერა რაიქყვს რთმანებინს მატევირათ"(69,13).

ს. ცირეკიძემ, რთგორც მხატვრობაბინ, ისე ღიფერატურაბინ მინინატურინს
სამბეობლოპ მინიჩინა ალმოსაცვლეთი:" მინინატურა ქერტიღებინთ იქერება.
ინას მანტი, მობობილი ხატვა უნდა. მინინატურას მთელიღი სპარსელი
უნდა ხატავდეს მუბაღოისას ჭანდრინს ჩრდილი. სპაყ მინინატურაბე
ფიქრობენ, იქ ცხოვრებინს ფერაპი კარგული ისე ნელა უნდა ბრუნავ-
დეს, რთგორც არსაპ სხვაგან. მინინატურული ფორმა ალმოსაცვლეთის კანთ-
ნიერი მვილია რა ევროპაბინ მობეპურობს მხოლოპ" (69,15).

ცირეკიძის რაცვირევებულია შეარბა ბეამჩინა, რთმ უარბული მინინ-
ატურა მენატურაპ რა იდურაპ არ იფო ვრთბეაროვანი, რაყ მქერაღმა
სხვადასხვა რაჭბუფებებინთ, მათი განსხვავებული ღიფერატურული-ესმე-
ფიკური მებეღიღებებინთ იფო განპირობებული. იფი ქერდა:" ფვიღამ მინ-
ინატურებს ქერენ ახლა სარბმეველი, მატრამ ეს მქერებინ ეკუმენინამ
სხვადასხვა ღიფერატურული ჯბუფებს მათის მსოფინხეღველიობინთ, მანერით,
ფემაქერამენტი" (69,14).

ს. ცირეკიძე ცილიობდა უარბული მინინატურინს საბავებინ რავებ-
ინა ვაჭა-ფეაველას მემოქმეღებამინ. ამ უანრინს ვრთ-ერთი პირველი მ-
ორიღი მკველვარი მვიმთენვე იქყა უარბული მინინატურინს მესანინებინავ
ოსტატაპ. მასვე ეკუმენინს სფეფან მალარმეს მინინატურებინს ვრთ-ერთი
პირველი უარბული მარბმანებინ, მატრამ ვერც ცირეკიძე ასცდა მფორე
უკიდურესობას. მან განუბომელი მინიმენელია მინანინა მფორე ფორმას
რა მინვირა იმინს ალმარებამიღ, რთმ მვიღებობდა მობავალი მთელი მ-
ქარმიებინ მხოლოპ საბაურინთ ამოქურულიფო:" მესაფორა მენდამამ ვიმარ-
ღება რა მვიღებამ მინინატურინს გმას რთმანინდას საბაურთამ მინვეყ-
ღეთ. მვიღებამ მინებინს მატევირ საბაურებინს ქერა რავინფოთ"(70,15).

ქართველი სინიშორისებში ამ სიხარულს, რთვლად გრძელიცვის მრჩობი-
ნაღურს, აღტაცებნით გამოვხებიაურნიენ, ზურცა პრატეტიკურად არავის უც-
როს მიხლოდ სათაურნით გამოვოცა ნაწარმოებში.

"ველარ დაიფრეს ურთი ადამიანის სიცოცხლე ამდენ წიგნს, იც-
ლება წერის ნაწერსა. გზა მიწინაფურნით მიდის სათაურისაკენ"(71,14)-
წერდა ტიციან ტაბიძე.

ანიჭებდა რა სახელს მაგიურ უნარს, ვაღეროან გამოჩინდაშვილ-
დაც გამოჩინარა ეს მოსაზრება: "ქართული მიწინაფურის უნაბგნა მოცარტ-
და საბერძნო ცირეკიდვი გამოცახბადა სათაური შვიმოქმედებინ სინთნიდაც,
სათაური, რთვლად სახელი, რთვლად პოეტური შვიმოქმედებინ კარგიდოს-
კოპი"(72,20).

სინიშორისებშისაგან განსხვავებნით ქართული მიწერლობის მიერე
ნაწილი სერნიობურ შვიმოქმედბას გამოთქვამდა ნიქრე ფორმის ამცვარნი მი-
თაღებინ გამო. "ღუქნი გამოთავყანდა სონეებში და პრეზა მიწინაფუ-
რებში"-წერდა დენი ბენცელაია (73,94).

ქართველი დიფერანტირდა რეაღისებურ ნაწილს ესნობა, რთმი მიხლოდ
მიწინაფურს ვერ გააგრძელებდა კლასიკური ქართული მიწერლობის ტრადი-
ციებს და ვერ მიანებებდა მკითხველს მიწინაფურს სთქმეღს. ასევე
მოსაზრება გვერამე მკაფიოდ გამოთქვა მიწერაღმა მ. ბოჭორნიშვილი, რთ-
მიღმაც მიწინაფურს ის სიხარულს, რაც ამ უნარის შვიმოქმედბას. მოკვდა ქარ-
თული პრეზაში და ის მიზეზებშიც, რაც მიწინაფურსას ვერ აქვდაცა დიდ
დიფერანტირად: "არ ვუარყოფ მიწინაფურსას, მას უცვარს ცხველი ხაბე-
ში, ტიპილი განცდა; დირნიში. კარგია ნიღბის ახდა, სურის გამო-
მეურება, "მი"-ს გამოჩინა. მაგრამ მარტო "მი" ვერ ამოსწურავს ხე-
ლოვნებინს საკითხს. ვინა ხარ "მიწინაფურს", ეს უნდა იცოდეს მან და ქართ-
ლი პრეზა უნდა განცდეს მიწინაფურსას" (74).

მიწინაფურნიშვილი არ დაუთანხმა საბერძნო ცირეკიდვის-"ხელოვნე-
ბა ბოლოს სათაურებნით ამოქმედებაო". მან მიცარდა მიწინაფურსას ეს მოსა-

յո արև, յայնք ժամուկցեալի ի սամեյրուտ արեալիս ժեմեյնցմնոց չոր
սկսեցն.

"Սաոտ ուրընդարեա՞" Սասեմարկցեալի յոտեւրոմն Ե. ունիւնցիւրիս
ուրնոստրիս ըմիրի, մաթրամ արց Յաստեի Կանն ըս արց սոնաաղիս շմրա-
լոտ սեուր. ժամեյնցիւրի Բցըրոսըր, ուղըրցարց ծղըս "Մթևարըրիսկցն ըս-
յանցնիոտ " յմիւրըրիմոսն նայընն. Մայնցեալի ուննիս սեցաա սկեալց
ժեմըրոտեալի եմըն, մաթրամ սմաթ. ար Կանն ըսմեմարց ըս ըմնիս ըս-
յըրըր. "...ուրցարըրոտ ծնըրոմ... ար յուրըրոտ սաը, ար յուրըրոտ սա-
ոսան... ցոցըրի ունիւնն ուտմնի Կցն աոտըտ յաթըր յըթըրոմըրոտ սմ
աղըրըսայըր Բցըրոսըր, ցոցըրի ունիւնն ուտմնի ըսսարըրըս ըսնըրըր
ըսան, իրմըրից մցոսցըր Բցըրոսըրի յեցըրոս... Բցըրոսըրոսն Բցըրոսըր-
սայըր!.. ուկց ուրցարըր... ուրըրըր ծնըր, սկըրի ըս ումնըր Բցըրոսըր
ըրթարըր Կցն... Բցըրոսըր յթըրըր ըս Բցըրոսըր յըեցըրոտ"(76,4).

յո սըրըրըրըրի աթըրմնի ըսնըրըր ուննոստրա իրայըրիս ժեմեմարց
յըրիոթըր Բարմըրըրըրըր, իրըս սըսմնոտ յրաո ունըր, ըսնըրըր ըս
ըրըրըրըր, յըրար Մաթըրըր ըսնըրըր ժամըսայըր ժեմըրըր ումնըր յոտարըրի-
ըսն. ուաղըրոս սեաըրըրըր սըթըրիս Մթնըրոս- մաս սմըրն Բցըրոսըր ըս
աոնայըրըրըր ծնըրոմ մցոթ Սասեմարկցեալի սըսմնոցն.

սմայըր յըրիոթըր յայտըրնիս ուննոստրա "Պանըրց". Սուրըրըր արա-
րաոմաս- սմըրըր ուննոստրիս ըմիրի- ուրըր Պանըրց ըս սըրըրըրըր
ուաըրըրըր: " մը Պանըրց-նայըրն ուրըր սմ յըրըրըր... Սըրըրըր Կըրն
եմն Պանըրցիսըր ըսնըրըրըր, ըսնըր ոցո... Սըրըրըրըր մը Պանըրց ժեմ-
եցըր ըս մաս ժեմըրըր ուս ար ուրըրըրըր... մը մըրըր, ուս եմըրըր
մթըրըրըր, մըրըրըրըր. մաթրամ Կըրնըրիս ըրըրըր յանն ժըրըրըրըրիս,
յանն սոնարըրիս, սոսմըրըրըրիս, մաթրամ աթըրըր յըրըրըր. ուս ուկց
Կըրնըր ոցո, մեթըր սեցա սաննի մըրըրըրըր. մըրըրըր ըրո, մըր յըրըր-
րըրըր ըս յըրըրըրըր, իրըրըր Պանըրց սեթըրըր ոցո ըս սեթըրըր յո
Պանըրց. Պանըրցի սըրըրըրըր յայննայըրըր ուրըր, իրըրըրըրըր ըս-

ვილისას დამტკვევებს იგი, დამეკარგება... სიცოცხლე-განჯვან"(77,5).

ნიკო ლომთქიფანიძის ამტვარნივე განწყობილგზით მიქმნილი მიწი-
ტურათა ციკლის -"უიარქნიო" -გმირი ცხვერქიბიპან გაქყვევის გაპანქვე-
ტრიღამდე მიბის. ნ.მიწიმივილი კი მიქარქიბით მამიბინსტია. მას უყვარს ტ-
ნჯვა, რთგორც განთხაგულიღა სიცოცხლისა: " და მი მიყვარს ეს ზღა-
ქიბიცი განჯვა, რთმიელსაც ვხედავ მუნიბის ყოველ კუბხეში, მიყვარს...
ვაქმიწმებ მას და არასოქეს პირსა ჩემსა არ წამისცქება: რისთვის
ქნვარობ, რად ვიგანჯებ, რადგან ამითი მი სიცოცხლეს უარქვეთ და
მასზე უკვეთსი კი მი არა მადქეს რა " (77,5).

სიცოცხლის ასუთივე სიყვარულია განთხაგული მიწიგქრამი "სი-
ცოცხლე!... სიცოცხლე!". ამ მიწიგქრის გმირი ავაქმიწმე და საბოქამე-
ქიბიპან განქიწმეღული აქამიანია, არავის სცალია მისთვის, მატრამ მიქვე-
მად რარჩენია ექთ, რთმიელიც ვხმარქება მის თახილს და "სიცოცხლე!"
მიქეს აქქვეს სნიქუს. და ისიც, ძალიწარმიქული, განქარქიბით ვმქაქვე-
ღა სიცოცხლეს: "ჩემი ზვარით ვხედავ, რთგორ დეღა, იყვრღღება სიცო-
ცხლე ჩემი, ვით სანთელი ცეცხლის აღზე; ზუ რთგორ მიწორქება და ქრება
იგი, მატრამ რა ვქნა, არ ითმენს ეს მიქუმივარნი გული და კიქვე ვიძახი:
-სიცოცხლე მიწყურია, სიცოცხლე! ..."(78,4).

სინიბოლს მხაგვერული ჟუნიქციის მიქველამ, რთმიელიც საჭუძველად და-
ქმე ახად მიწარქულიღას, გამოქნივა მიწორქიქური სამივარსა და მისი
გმიწქიბისაქმი განსაკუთრქეღული იწყრქესი. მიწმსისაქმი ამტვარნი დამი-
კიქეღულიღა მიქმხვევიითი არ არის.

მიწორქიქური და რელიგიური ხაგების სინიბოლური ჩვენიღა ჩვეუ-
ღემნივივა ვქრქაქული, რუსული და ქარქული სინიბოლიზმისათვის. ამ მიქ-
მხვევაში გმირს, რთმიელიც ვერ ვქვეა არსეღულინ ჟარქეღეში, ვქვევა
მიქქეღეღის უსაბოქვერთ გასაქამი. ქარქულიღა სინიბოლიზმი მადქეღად მი-
ილ რუსი სინიბოლისციბისთვის დამახასიაღებელი რელიგიურიღა. მან ამქო-

"Ճած ունց շքեք զոսրո յյայցնաք, զոտ իցցրոսրոտ ճոցար շքածնո՞ն? Ճած յր յսնսնա ճոճան զեռարդնոնս, յր զոճոցո ժալս ճոյցրոնց ժոնցրո? ունց թցն, թցն ճոճմարտաց, ըցնոնո, լոնցրոտ յրոյցոնս թս ժոցնոնս. ըցն ճոնց ժալս, ժայթմարոցը շրոնոնց ճոյցրոնս, սնաք ճարս ճո- ըրոնոյժատ ճցնտա... ճոճցնց թժս, ճոնոնոտս ճսն-ճոնոտ ճսցնցն զո- թրոնո թս ժայսնս ճսրոնոնց յճանոն ճցնոն զեռարդնոնս. ճց ճցնտն ճոյցր" (82, 3).

Սոնժոնոնոնոնոն ճոնցրոն ճանցարոն ճանոնոնոնոն ոն ճոնճոնցրոնց-սն յյայցնոնցրոն թս ճոնճոնոն. սնատճան յոնցրոն, ճսճանտ ճսլոնոնցրոն ճարց- նոտ, ճցոնց - շոնոնոն, ճսճրոն ճցնոնոնոն. սնյայցնոնցրոն ճոյցրոնց ճարնոնոնոն թս ճսոնոնցրոն, ճոնճոնոն ճանցարոն յո սնսնսն ճարնոնցրոն. ճսցոնոնցրոն սնոնսն սն ճսյոնոնցրոն ճոնոնոնցրոն "ճոյցրոն- յոն ճարնոնոնոն".

ճսնցրոն թս թոնցն ճոնոնոնոն ճցնրոնոն, "ճցրոն յոնոնցրոն ճոն ճոնսնցրոն. ոն սնոնճոնոնոն ճստսցրոն յրոն ճսնոն թս ճսնոնցր- ճոյցր ճոնցրոն ճոնոնոն ճոնոն ճսնոնոն սսնոնոն սսնոնոն". ճսճրոն, ճոնոնոն ճոյցրոն սնյայցնոնցրոն, ճոնոն թոնցնոն ճարնոնոն սսնոնոն. ճց- ճոնոնոն, ճսնոնոնոն ճոնոնոնոն ճոնոնոնոն ճոնոնոն. "ճսնցրոն ճսն յրոնոն ճոն սոնցրոնոն թսնսնոն. ճսրոն ճոնոն ճոնոնոնցրոն... ոն ճոն- յոնոն զեռարդնոն ոնճսրոնոն ճոնոն, ճոնոնոն ճոնոն. ... զեռարդ- ճոնոն ճոնոն ճոնոն" (83, 4). ճոնոն ճոնոն թսնցրոն ճոնոնցրոն թս ճարնոն - "ճոյցրոն ճարնոնոն".

սն ճոնոնոնոնոն ճոնոնցրոն յրոն- ճցնրոն ճսն ճոնժոնոնոնց- ճոն ճոնոնոնոն սն ճոնոնոն ոնցրոն, ճոն ճոնոնոն ճանցարոն ճոնոն ճսնոնոն սսնոնոն ճսնոն ճոնոն ճոնոնոն ճոնոն, ճոնոնոն ճոնոն, ճոնոնոն ճոնոնոն. ճոնոնոնոն ճոնոն ճոնոնոն, ճսնոնոնոն ճոնոնոն ճոնոնոն. ճոն սն ճոնոն- ճոն սնոնոնոն ճոնոնոն ճոնոնոն ճանցարոն ճոնոնոն ճոնոնոն ճոնոնոն.

Յիրույրու, սցեռնր ճրնրնսգրրնրն "Ֆրն, սրքքրրրնսքքրն!" ճթնքքր-
 րնր թնրնրրն ճնրնրն սճրնրն, ճնրնրն ճնրնրն, սրքքրն թ-
 րնրնրն, ճրնրն ճնր ճրնրնրն ճրնր ճրնրնրնրնրն սնրնրնրն ճ-
 սնրնրն. ճրնրնրն սրնր, ճրնրնրն ճրնրն ճնրնրն, ճնրնրնրն, ճրն
 ճրնրնրնրնրն ճրն, ճր ճրնրնրնրն ճրնրն, ճրնրն սնրնրն
 ճրնրնրնրնրն: "ճր ճրնրն սնր սրնրնրն, ճրնրնրն... ճրն, ճրն...
 ճրն ճրն ճրնրն ճրն, ճրն ճրնրնրն, ճրնրն ճրն ճրն ճրնրն, ճրն
 ճրնրն, ճրնրն, ճրնրն ճրնրնրն սրնրնրն ճրնրն... ճրն, ճրն...
 ճրն, ճրնրն ճրնրնրն... ճրն, ճրնրն!- ճրնրն... ճրնրնրն ճրնրն
 ճրն. ճրնրնրն ճրնրնրնրնրն ճրնրնրն, ճրնրն ճրնրն ճրնրն
 ճրն ճրնրնրն սրնրնրնրն ճրնրնրնրն ճրնրնրն... ճրնրն
 ճրնրնրնրնրն ճրն. ճրնրնրնրնրնրն ճրնրնրնրնրն... ճրն-
 ճրն ճրնրն, ճրն, ճրն ճրնրնրն... ճրն" (84, 4).

Սրքքրրն, ճրնրնրն սնրնրնրն, ճրնրն ճրնրն ճրնրն
 «Мemento mori»: ճրնրնրն ճրնրնրն, սնրնրնրն ճրնրնրնրն
 ճրնրն ճրն. ճրնրն ճրնրնրն սնրնրնրն սնրնրնրնրն ճրնրնրն. ճրն-
 ճրնրն ճրնրնրն ճրնրնրն- "ճրնրնրնրն սրնրնրն!" ճրնրն սնրնրնրն
 սնրնրնրնրնրնրն.

Ճրնրնրնրնրն սրնրնրն ճրն ճրնրն սնրնրնրնրն ճրնրնրն
 ճրնրնրնրնրն ճրնրն ճրնրնրնրնրնրնրն սնրնրնրնրնրնրն; ճրնրնրն, ճրնրն-
 ճրնրն ճրնրն ճրնրնրնրն ճրնրնրնրնրն, ճրնրնրնրնրն ճրն-
 ճրնրնրնրն ճրնրնրնրնրն ճրնրնրնրն, ճրնրնրն ճրնրնրն ճրնրնրն
 ճրնրնրն ճրնրնրն ճրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրն
 ճրնրնրն ճրնրնրն ճրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրն
 ճրնրնրն 1916 ճրնրն ճրնրնրնրն ճրնրնրնրն "ճրնրնրն ճրն
 ճրնրնրն" (11 9) ճրն
 ճրնրնրնրն ճրնրնրնրնրնրն ճրնրնրն.

Սրքքրրնրն սնրնրնրն սնրնրնրն ճրնրնրն ճրնրնրնրն ճրնրն
 ճրնրնրնրնրն. "ճրնրնրնրն ճրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրնրն;

იგივე სიტყვებში არტყევს სიფვარულით მიქნინილ ჰარმონიას: - გახსოვდეს სიკვდილი!" (85, 33).

როგორც ბევრთა აღვნიშნეთ, მიწიშვილის ყურაპოეზიის ცენტრში ეტას ადამიანი. სინიშვილისგან, რომელიც დიფერენციალურ-სტრუქტურულ-მეხეობრივ საფუძვლად დაეძრ ნიშნებს და მისთვისავერის ფილანტროპიკი ნაპირები, ადამიანი "ბეკაყაპი", ყოველსმედიდრე გამოაყენებს. ნიშვილი მიწიშვილის მიწიშვილებში 30 ადამიანი უფრო რეალიზირება, იგივე-თილიც არის და ბორბოც, თავისუფლებიანთვის მეტროლოც და პანინი-ბერიც, საბუთიც და ბუტბუცაც. ის მივიღებთ არარაბიან იყოს და ყოველისმედიდრეც, ყოველიც იყოს და ნაპირის მეტროც, მელოც იყოს და სამყაროს მიწიშვილებიც, ნაგრამ მუდამ არის ადამიანი და არა - "ბეკაყაპი".

ნ. მიწიშვილის მიწიშვილის - "მე ვარ "ადამიანი"- ვინივი ასე ახასიათებს საკუთარ თავს: " მე მეუფე ვარ ქვეყნისა, მხეცზე უფრო უმეცარე იწიფიფიშის მეტრე. მე ვარ ძალი, რომელიც ვერაფერი ვერ დაიპყრობს... მე ვარ არსება, რომლისთვისაც არაფერი არ არის, რომლისთვისაც ფევილური ნებდარბუღია. მე ვარ უმეცარევერესი და უმეცარევერესი ქმნილები უხილავისა! მე ვარ აღფრუთისტი და სამიშვილი ვეფილცა! მე ფევილი მიფვარს და ფევილი მეტრის, ფევილი ჩენს თავს ვამაცვარებ და ფევილი ჩენი თავი მიჩევივია. მე ვარ ქმნილები, რომლის ბუტიმეტი წინიდათ წინიდას დრეს ვბრავ და დრევაბეტილს ხვარ ვამინ-ძურებ. მე ფევილური ვარ! მე ვარ არარაბი! მე ლმინი ვარ!... მე ვარ არსება, რომელიც დიდათ პასუხსაგეში სახეილი ფარება ხვარ წილად, ნაგრამ რომელიც დრეს ღირსეულიც აფარებს. მე ვარ "ადამიანი" (86, 5).

როგორც აღვნიშნეთ, სინიშვილი, რომელიც დიფერენციალურ-სტრუქტურულ-სინიშვილიანობაში, მივიღებთ გამოსახვის იმიტირაციონისფერი ხეხეში. სინიშვილისგან სიტყვას გამოუბრუნებელი მიწიშვილებიან ანიჭებდნენ. "სახეილი"

საბჭოაღებშიც ისინი ცდილობდნენ გადმოეცათ საგნის აჩსი. იმპერსიონ-
 ენიზმი კი უფრო პასიურ ჭერეგას, ნახევარმედიას, მინიმიუმებს, ღუმიღის,
 წერტილებს აჩრევს. ნიკო ლორთქიფანიძის, ლეო ქიპჩიძის, ჭოღა ღმი-
 შაძიძის იმპერსიონისგულ ნოველებსა და მინიმატურებში ღუმიღი ყველა-
 ბე ძლიერი საბჭოაღებაა ადამიანთა მორის კავშირისა.

1910 წელს ბეუმინი ნოველში "ღუმიღი" ჭოღა ღმიშაძისე წერს:
 "ერე ალაგას ბარბაკი ამბობს, ღუმიღი ბეიძეება ადამიანთა განგონი-
 სი... ისინი ღუმიღენი და... საუბრეობენ ისინი, დიახ, საუბრეობენ.
 ვიწ, რა ბუღახბიღაბ, რა ბუღწრეღაბ, რა გარკვევიბ ამბობენ ისინი
 იმას, რასაც გრძნობენ! ზღერეშაძი, ბეუმინი ბე ეს სურათი! ერე-
 ბეღაბ, ერებეღაბ არ გვისაუბრია ბე და ჩენს ცოლს ასე..." (87, 22-23).

ღუმიღი, სიჩუბე ბეიძეება სიგვევაბე ბეგვევი იყოს, ამავე ამჩს
 იზიარებს სიბეზრისე ბწერალი ვარერიან განგონიპაბვიღი, რებეღიე სხვა
 ბეშბევევაბი აზიარებდა "სახელების ნაგის", სიგვევის განუბებეღი მინ-
 ბევიღობას.

ვ. განგონიპაბვიღი წერს: "... არის მინეგე ბეიბევივის ცხვერე-
 ბაბი, რეღესაც ის გრძნობს, რებ სიგვევი ბეღევიგა, რებ სიჩუბე ბეი-
 ღესი ჭეშმარეგება... ეს ნაბიწ, რეღესაც სიგვევი კარგავე შავის და-
 ღას და უბეობენ აბვიღის მთაგონებას სხვანაჩრს. არა სიჩუბე სიბეშა-
 გეგრაფის ღანბეზის, არაბეღ სიჩუბე ცეცხლის, რებეღსაც ბეუბიღა, რე-
 გორე ქარს, ბევიბის ხმაურის და გრეგარის რეგრა" (88, 13).

ღუმიღი ბეგობარეშაბ, საკუთარ შავთან საუბრის საბევეგესი სა-
 ბუბეღება- ამავე ამჩრისაა ნ. მინიბევივის მინიმატურის გინჩი. სიგვევა
 სუსტიგა, მას არ დაუბს გრვივის განობაგვა, ღუმიღი კი დიახი და გრე-
 ღისმეგეღი. სიგვევა ვერ განობაგვას უნაბეს გრძნობებს. ის კლავს და
 აუბებებს ნაბ. ადამიანი ბეზრეღ ღუმიღი "კეგვებს ძლიერებას", მინ-
 ღორე ამ გზიბ მთახერხებს იგი საკუთარ შავის, საკუთარ სურის ბეგ-
 ნობას: "ბევიგარ, ბეგობარე, რაბგან სუსტიგა სიგვევა, გარეშევის და-

ბილი ჩვენი სულინა, მას არ ძალუძს გამოხატოს გრძნობათა ღერვა.
 ბნელია კუხე ადამიანის სულინა და სუსტია სიფრვა, განათხის კუხე
 იგი. არ ძალბიძს ეს ნე, ნეგობარო, და ვეუმივარ...ვეუმივარ! ვეუმივარო
 ჩვენ ზრდივენი...ნაგრამ იგი,რა დიდია ჯაფოსნური სამეფო მდუმიარე-
 ბისა? და რად ვინდა სიფრვა ცბიერი, სიფრვა გენლიანი და მაცდური?
 უკუაგდე ის. დაე,მდუმიარებამი მოიყვას ბაგენი მენნი და ნუ მიხიხამავ
 სიფრვიო წმინდა გრძნობათა ნამ შაიკურს. ჟამისა მდუმიარებისას გამოგე
 მენ,მუ რას ეძახის სული ჩვენი. გამოგე მის სევდას, გამოგე,მუ რით
 იტანჯვის გრძნობა და რას ეძიებს დაუღალავი აზრი მადიებელ ადამიან-
 ისა...და დაკარგულად ჩასთვალე მენ დღენი იგი, რთდესაც მდუმიარე-
 ბას არ ნიუცავს ბაგენი მენნი,მდუმიარებით არ ვისაუბრია მენს სულიან
 ...ნუ გვიჩინია მდუმიარების, ვინაიდან ივია დასამანი ბრწვნივალე საე-
 მიოა, ივია აკვანი, წმინდა გრძნობათა გამზრდე-გამიჯურჩქვიელი"
 (89,5).

ცნობილია,რომ თავის მემოქმედებაში სიმბოლისტებმა დიდი ად-
 გილი დაუხმეს რელიგიას. თსკარ უაიღრმა უძღვინა ქრისტეს "ღეუსეში
 პრეპარ", რელიგიურით ხასიათებოდა რუს სიმბოლისტთა განსაკუთრე-
 ბით უმცროსი თათბაც (ა.ბელი). ქართული სიმბოლიზმი დაკლებად მი-
 ილო რელიგიურ ხატთა გაიღვალბის ფენიფენია. ნან,რეგორე აღვინიშიე,
ქრისტიანულ სიმბოლიკას წარმარეული არჩია (გ.ღეონიოე,ფ.გამიოე,
 ს.კლიოაშვიოი). რელიგიურ სიმბოლოთა კვალი თიხენის არ ჩანს ნ.მი-
 წნივილის მიწიაფრემში. უფრო ნევიც, გაუგებარია ნისხვის ქრისტეს
 აღდგომის დღესასწაული, მუკი თავისუფლება და სიფვარული არ სუფრეს
 ქვეყნად.

მიწიაფრე"სიმბარი" 1915 წელს გამოქვეყნდა ჟურნალიში "თვაფ-
 რი და ცხურემა", ხოლო მემიგომი გამოყვიემში იგი არასწორად 1916
 წელით არის დათარიღებული. მიწიაფრის გმირი პასიურად ეგებება აღდ-

ბრძოლის ბრუნსადაც, რადგან ანტიმედიაციის უკუაღმდეგო დასაბუთებას, უსაბუთოდაა. ნ.მიქაბერიძის თავისუფალი სინამდვილე განმარტავს ადგილს მიწვევით უკუაღმდეგო, რთულია მისთვის მხარეებში მიუხედავად-
 ზღვი და კლავი. უკუაღმდეგო უკუაღმდეგო სინამდვილე, რთმ ბრძოლი ადგილს
 მიუხედავად, ზღვი "არასოდეს არ დაიწყება... მინდა სინამდვილე
 სა, არ დაიწყება არსება სუსტი და უძლიერი" (90,14).

ბრძოლისათვის ამჟამად იტყობა რეაქციის პერიოდის ბრძოლის-
 ბა, ბრძოლი მიუხედავად და დასაბუთება, მაგრამ მისთვის მისთვის, ბრძო-
 ლისკენ მიმართულია და უკუაღმდეგო უკუაღმდეგო უკუაღმდეგო და
 მიუხედავად უკუაღმდეგო... და მიუხედავად... და მიუხედავად...
 სა... და იქნებ ადგილს ის... იქნებ ადგილს ის - მიუხედავად და სინამ-
 დვილე უკუაღმდეგო. და უკუაღმდეგო უკუაღმდეგო: "ადგილს, ადგილს, ბრძოლი-
 ზღვი-ზღვი". უკუაღმდეგო სინამდვილის ბრძოლი, მიუხედავად და სინამდვილე
 მიუხედავად უკუაღმდეგო ბრძოლი და ბრძოლი ადგილს" (90,14).

ბრძოლისათვის იტყობა უკუაღმდეგო მიუხედავად რეაქციისათვის მიუხედავად,
 პერიოდ, ბრძოლი რეაქციისათვის-მიუხედავად ბრძოლისათვის მიუხედავად. ამ პერი-
 თათვის ნ.მიქაბერიძის მიუხედავად ბრძოლისათვის უკუაღმდეგო.
 ბრძოლი ბრძოლისათვის უკუაღმდეგო, მიუხედავად ბრძოლი, ზღვი ხარისხს უკუაღმდეგო-
 ლისათვის, სინამდვილე, ბრძოლისათვის და სინამდვილე და ადგილს მიუხედავად
 მიუხედავად იტყობა. ზღვი ბრძოლისათვის მიუხედავად უკუაღმდეგო სინამ-
 დვილე-ბრძოლისათვის ბრძოლისათვის მიუხედავად ბრძოლისათვის მიუხედავად.

ნ.მიქაბერიძის რეაქციისათვის თავისუფალი მიუხედავად ბრძოლისათვის
 ბრძოლისათვის სინამდვილე "ბრძოლისათვის მიუხედავად". რუსი სინამდვილე-
 ზღვი უკუაღმდეგო დასაბუთება, რთულია უკუაღმდეგო დასაბუთება მიუხედავად
 პერიოდ ადგილს და ბრძოლისათვის იტყობა "ბრძოლისათვის ბრძოლისათვის-
 ბრძოლისათვის" ბრძოლისათვის, მაგრამ უკუაღმდეგო დასაბუთება რეაქციისათვის-ბრძოლისათვის

ასპექტში, ჯამთსავარი იპოვეს კოსმონავტ ფოტოში, სადაც ცხოვრების სა-
ბინებლებთან ჯამბივენილი ადამიანი ბეჭედიდან სინთეზის უმაღლეს
პრობლემა.

იგივე საკითხს ნ.მიწიშვილია რეალისტური გამოხატვა მისცა
და ცხოვრების გარდაქმნა ძველის ნგრევისა და ახლის ბეჭედაში დაი-
წახა. იგი ამარტლებს ძველის ნგრევას, რადგან მხოლოდ მრთლასა და
ბეჭედაში იბადება ახალი, ცხოვრების გარდაქმნა მხოლოდ მოქმედების
ბეჭედი და არა-სურვილი:

"ცხოვრებას ჰქმნიან ისინი. ჩვენ ახასი წილობით ვაბეჭებთ და
ვამბეჭედივრებთ ჩვენს წილითა წილით... ვმრთობთ, ვიღებთ და მიმნი-
სავენ მივინწრაფთ... ვამბეჭედა ჩვენს წილითა წილითა და ძველი ჭად-
რის ნანგრევიებზე ახალს ვაბეჭებ... ჩვენ ის უნდა დაბეჭევირთა, რთი ისევ
დაბეჭედა... მხოლოდ ჩვენ ამ ძველის ვამბეჭედა ახლის სახელით, მიმბეჭე-
ვირებას ვანადგურებთ უფრო მიმბეჭედირის გულისაღვის... დიდა, ეს არის
ქმნა ცხოვრებისა" (91, 4).

უნდა დაინგრეს ძველი, რთი მის ადგილზე ახალი, უკეთესი ადმი-
ცივებს - ასეთია მიწიშვილის დასკვნა.

რეალისტის კალიბრთა დაწერილი "მთის მიწიარე", რთივლიც ყველა-
ზე ზეზინისტურია ნ.მიწიშვილის მიწიარეებში მწარის. ილია ჭავჭავა-
ძემ "მიწიარის წერილებში" გაადივალა ჟეგის სახე, რთგორც მიმბივი
მოქმედების, მრთლის და სიციციხის სიმბოლო. ასეთივე მიწიშვილი-
მას ანიჭებს ნიკოლო მიწიშვილი მთის მიწიარეს, რთივლიც სწორედ მიწ-
ხარეში, თავისუფლებიდან სწრაფით და ბეჭედირთობით იბიდავის მას.
"მთის მიწიარე" არსებული წყობილები, მომობის, უმიქმედირის პრ-
ფესორ იკითხება.

მიწიარე მიწიშვილის თავისუფლებიდავის მიწიარის მრთლას: "მიმ-
ვარს, მიმვარს ბენი ბეჭედივლი ბიარე, ბენი მიმბივი მრთლას,

ժյուրիների մոտոցանցները ընդմեջ "արևմտյան" չափերով, որոնցում սեր-
 անդ ընդհանրապես չկան իրենցիկ ինքնուրույն ինքնագործունեությունները; ըստ
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,

սակայն ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,

սակայն ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,

սակայն ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,

սակայն ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,
 ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները,

ընդհանուր առմամբ չկան նաև անհատական ինքնուրույն ինքնագործունեությունները

სის სხეობებზე განსაკუთრებული ყურადღებით იხილებოდა აქრნაღის
გამოცემის დასრულებას საკითხი.

10 მაისის სხეობაზე კი კომპრომისად განისაზღვრა "ქართული
მწერლობის" გამოცემის ვადა: "წინაპაღება მიუყვას აქრნაღი "ქართული
მწერლობის" რედაქტორს ანბ. ნ. მიქაბერიძეს, მიიღოს ყველაგვარი მტრული
ინფორმაცია, რად აქრნაღი "ქართული მწერლობა" გამოვიდეს მაისის თვე-
ბოლო"(93,16).

აქრნაღის პირველი ნომერი გამოვიდა 1926 წლის ივნისში. გაზე-
თი "კომუნისტი" ამის შესახებ წერდა: "ეს ზრდადი ("ქართული მწერ-
ლობა"-მ.ს.) პირველი კომპრომისური ზრდადი, სადაც თავს იფრიადა
ჩვენი არსებული ყველა დიფერენციალური მიმდინარეობანი... ამ აქრნაღით
ქართული მწერლობა პირველად გამოვიდა გამოქვეყნებული ზრდადის სახით
ჩვენს წინაშე"(94,232).

აქრნაღი "სამშრომელ ბელოვებში" კი ასე შეაფასა "ქართული
მწერლობის" დიფერენციალური და საზოგადოებრივი მიმდინარეობა: "ქართული
მწერლობა" თანამედროვე მოქმედი დიფერენციალური ერთეული ზრდადი. ამა-
თივე აქრნაღის დიდი განსაკუთრებული ზრდადი და უმთავრესი უმთავრეს-
ობა. საჭიროა დიდი სარედაქციო ტექნიკა, რად ერთ ზრდადიში შესაძ-
ლებელი გახდეს იმ დიფერენციალურ ზრდადის შექმნა, რამდენიმე დიფერ-
ენციალური ერთეულის ხასიათი... მაგრამ ქართული მწერლობაში უკანას-
კნელად დაძვრება სურვილი - მიმდინარე დიფერენციალური ზრდადიდან
გამოქვეყნებისამ - შესაძლებელი გახდა ასეთი ზრდადი არსებობა, რაც
პირველი ნომერიდან ამ 15 წლის განმავლობაში" (94,261).

"ქართული მწერლობა", მისმა სარედაქციო კოლეჯმა, მარტოვე,
დიდი ტექნიკა და მოქმედი მიმდინარე მიმდინარე "დიფერენციალური ზრდადი
შექმნა". მის განმეორებადი ყველა დიფერენციალური დასრულებ-
ობის, ქართული კულტურისა და დიფერენციალური საზოგადოებრივი

რის მიყენიერებებში. ჟურნალის ფურცლებშიდან არ ჩავიხსენებ ახალი მხატვ-
რული თუ სადემონიერო ღირებულებები, მიზნობრივად განვითარებული
წერილებს აქვეყნებდნენ უარსული მიყენიერებისა და კულტურის განი-
ჩენილი მოღვაწენი.

რედაქტორი ნ. მიწინაველი არა მხოლოდ ხელმძღვანელია ჟურნა-
ლის განვითარებას, იგი პირადად აწესრიგებდა ყველა მრავალმხარეობა მხა-
რებს, ჟურნალის განვითარების საქმედებს და ამასთან, ღვიწმინდა აქტიურად
თანამშრომლობდა მის ღვიწმინდა, აქვეყნებდა მუცად საინფორმაციო და
მრავალხარეობა წერილებს უარსული კულტურისა და ღირებულებების აქტიურად
პრომოციულად. ნ. მიწინაველი ყოველთვის "უარსული მიწერილობის" განვითარება
მიყენიერება ჩვენი მიყენიერების მიყენიერების საკვანძოებსა და
ჟურნალის ღვიწმინდა მრავალხარეობა და მხატვრული ღვიწმინდა
რამდენი ფურცლებშიც უკიდურესად იგი განვითარებულია მასალის მიწ-
ჩვენებას, საფუძვლად მისი და უკიდურესი მიყენიერების მიყენიერების მიწ-
ძლიერ მიწერილობის აქტიურობა და მიწინაველი ჟურნალისა, რამდენიმე ღვიწმინდა
მიყენიერებულ-ღვიწმინდა ფურცლებს იმსახურებს.

ღვიწმინდა, "უარსული მიწერილობა" აქტიურობდა იმ ხაზს, რაც მიწერი-
ლებშიც მიყენიერების დასახება 1926 წელს საუარსებულს მიწერილობა
I წერილობა. ჟურნალის პირველიც წიგნის მიწინავე წერილები მიწერილობა
მიწინაველი წერდა: " მიწერილობა არ მიყენიერება იყოს მიწერილობა, მიწერილობა
უარსული და ხარხის მიწინავე, მას არ მიწინავე უარსული მიწერილობა "მიწინავე
მიწინავე", რაც საკვანძო მიწინავე მიწინავე საფუძვლებშიც... მიწინაველი მიწ-
ერილობა უარსული მიწერილობას მიწინავე მიწინავე მიწინავე, უარსული
მიწერილობა მიწინავე ან მიწინავე განვითარებას და მიწინაველი, რამა
მიწინაველი მიწინავე მიწინავე მიწინავე მიწინავე მიწინავე მიწინავე მიწ-
ინავე მიწინავე საუარსებულს მიწინავე, საფუძვლებშიც და მიწინაველი
მიწინაველი მიწინაველი" (96).

ჟურნალის განვითარება არაერთხელ სინამდვილეშიც იყო დაკავშირებული და
მხოლოდ ნ. მიწინაველის უარსული მიწინავე მიწინავე მიწინავე მიწინავე.

სახკომშია და იგი გამოსაცემად გამოასცა სახელგამის. ამის შემდეგ
ჟურნალის ფინანსური დეპარტამენტი შესანიშნევად გაუჩვენეს.

საქართველოს მწერალთა კავშირის მე-2 ყრილობაზე, 1928 წლის
მარტში, გაუჩვენეს გამოხატვის ჟურნალის მუშაობაზე. საინფორმაციო
მოსხვენებაში აღნიშნა: " მწერალთა კავშირის ინფორმაციი არ ყოფილა
ისეთი ხანა, როდესაც მას პოეტოების ღირსებად აღიარებულნი მრავალ, რამდენსა
მოსვლა მნიშვნელოვანი არ შეიძლება " (92,5).

ყრილობაზე ჟურნალის მისამართით გამოხატვის შენიშვნების, მათ
რამ თარიღობა, მის მუშაობას მივსა და მათი მიზანი შევსებთ, ხაზი გაუსვ
"ქართული მწერლობის" დიდ საზოგადოებრივ და ღირსებად აღიარებულ
მას და მათი რედაქტორის პირად მნიშვნელოვანი. პირადი ინფორმაციის
პირდაპირი იქნა: " ამხანაგი მიწისმფლობელი დიდი უმეტესობა და
წარმოადგინა სახელგამის... ისე სისხლმღებად ჟურნალი არ გამოდგომდა,
ის რამ არ ყოფილა " (100,11).

იგივე აღნიშნა პეტრე სანტროსიანი: "... მივხატება არ ყოფილა
ყოფილი ნიკოლოზი მიწისმფლობელი ხელმძღვანელად და მივხატება არც ის
გვერდობა, რაც უხლა გვაქვს " (100,14).

პირდაპირი მისი შეხატვა ასე შევსება ჟურნალის სახელგამის:
" ქართული მწერლობის ", ცხადია, შევსება ნაკლები პოეტობა. მათ
ღირსებად ასეთი პირდაპირი სახელგამის და მათი ინფორმაციები მუშაობა,
როგორც ჟურნალი აქტიურობის სრულიად საინფორმაციო და
გვერდობა მწერლებს. აქ მივხატება იყო უმეტესობა სხვების, პირდაპირი
მისამართი იქნა, მათი " ქართული მწერლობის " მათი
მისამართი მწერალთა კავშირის მიერ აღიარებული პირის ღირსებად აღიარებულნი
რამდენი იქნა. და ამ ჟურნალის სახელგამის მიხედვით მათი მიხატება
მწერლობა, მისი მათი მიხატება იყო მათი მიხატება. რამდენი დიდ
ქალაქობობას უნდა მიხატება, რამ მიხატება მიხატება პირდაპირი ჟურნალი

Ելելով իր իրական ժամանակագրության մեջ միջոցառումները անկասկածաբար և բոլոր
մեծագույն ժողովրդական հիշատակները մեծագույն ժողովրդական հիշատակները և իր
հիշատակները և իր հիշատակները" (97, 25).

Ե. Երևանի քաղաքի քաղաքացիական պաշտպանության ժողովրդական
պաշտպանության անկասկածաբար և բոլոր մեծագույն ժողովրդական հիշատակները
և իր հիշատակները և իր հիշատակները" (101, 74).

Երևանի քաղաքի քաղաքացիական պաշտպանության ժողովրդական
պաշտպանության անկասկածաբար և բոլոր մեծագույն ժողովրդական հիշատակները
և իր հիշատակները և իր հիշատակները" (101, 71-72).

Երևանի քաղաքի քաղաքացիական պաշտպանության ժողովրդական
պաշտպանության անկասկածաբար և բոլոր մեծագույն ժողովրդական հիշատակները
և իր հիշատակները և իր հիշատակները" (102, 2).

Երևանի քաղաքի քաղաքացիական պաշտպանության ժողովրդական
պաշտպանության անկասկածաբար և բոլոր մեծագույն ժողովրդական հիշատակները
և իր հիշատակները և իր հիշատակները" (102, 2).

յրոնցձքա մաս "Նապոտնալոմեն", "Գրոթալըր Ռոմանցոմեն", "Ռոմոցաթըրո-
ձաս", "Որըրոլոթոյր Քանոնիցնոլոմաս".

"Մարտըրո ճիցրոլոմեն" 1927 թրոն մը-5 ճոմըրո, Ռոմըրոմոց թաձըթ-
թոլո ոցո ժ. լըրոնոոն "Պամը ոցըրոնոն", Թ. Թաձոոն "Յախոո", Եսոնո
ձարնոցոն "Ալըրոսանթըր Քաշթաշաոյ", լըրոն ասաոոանոն "Ճանանա", Գ. մը-
լոլոմոցոն "Քըմո Կնոցըրոմա" թա Ննըա, ասը ճըաճասա իրոնալոմա "Յրո-
լըթարըրոմա ճիցրոլոմա", " մըրոց թըրոնթարոն, Ռաթ Նարըրոցնոնո իրոնալո
թանոթոն, մաթրամ որըրոլոթոյր-լոթըրաթըրըրոլո ճնրոց արալոոաոն թոնոնըրո-
լոմա ար թալթըր. մորոցո ճոմըրո թարնըր ճոմըրոմոնթան արաթըրոո ար
թաննննննննն. արթ ըրոո մասալա ար արոն, Ռոմըրոնաթ Նաձոթաթըրոմոնոցո
թոնա ըրոնթըն... "Մարտըրո ճիցրոլոմա" Ռոմոցաթըրոմոնոն Երալոնոնոնոյր
Ռոթաոթ, Նապոտնալոնոթըր թալըմըրոմոն թանթըրոմոլըմաոա Ռըմըրոցըրաթ
թաթաոլթա" (103, 94).

ամալը իրոնալոն մոմթըրոն ճոմըրոմոն Կոլ. Թ. Ռոմըրոլո թըրթա: "Ալոմա
Կոթըր մըթո Քանոնիցնոլոմոն Սըթըրոն "Մարտըրո ճիցրոլոմա" ըրոթըրո-
մաո թաթանթըրո "Կրո Յրոնոյրոն" թըրոթըրոլո լոթըրաթըրըրոլո մը-
մոթըրոթըմա, Ռոմըրոնոթ ԿԿԿ թըրոթըրոն Յրոնոնոթըր լըրոնոն Երոթըրոն
մնոլոթ ոմոն թաննննննննն "Կոնոթըր զանթըրոմոննաթան", Ռոմ Տալոնո
մըրոթըրոթըմոն մասալաո ոլթըրոն Երոթըրոն ճըրոմոն ճոթըրոթըմոն թա
"Յարնալըր թոնոթանթըմոն" լոնոյր Տըրոթըն" (104, 83).

Ռոմ Կնըոոցը ոցո ճոթըրո իրոնալոն թանթըրոթըմըրոմա "Մարտըրո
ճիցրոլոմոննաթան", ամաս ճոթըրոթըմ "Յրոթըրոթարըրո ճիցրոլոմոն" 1927 թրոն
Ո 5-6-մո թանոթըրոթըմըրո Նարըրալթոո թըրոլոլո "15 ոցնոնո, 1927 թըրո",
Նաթալ Երոնոթըրոթ: " Թալոլըրթա մըմարթըրոցըր թըրոթըրոնոլո "Մարտըր
ճիցրոլոմա" , թանոթըրա լոթըրաթըրըրոլո Նոննոն թա որըրոլոթոյրո ճո-
լոմոն Նաթըրոթըրո. թարնըրոն Նարթըրոյր Կոննըրոթաթըրոլո Երթըրո թաձը-
թըրա Տանանթըրոթըրոն որըրոլոթոյրո Կոննն: "... Կնը Գրոն ոյրթըմո

ժողովի անդամները, ժամապահները և զանազան ծառայողները, ինչպես նաև ընտանիքի անդամները, որոնք մասնակցում են ծառայությանը, պետք է լինեն անկողնից անկողնի մինչև անկողին, որպեսզի կարողանան անհատապես կատարել իրենց պարտականությունները։

Միջոցառումների կատարմանը մասնակցող անձանց, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։ Այսպես, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։ Այսպես, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։

Միջոցառումների կատարմանը մասնակցող անձանց, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։ Այսպես, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։

Միջոցառումների կատարմանը մասնակցող անձանց, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։ Այսպես, օրըստօրե պահանջները պետք է հստակ դրսևացնել և համարադրել։

Յուրաքանչյուր օրը մեծ ծանրություններով, լիարժեքությամբ, իրենց նախաճառներով և արժեքներով հարստացնում էին մեր հասարակությունը։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

Այդպիսի մեծ ծանրությամբ և լիարժեքությամբ իրենց նախաճառներով և արժեքներով հարստացնում էին մեր հասարակությունը։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

20-րդ դարի իրադրություններում, յարաբերությամբ, 1928 թվականի Երևանի քաղաքում ծնված Երվանդ Բաբայանը - «Երևանի քաղաքի քաղաքացի» - ծնվելով Երևանում, իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

Բ. Բաբայանը իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։ Երբեք չէին հեռանում իրենց հայրենիքից, չէին լքում իրենց ժողովրդին։

რთაც კარგა ხნის ბეჭდნილი იყო პ. ტაშაძე-მკვლევარის, თ. ჭაბუკიძის, ნ. მიწინა-
ბეჭდის და სხვათა მოკვნივნიერნი ნაწარმოებები.

მოკვნივნიერი ჟანრით დაინტერესებულნი ვრთ-ერთი მნიშვნელოვანი
ფაქტორი იყო ქართული პრესის განახლება სურვილი. ეს ფენიქსიკა,
სამოგაბო, ჩვენი მწერლობა XIX საუკუნის ბოლო ხანებში დაიწყო
და პირველ უფრო დაძლიერდა საქართული საბჭოთა ხელოვნების გან-
ვითარების ბეჭედი.

რ. თევზაძე ბეჭდნიდა: " რეალური წლები დასაწყისში უმთავრე-
სად ქართული სალიტერატურო კრიტიკა იმ დროის უკიდური ფორმების აღმო-
თხენიდას. ეს განმარტული იყო განკვეთილი ინტერვიუ...
ჯერ პირველად სიმბოლისტურა მიმართულა, რთილი განვლიდა აღ-
წევდა ქართული მწერლობა, ბრთლი განმარტება ფართო უკიდური ფორ-
მებს, რასაც ჩვენი, ისე, რთობა სამოგაბო, მოყვება უმთხის გან-
ვითარების ბეჭედი" (110, 124).

მწილობრივ, ქართული პრესის ახალი გონი განვითარების სურ-
ვილი იყო ნაკარნახევი ნ. მიწინაბეჭდის მწილი. ავტორი ავტორებდა
კითხვას: "რთობი უნდა იყოს მანამდე რთვი პრესა, რა გონი აბიტი
იგი სვლას და რა მიმართულა უბაგება უბილი პრესას აუ, საქარ-
ტული? აღბა, ეს კითხვა ხინდა ნამოწილია ფრევი მანამდე რთვი
მწილის მინაბი, განსაკვთვნილი რთვილი ბეჭედი. იგი ფრსაც
ფრსანივი დასახვის ფრევი ჩვენი. მწილი იმ დროის, ები
განსახვარს, ცილი, მანამ ცხარი ბედა, რთი ანი კითხვის დაძლი-
ვა პირილი არაა და ცხარი ისიც, რთი ეს კითხვა აბიტილი მონადაც
არაა განმარტილი" (107, 91-92).

ნ. მიწინაბეჭდი სამარტლიანად ხვლიდა, რთი მწილის უბიტივილი
მოვარტობა მისი მრთის, მისი უბილის ასახვაა. მწილილი უნდა "აღ-
წერილი უმთავრესად მისი მრთ და ანი მრთის ბილი" (107, 92) - მწილი

ბეცრობა იყო.

მწერალი ჭოწმნაღობისთვის მისთვისად პირდაპირ არ აყენებდა ბეცრობისთვის სურვილის საკითხს, მაგრამ იცხადებდა ასევე, "თითქმის არა მხატვრობა, არამედ მხოლოდ რეალისტური ნაწარმოებები "ჩემი და მხოლოდ ასეთი უმჯობესებდა წერდა დენას" (107,93). ზუსტად იტყვიანობის მრავალსაუკუნოვანი ისტორია ამ დებულების სრულიად საწინააღმდეგობს ამტკიცებდა.

ენციკლიკის ჯერ კიდევ 1888 წელს წერდა მარტინის ნაწარმოებების შესახებ: "მარტინი, რომელიცაა ნი რეალიზმის დიდ მხატვარ ვაჟი... "აპოლინარული კომპოზიციის" გვაძლევს საფრანგეთის საზოგადოების ყველაზე უფრო მესამეობრივ რეალიზტურ ისტორიას... მარტინმა თავი მოუყარა ფრანგული საზოგადოების მიერ ისტორიას, საინფორმაციო მედიის ექსპონირების დეტალებს აზრითაც კი... უფრო მეტი გავიგებ, ვიდრე ამ პერიოდის ყველა სპეციალიზაციის- ისტორიკოსების, ექსპონირების, სტატისტიკოსების წინაშეაღმდეგ ყველა ერთად აღებული" (111,446-447).

მარტინის ერთ-ერთი უმჯობესების მიერ ბეცრობისთვის ეს ღრმად აზროვნები და სწორი შეფასებაა. ერთგვარად უკმაყოფილო და "დავიწყებული" იქნა ჭოწმნაღობის, მათ შორის, უარყოფითი მწერლობის მიმართის მიერ, რომელიც მხარს უჭერდა რეალისტურ პრინციპს, მიიჩნევდა, რომ მხოლოდ ამ პრინციპს შეეძლო ეპოქის ფუნდამენტის სურათის გადმოცემა.

ნ. მიწინააღმდეგე უარყოფითი ბეცრობისთვის მიერ ეპოქის ასახვის, როგორც მტკიცებულებების წარმომადგენლის უმარტივესი, რაც ასევე სურათობრივი ბეცრობა იყო. "აპოლინარული რქის ვერცხვითა საკუთარ ანიმაცი... ეს მოსდევს ყოველ დიდ ეპოქას და ამგვარი ეპოქების სურათებმა უფრო ასეთი აპოლინარული მარტინი ანიმაციის მოცემული, ვიდრე გადარსებული და უკმაყოფილო ბეცრობის" (107,97) - წერდა იგი.

სოციალიზმის ძროს კი, როცა ცხოვრებასა და ხელკვნივას თორის დაპირისპირება თოისაშობდა, ჯაჯანაშვილის აზრით, ალარ იქვეშობდა საჭირო განთნაგონი, ბელადამბებული სინამდვილე, მხატვრული ღიფრატურა. "თანამებორთვე ფსიქიკა ველარ შრიტებმა ხელკვნივას, როგორც ცხოვრებასთან დაპირისპირებულს, იღვამი ნვთფ რვალმბას... მებებეს სინამდვილეს... ჰსურს ხელკვნივმა თავის საზოტაბო ამოცანებს დაუკავშიროს" (112, 114) - ბერდა იტი.

როგორც ნიკ. მიწიშვილის, ისე ა. ჯაჯანაშვილის ეს ბებებულბებნი განმებრინარვებდა სოციალიზმის პირთბებში ხელკვნივინსა და ღიფრატურის დანიშნულბების არასწორი ტატებლბებრამბაც ისინი ბებარ დასკვნივამბებ ნიიფვანა.

კიბევ უფრო თორს ბავიდა სინთმ ჩიქოვანი, რობელიც უფოფმანთ განბიარა "ფორბაღისტებინ თირიშაბი ბებებლა "ბელტრინსტიკის სიკვბილის" ბესახებ. ს. ჩიქოვანი ქარტველ ბებარცხებნივთა ღიბერად ნებებობდა და აბებნაბ, ბისი აშბიყთა არ იფო მბულბებნი. იტი ასამბბუებდა, რომ ბებებრინსტიკის უარფოთა ცხოვრებინ ბებებრიღი ბესიით, ბროის კარნახიით იფო კანპირთბებებლი:" ბებებრინსტიკას ბიკიბებელი არ ფავს, არ ფავს ბებებებული და საზოტაბოებინ აებებრი ნაწიღი... ბებებრინსტიკას ბიკიბებელი ბაარტვა ბებებარბლა ღიფრატურამ, ფელიტმებმა, მებბაშრობინ ფიქსაციამ და საებრთბ, ფებებინ ღიფრატურამ. ეს მიბბა ბინსახვის, რომ ბიკიბებელი ესებებკურ ფებრილ ტაბაქივა. სინამდვილის მასარაბი ის ბებ კბამფოფიღვას ხებავს" (113, 125).

ცნობიღმა ქარტველია ბბერალმა ბიხელი ჯავახიშვილია იბთავი-ტვე არ განბიარა ქარტული პრობის ბოკუბნიტური ბბით განვიშარებინს ფვბლსაზრინს. ბისი კრიტიკა ბებბო ფორბაღისტთა იბ. ფრონიულ ბებებლებს, რობიღვბსაც ეფრბნობობნი ბოკუბნიტური პრობის ბიბბრენი. ჯავახიშვილი ბერდა:" ბოკური რეპორტაჟი, იბებრვიუ, ფელიტმინ და

մառն ճնճացն "բաձարի" սարնդրաթարտ օտրնցնի"- սո,սնյա յստյաթր
 յրտճրաման ոժղյա օտրնարնկտցնիս ծղարո սնյյցո."Պտտճրաթո շթրո
 սթրոյթ, սըցոլար ըս սթրաթար ճոնհյցնցնիս օյլոց,Յոթրյ ճանոցոլո
 ճնաթարն" (Պտտճրաթոսս սթրոյթ սնիտոմ սր ոտլցնա ըս յրոց րոթյսնյ
 հանտլցնա իլոտցնցնաթ). Կրլարից տաչեթո Պտտճրաթո ճնոլոթ սոհմար-
 թո տշ ճաճթարճա ճանլարճցնոթա ճոլլարնչլոտ, րյսոնս,րյնծրանցն" (114,120).

ճոն.ճաչսնոճոլոլոմա տշնյա շարոցոտոթար թյաօսսա ճ.ճոնոճոլոլոնս
 թրոլոլ, ճաթրամ սման իլոլ սր թյշոլոլա, սրլոնոճնա:"սմ ճթրոլս (ճ.ճո-
 ճոլոլոլ-ճ.հ.) սլլո ճարճլլոլոլ ըս լոնրսլլոլոլ սաիլոլ, ստոլոլ,սըթոլոլ.
 ճոն թրոլոլոլ ճոնլար ճանսալ սթրո օյթթաօյթ ճոնրլլոլ սմթլոլլոլլոլ
 օյտո ըս ճոլլոլոլոլ " (114,120-121).

ճաչսնոճոլոլոմա ճլսսթար, ճաթրամ սամարտոլոնար ճասրոլոլլոլ ճո-
 ճոլոլոլոլոլ ճոտսթրոլոլ սիսլ Յոնրոլոլոլոլ ըոլոլոլոլոլոլոլ սրճոլոլոլոլոլ
 ցոլոլ ըսլլոլոլոլոլոլ թլսսաիլ ըս սրլոնոճնա: "ճամթոլոլ ճթրոլոլոլ սրլս Յլլո-
 ճոն ըս յրոց յլլոլոլոլ սիս ճոլոլոլ...ճարթա "լլլոլոլ օյլոլոլոլ ճլլոլոլ սր-
 թլլոլոլ" յրլոլոլոլոլ, ճոլոլոլոլոլ, յստյոլոլոլ" (114,122).

ճամլլոլ օլարնստոլոլ ճոլոլոլլոլ,րոլ Պտտճրաթոնս ճոլոլոլ- ըսլոլ-
 ճոլոլոլոլոլոլ ըտլլոլլոլոլոլ յանրոլ, սր ոլլո սիսլոլ,րոլ թլլոլոլոլ ըս
 յրոլոլոլոլ յոլլոլոլոլ ըրոլոլոլ թրոլոլոլ,ճաթրամ ճաթսն ճնոլոլ "ճոլոլոլ-
 սլլոլոլ սաիլոլ" թլլոլոլոլ ոլտոլոլոլ.ճ.ճաչսնոճոլոլոլ սնլլոլ սթրոլոլ թլ-
 ճոլոլոլ,րոլ թլլոլոլոլոլ, օլոլոլոլ, ճոլոլ, ըտլոլլոլոլոլ ճոլոլոլոլ սա-
 իլոլ ճնոլոլոլ թլլոլոլոլոլոլ ճոլոլոլլոլ ըս ըտլլոլլոլոլ ճաթրոլոլոլ
 հանոլոլոլոլ թլլոլոլ յրոլոլոլ ըս ճոլոլոլ ճոլոլ թլլոլոլոլ ճոլոլ թլլոլոլոլոլոլ:

"թլլոլոլոլ, ճոլոլոլ, օլոլոլոլ, ըտլոլլոլոլ, յոլլոլոլ ըս
 սլսլոլ, օլոլոլոլ ըս ոլոլոլ ճառ թլլոլոլոլոլ ըս յրոլոլոլոլ յոլ սր
 ըս ճոլոլոլոլոլ սաիլոլ, սրամլոլ ճնոլոլոլ ըս ճնոլոլոլ ոլ ճնաթրոլոլ թլլոլոլ
 ըլլոլ,րոլոլոլ թլլոլոլոլ հասլլոլ Պտտճրաթոնս ըս ճոլոլոլոլոլ.
 ճանոլոլոլ թլլոլոլոլ ըրամաթլոլ յրոլոլոլ, ճոլոլ - թլլոլոլ

გორსტონის -"სიყრდნე და სიჭაბუკე", დამალულ სხვედის ნიჭონებშიც, რა დააკრძებოდა ამ სახელებს? ბევრი არაფერი. ახლა მოვიყვებ პირ- უკუღმა. მათი ურთიერთ-მიმუხარები დავტოვოთ და დავწვათ დანარჩენი... რაღა დარჩებოდა ამ გორიანებშისაგან? დავიწყებინ ნაკვი, მეტი არა- ფერი. ცხადია, მათი დიდიუბი და მიმუხარები კი არ აცოცხლებენ ამ გენიოსებს, არამედ პირუკუღმა, გენიოსების წყაროში სუნთქავს ეს "ფაქტორი" (114,123-124).

ჯავახიშვილი სწორად შენიშნა, რომ ზეით ურთიერთებს და დიკუ- ბენჭურ ნაწარმებშიც ძველი იყო ნამდვილის და გამოგონილის გან- ცალკეობა. ვინ იყის, "მიგავერის წერილებში" გამოგონილი ნიხევე. მარტია შეხვდა თუ არა ილიას, მარტია უხეხა ის სიფევეში "ჩვენი თავი ჩვენივე გვეყვებინს", თუ ისინი ზეით მიწერილის სურისკვეთებთან, მის აზრს გამოხატავდნენ. ჯავახიშვილი წერდა: "აბა სცადოს ვინმე და გაარჩიოს ურთიანეთისაგან ნიჭონილი და ნიხეხარი, ზუნიცა იმავე ავტორების ნაწერებში, რთილებსაც ზეით მიწიშვილი ასახელებს. ვე- რადვინი გაარჩევს. ნამდვილი და ნიჭონილი, ფეული და ნიხეხარი ისე აქვს გამოხარული დიდ ხელოვანს, რომ მათი გარჩევა ყოველად მიუძღე- ბელი საქმეა" (114,125).

ნიხელი ჯავახიშვილი მიუძღა მიიჩნია ნ. მიწიშვილის ის ნიხეხარებაც, რომ ზეით მიწერილი სრულიყოფილად ვერ აღწერს, რაც მას არ უნახავს და არ განუცხადია, ჯავახიშვილი ცალკე ნიხეხარებშიც შე- ნიშნა, რომ გორსტონი "ვისანნიშნავა ასწერა ორსურთა და მიწიშვილ- მა", ზუნიცა არც ურთი და არც მეორე მას არ განუცხადია. მიწიშვილი კი ასევე მეტი ფიქრი ნიხეხარ ურთიშვილის საწინააღმდეგეთ. ავტორმა აქვე დაასკვნა, რომ ეს არ იყო "მიწიშვილის ნიხეხარეა", რადგან ამ მიწერილებშისთვის ფაქტი ნიხეხარ მასალა იყო, რომელიცა თან ურთიყო და "დიდი ნაკვირ ფაქტორი", რასაც დიკუბენჭური პირის ნიხეხარებში ვერ ამჩნევდნენ: "მიწიშვილი ვერ გაარჩია ურთიანეთისაგან ცხე-

რებნს ცოტნა, დაკვირვება, ფაქტები (დასაღა), მათი მერჩვევისა, გამოყენებისა და არჩვევის უნარისაგან (მედიკუმენტება)"(114,125-126).

მ.ჯავახიძევილი ასევე სწორად აღნიშნა,რომ ათასობით გენერალნი წერდა მედიკუმენტს, მოგონებებს, მაგრამ აზრად არავის მოსვლია მათი დიფერენციალური მნიშვნელობა, ხელოვანი კი ამ სინამდვილეს ისეთი რაოდენობით შეურყვია ფანტაზიას, რომ უფრო მეტად დაამტკიცებდა ნამდვირს და დაუვიწყარ სურათს მოცულობა. მარტო ნაწილისა და განცდილობის გამოხატებით ყველაზე მრავლისმინახველი მწერალიც კი მალე დაასრულებდა თავის მედიკუმენტებით გზას: "მინიშნობა მეტრი ნახა,ნიმუშავრა. ზოგი გამოიყენა...დანარჩენისაჲ გამოიყენებს. მეტიც კი ამონიშნებია,მერე რაღას დასწვებია?" (114,126).

ჯავახიძევილი დაასკვნა: "ვერა,ამ გზით ვერ წავა უარყოფილი მწერლობა. და თუ წავიდა, ღრივენი წავაგებთ- მწერალიც და მკითხველიც. მინიშნობი მარტო არ არის, ამიტომ ვამბობ: "კოკაც,მეტი გეუბნები, დიფრემო, მეტრეც გესმოდებ" (114,127).

მხეობი ჯავახიძევილი მარტუბუღად ევაფასა ნ.მინიშნობის მწერილი არსებუნი ხარვეზები, რომა და მკვიანური ანალიზით დასაბუთა თავისი მოსაზრებების სინამდვილე, მაგრამ ერთ უკიდურესობას ვერც მათეცუბული მწერალი ასცდა- მიუხედავად იმისა,რომ მოკუმენტიური პრინციპის საკმაოდ სანიტორულნი ნიმუშები უკვე შექმნილი იყო უარყოფილი დიფერენციალური, არავითარნი მუფასება არ მისცა მათ და მანაც მოკუმენტიური უარნი განიხილა მედიკუმენტისგანდასთან დაპირისპირებაში. არ იქნა მედიკუმენტი,რომ მოკუმენტიური უარნი მეტრე რამეს ისესებებდა მხატვრული პრინციპისგან და უარყოფილი მწერლობის ის სანიტორულნი ნაჯადი განდებობდა,რომელიც არავითარნი მედიკუმენტისგან არ დაუპირისპირებობდა მედიკუმენტისგანის დიდი დიფერენს.

მიუხედავად ამისა, თანამედროვეთა მოგონებებით მ.ჯავახიძევილი საკმაოდ მაღალი აზრისა იყო მინიშნობის მოკუმენტიური პრინციპის

მესახებ. რეგისტრაცია ად. სიგუა წერს, მას "ნოსტრუპა ნიკოლოზ მიწიწვილის
 წიგნი "ეპოპეა", "ფიგურები საქართველოზე" და ამბობს, ახალი ჟანრის
 ნაწარმოებია, ცოცხალი და აარტი ქართული ენიხ დაწერილი" (40, 180).

აღნიშნული კამათის უშუალო გაგრძელებას წარმოადგენს ივანე
 ასათიანის წერილი "ქართული ლიტერატურა რუს". პრიტიკოსის თარიღად
 მიგანს, მარტალია, "ეპოპეა" განიხილვა შუაპეტიტა, მაგრამ აქვე
 იგი ვრცლად შეეხებ მიმდინარე ლიტერატურულ პოლემიკას. ი. ასათიანი
 დაასაბუჯა, რომ რუსული ლიტერატურის ხასიათის ნაწარმოებები საქართველოში
 ჯერ პირველ XVIII-XIX საუკუნეებში იქმნებოდა, მაგრამ "ეს ლიტერა-
 ტურა უცხოეთის მიხედვით იყო ქართული ლიტერატურის დიდი გზის გასწვრივ"
 (108, 147).

პრიტიკოსმა შენიშნა, რომ ნიუტონი საუკუნის რუსულ ლიტერატურაში
 ფაქტობრივად ლიტერატურის აღორძინებას ხელი შეუწყო იესაკოვის
 "ნოსტრუპა" ნაწარმი, რეგისტრაციის და ნიკოლესკის შენიშვნებზე.

ი. ასათიანი პანიკაში იქვე მთლიანად გამოხატავს ახალი ეპო-
 პეის ფრაქციონული ლიტერატურის გარდაქმნის აუცილებლობის შესახებ:
 "ნე უფრო, პატივად რომ, როდესაც სამოქალაქო თავს დასწვებენ მხა-
 ტურული ნაწარმოებების გამოგონებას. უხერხული იქნება შეხება გამო-
 ჯიშის ამბავი რევილიტი ივანე ივანეს ძეგე და მარია პეტროვიჩი.
 მიწერილი, მუ ასევე იქნებოდა, პი აქარ შეხებავენ, არანებ გვიამ-
 ბობენ ნობოტი იმ მიწიწვილიდან და სანიტერებს ამბობს, რევილიტი ნათ
 ცხვრებაში შეუძლებელია" (108, 144).

ი. ასათიანი საკვებით განაზრდა ნ. მიწიწვილის მოსაზრებანი
 იმ ნოტივით, რომ ისინი გამოხატული იყო ქართული პრეზის ახალი გზების
 აღიზის სურვილით. აღნიშნა, რომ თითქოს ჯავახიშვილი არასწორად გა-
 ირდა ნ. მიწიწვილის წერილის მიზანი და აქედან გამოდინარეობდა მისი
 შეცდომაც. ამ ჟანრის სრული შეუფასებლობა.

յոյն արժանատիքներն ընդհանուր առմամբ ստանդարտիստական են, որոնք չեն հարմարվում ժամանակակից հասարակության պահանջներին, որոնք հարկում են ընդհանուր առմամբ զարգացող հասարակության պահանջներին, որոնք հարկում են ընդհանուր առմամբ զարգացող հասարակության պահանջներին:

Սակայն յոյնական մշակույթը, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է:

Սակայն յոյնական մշակույթը, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է:

Սակայն յոյնական մշակույթը, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է:

Սակայն յոյնական մշակույթը, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է, որը մեր ամենամոտեցիկ հարևանն է:

նշված մաթարի ընդհանուր շարժումն է՝ «117»:

Բարձրագույն շարժումն է՝ ընդհանուր շարժումն է, որն ընդհանուր
ստորագրված է մաթարի շարժումն է, ընդհանուր շարժումն է,
այնպես ընդհանուր է, որ ընդհանուր է:

Բարձրագույն շարժումն է՝ ընդհանուր շարժումն է, որն ընդհանուր
ստորագրված է մաթարի շարժումն է, ընդհանուր շարժումն է,
այնպես ընդհանուր է, որ ընդհանուր է:

Բարձրագույն շարժումն է՝ ընդհանուր շարժումն է, որն ընդհանուր
ստորագրված է մաթարի շարժումն է, ընդհանուր շարժումն է,
այնպես ընդհանուր է, որ ընդհանուր է:

11. Բարձրագույն շարժումն է՝ ընդհանուր շարժումն է

Ենթացումն է՝ ընդհանուր շարժումն է, որն ընդհանուր
ստորագրված է մաթարի շարժումն է, ընդհանուր շարժումն է,
այնպես ընդհանուր է, որ ընդհանուր է:

ნიკოლოზ მიწიწვილიანს პირველი ვრცელი ფოტოგრაფიული ნაწარმოებები იყო "მეზერვარი", იგი 1923 წელს პარიზში დაასრულა ავტორმა და დაბრუნების ბებრეგს, 1925 წელს გამოაქვეყნა ჟურნალ "მისაზომი" (110).

ნაწარმოების მეხარე აღებულია საუარესველეს მიწიწვილიანის მთავრობის ენიჭრაცის საბიუროსა და საბჭოთა ხელოვნებას დასაყრდენის პირველი ფოტოები. თითქმის ამ მოვლას ამბობთ არის განმარტებული წერის სტილი - ნერვული, აჩუქრებული, ხშირია უმეცარეობა, მოკლე სახეობებიანი წინადადება. ფრანგიები მოკლეები მიწიწვილიანს არა მარტო სახეობებს აბუსტებენ, მოკლე იმამე მეტს მუცისავე, ვიღვრე ავტორმა პირდაპირ გამოხატა ნაწარმოებში. გვიკვეყნება, რთმ ფრანგიები იმამე სახეობებს ის მთავარი, რისი მეტაე მწერალს სურდა. ამ ნაწარმოებში ნ. მიწიწვილიანს, რთმ ავტორი და ამ ამბების მუცისობილი არ მსაქრებს, არ გამოეკვეყნის საკუთარ დამოკიდებულებას მონებარნი ამბებისადმი. იგი, რთმ მხატვარი ამ პინოპერატორნი, მხატვრე გვიჩვენებს, ამ აქვერს ისეე მეტაეებს, რთმიეების საკუდაკულოდ არიამ მწერაქული არსებული ვითარების, რიგ მიმხვეყნებში კი ავტორის პიტიცისს უკვე წარმოსაჩვენა.

მამე მოვლას და დინამიკის ნაწარმოების დასაწყისი. მწერალი სულ რამევიმიე ფრანგი გამოეკვეყნის უმეცარეობას მევიენებს და ამეცარი დაკომეერი თხრობით, აჩუქრებული რიტიმთ მეტი იმი დასაბული ფოტების მოვლას მეხისცემას ხაგავს:

"დანიწყო ეს ამბავი ამეცარად: იყო მარტი. 1921 წელი ქალაქ მათში. იმი მეტს მათში განხვანაირდა. ესე იგი, ეს იყო უკანასკნელი იყო. ამ მეტს მავიდა მთავრობა (მიწიწვილიანი). ამ მეტს დანილა დამეუბნიევი კრება (საუარესველესი). ამ მეტს დაპირეს მათისს აქება მთრებმა. ამ მეტს მთხდა კიდე მრავალი სხვა და სხვა მიწიწვილიანი და არამნიწვილიანი ამბავი და რთმსაე გამოედა ბებრეგნი იყო (ვიღვრე მეტ) - ქალაქში დაქდა რეკომი. ანუ: ქალაქი მათში დაკავა ბოლიევიანი. მთვიენე ბოლიევიანი. მათ დარჩათ მთილიანი.

ბოლო. გაუმარჯოს ახალ საჯაროებებს" (118,16).

სინთეზ ახალკაცობის თანაგრძობის ღრმა თიღობად გამოვსვლა, მიხვდა, რა-
მდენი ბიჭი მივყავართ უკონო უკუყვინის წინაშე, რთობის მიქცევის, რთ-
ობის დამტკიცებისა და წასვლაზე აღარ უფიქროსა. იგი თავის ამხანაგებ-
თან ერთად დაბრუნდა თბილისში. ჯერ კიდევ დაბრუნდნის დარწმუნება სინთე-
ზის დევიდობის მიერ გავრცელებული ჭოგების სიყვარულით, ახალი მთავ-
რობის ფორმების და გვირგვინების მიხედვით უფრო მიხილავდა ხალხის გული.
სინთეზი, კაცობრიობის ისტორიის გამოვლინების მიხედვით, უკვე აუცილებლობად
კი მიიჩნევს რევოლუციას: "აღმა, რომ იყო ახალი მიხედვით... აღმა,
საფრთხი იყო მიხედვით ჩვენი გახლავდება" (118,42).

სინთეზი, მარტოა, არ უსმის რევოლუციას, მისი არსი და მიზან-
ი, მაგრამ მთავარია, რომ დამ მიიღოს რევოლუციას, პრინციპული მიხედვით
აღიარა და არც მის სახსარზე ამბობს უარს.

მიკვლით მიხედვით "მეხედვით" ძალიან დამაჯერებელია აქტიური
სიყვარულით, სავსეა იმედიანობის განცდებით, მისი თქმით, იმედი, ხვა-
ლიდელი დღის წინაშე, მიხედვით მთავარი მთავარია, მხედვით დამ-
ხედვით სურსათზე ატონიკული ქალისა, იმ დროისთვის ყოფილი მხედვით
ისეთ დღესაც გასვლა ხაზი, რთობით მუსიკა და ნათელი წარმოდგენის გვი-
მინან, თანაგრძობის მიხედვით ამბობს მანამდეწილად და მიხედვით გვირგვინ.

"მეხედვით" თავისი ფორმით, წერის მრჩობის მიხედვით, მხედ-
ვის თავისებური გამოხატულებით და სტილით, ახალი სიყვარული იყო იმ პე-
რიოდის ქალისა სავსეა პრინციპული და მიხედვით იმედიანობის
მიხედვით დღესაც იმსახურებს ფორმებს. არც ერთ ქალისა წარმოდგენის
ასე მხედვით არ მიხედვით ახალს ეს დღესაც რთობი და დაბრუნდა დღესით.

მ. მიხედვით, რთობის მიხედვით მიხედვით უნდა ჩამოვალს, რომ
მხედვით, სინთეზ ახალკაცობის მხედვით, ვერ გამოვსვლა რევოლუციას. მხედვით
წარმოდგენით არ არის რევოლუციის მიხედვით არც ერთ პრინციპული,
მიხედვით არ მიხედვით იმ მიხედვით მასა, რთობით დაბრუნდა ახალს
ფორმების მიხედვით მხედვით, სიყვარული უფრო მიხედვით არსებობს წი-

1927 წელსვე, ჟურნალში "პროლეტარული მწერლობა", გამოქვეყნდა
 ერთი "ლიტერატორის" წერილი. მიუხედავად ავტორის ტენდენციური და-
 ნიანიკობისა ძველი საზოგადოებრივი მწერლობისადმი, მან საკმაოდ დადებით-
 თაბიკობა "თებერვალი". აღნიშნა, რომ მანამდე პროლეტარული ანაგრაფი-
 კლასიკული ლიტერატურის "ჯერ კიდევ დაუბრუნებელი იყო უარყოფითი ბუნების
 მიერ". ნ. ნიჭიძევილი კი სწორედ სინამდვილის ამ მომენტს მიანიშნა
 ყურადღება და საკმაოდ წარმატებითავე გაარჩია თავი. კრიტიკოსი წერდა:
 "ნ. ნიჭიძევილი სცადა (და წამოვიწყო ანაგრაფიკული უმეცობა) ამ უმეცობის
 ერთი უკიდურესი მოცუბა: ბუნებრივი მთავრობის ბათონიდან უკუკუ-
 კისა, ბათონის "გახსნის მიერ" და ბათონში გაქცეული ბუნებრივი მთ-
 ვრობის ფიცილითი მასობრივი დაბრუნება" (120, 157).

"ლიტერატორმა" აქვე აღნიშნა თავისი გასული ხანი "მრედილობის და-
 ჩაბრუნება" ბუნებრივის სტრუქტურის, რომელიც ბუნების სტრუქტურის მიხედვით
 ერთი და იგივეა წინააღმდეგობის კაპიტალიზმის და ეს თავისი ავტორის პო-
 ლიტური მიხედვით ჩაბრუნება.

შეშინების მიხედვითი იყო კრიტიკოსის მიერ ნაწარმო-
 კების უარყოფითი და უმეცობის მიხედვითი. მან განსაკუთრებული ყურად-
 ლება მიანიშნა "თებერვლის" ერთობილი მიხედვით, კარგად ბუნებრივი და და-
 ნიჭიძევილი ბუნებრივი მასობრივი, წერის დაკონტროლ, დახვეწილი სტილი და აღ-
 ნიშნა: "... მასალა, "თებერვალი" ისეთი კონსტრუქციითაა მოცუბული, რომელიც
 ძველი სიტყვა მომხრეობის არაკლებს. დაკონტროლ, მომხრეობის რელიგოზ-
 რი მოცუბა, დაწესებული ფრაზები, ნერვიული სტილი" (120, 158).

"ლიტერატორმა" სამარტლიანად ბუნებრივი, რომელიც ნაწარმოებში "ქრისტი-
 ანი" კონტრასტი დაკონტროლ" და უარყოფის მიხედვით წამოვიწყო
 ბოლო კონტრასტი:

"თებერვალი" 1926 წელს დაბრუნდა პარტიის უარყოფითი გამოცემა
 "სხალი საუარყოფელი". განმარტებული იყო ამ ნაწარმოების რუსული და საბ-
 ლით კავშირის ხალხთა ბუნებრივი მარტლიანი და გამოცემა; ნაწარმი მწერ-

ლის ტრადიკურმა აღსასრულმა ხელი შეუბაღა მის სისრულეში მოყვა-
 ნას. ვფიქრობთ, რეაბილიტაციის დემოკრატული განხორციელების
 რჩეულ ნაწერებში (1958, 1972 წ.) არასწორად იქნა გამოტყვებული
 "მეგობრული" და ფაქტობრივად, ამ ნაწარმოებში ძველ ქართველი მკითხვე-
 ლი არ იცნობს. ქართულ დიფერენციალში კი ბევრი არ არის ისეთი ნაწარ-
 მოებები, რომლებმაც უშუალო მიმართების ზეარით დამახული, ასეთი მკა-
 ჭიო და რეალიზაციის სურათებში შემოგვიხატეს. საბჭოთა საქართველოს
 პირველი ძეგლებსა.

1922-1925 წლებში ნიკოლოზ მიმინივილი საბჭოთაგარეთ იმყოფებო-
 და. სწორედ ეს პერიოდი აისახა მის მომდევნო მოკლემეტრ ნაწარმო-
 ებებში: "ეპოპეა", "აღუქსანდრია", "ახალიგამრეობა".

მწერლის განსაკუთრებული ყურადღების საგანი გახდა ქართველ
 ემიგრანტთა ცხოვრება, რომლის უშუალო მიხილველი და მიმართულ ყინთში
 იყო. ამ მიხილველ "ეპოპეას" განსაკუთრებული მიმინივილობა აქვს. ამ ნა-
 წარმოებში პირველად წარმოსდგა ქართველ ემიგრანტთა ყოფა ყოველგვარი
 დედადამებინს გარეშე, ნაწევრებში იქნა ემიგრაციის მიმინივილი რეყვა,
 ნაფრინილური და მიწარული ძეგრადაცა.

"ეპოპეას" განსაკუთრებული ადგილი უკავია ნ. მიმინივილის შე-
 მოდებებში პრემიერული, საინფორმაციო ემიგრაციის ქსოვილით, გამომ-
 ყვინს ახალი ხერხებით. იგი გამოქვეყნებინსთანაცვე ქართული პრემინს
 შენაბებად მიმინივილი საინფორმაციო კრიტიკაში.

მოგვიანებით ნ. აფხაზივე წერდა: "ნ. მიმინივილის ნაფრული ასა-
 ხვის ბაღა, მისი რაკვირებში ზეარლი, პატრიოტიკული ყვებლი, ირთინა
 მრთინებელი, სასიკვდილო განმინივილი საბოგამრეობრივი მოვლენებინსადმი,
 მისი ხაფვის უმარლი, ელასტიკური წერის ნაწერა, პირვე უფრო გამკვე-
 ვით გამომთქმავნა შესანიმინივი ეპოპეაში... ეს არის ეპოპის მოკლემე-
 ტი, რომელიც აფორს სისხლით და ყრვილით აქვს დაწერილი" (121, XI).

„აგლორიის გრომობა „ეპოპეას“ განსაკუთრებული მნიშვნელობას და 1922 წელს პრეზიუმის საწარმოო დახმარებით განაგრძო: „... ჩემი „ეპოპეა“ მუდმივად იქნება ისეთი წარმოდგენა, რომელიც რამდენიმე ათეული წლის შემდეგ გასაწყობებს მკითხველს იმ ფიციანულ და იდეურ, რომელიც ცხოვრობდა ჩემი დროს. „ეპოპეაში“ მუდმივად არა მარტო ჩემი ცხოვრება, არამედ ჩემი დროის ცხოვრება. ამდენად, ამ წარმოდგენას აქვს რევოლუციური მნიშვნელობა“ (58).

„ეპოპეა“ სიუჟეტურად არ არის ორიგინალური, იგი ამ მიზნით საინტერესო შენობის წარმოდგენას უახლოვდება, მაგრამ მ. მინდვილის უფრო მეტად ადამიანი და ადამიანის სული მიხედვით იქნება ანტიფორმულად, ვიდრე საინტერესო შენობისთვის დამახასიათებელი გეოგრაფიული გარემო, ამ ეფუძნის ეკონომიკურ-სოციალური სახე. იგი გარშემო გეოგრაფიულად არ ჩვეს ყველაზე სახასიათო ფიქრებს, საკმაოდ ვრცელ ადგილს უმეტეს ცალკეულ საკითხებზე საკუთარ მიხედვლად და დამოკიდებდას და ყველაფერ ამას ისე მონივრად განვიხილავთ, რომ მკითხველი არ გრომობს გადარდას ამ წერილში ამდენი მიხედვით.

ჯერ კიდევ 1929 წელს უ. ურბიანი წერდა: „ეპოპეაში“ აღწერილი ამდენი განსაკუთრებული სიტუაციის აძლევს იმის, რომ აგლორიის უმეტესი განმეორება ამ აურბანისა და კორიანების. კომპონენტები ეკონომიკის მას, ურბანის ფორმისა, რომელიც სოციალისტური. სამი საათი განმეორების შემდეგ ვიკითხე და წიგნი არ მინიშნავს, მაგრამ არ წავიკითხე“ (122, 286).

ასევე განმეორებული იკითხება „ეპოპეა“ იდეალად. აქ წარმოდგენილი არა ურბანი საკითხი საფუძვლად და არა მხოლოდ ისტორიული შედეგად საინტერესო, არამედ იდეალად იწარმოებს აქტუალობას და ინტერესს.

„ეპოპეა“ 1926-1927 წლებში დაიბეჭდა ჟურნალში „გარდაცემი წერილები“, ხოლო ცალკე წიგნად გამოცემა 1929 წელს. სულ მალე იგი

რუსულად ითარგმნა ვ. ჩუჩინაძის და მალვა სოსლანის მიერ და გამოიცა კიდეც 1932 წელს პ. უნივერსიტის წინასწარვეცხობით.

ამ გამოცემის უნდი ევგენიკური ავტორს მიუძღვნია ზოგი რუსი მწერლის ალ. ტოლსტოისთვის, რომელთანაც მას ვაწსაკუთრებული მემოქმედებანი სიამბრძვით და მივთმობდა აკავშირებდა. ალ. ტოლსტოი ზოგი უწარაღებინა ვასილენკო "ეპოპეას". უვჭველია, ეს ინტერესი გამოწვეული იყო არა მხოლოდ იმით, რომ მისთვის მახლობელი იყო "ეპოპეას" ზემა, არამედ ხაზარტების მხატვრული რისკებებში. აი, რას წერს სვეტლანა კოშუტინა:

"На одной из полок в кабинете А. Толстого стоит книга известного грузинского писателя Никола Мичивили . Это авторизованный перевод с грузинского его "Эпопей" принадлежащий М. Сослани и К. Чернявскому /1932/, со вступительной статьей Г. Кикодзе. На первой странице дарственная надпись: "А. Н. Толстому, с глубоким уважением: Н. Мичивили".

Это, конечно, не случайный подарок. Ужас сразу же после победы Советской власти в Грузии за границу и возвратившись через три года, в 1925 году, на родину, он также, как А. Толстой, сумел постепенно преодолеть в себе социальные пессимизм и предвзятое отношение к советской действительности. Все эти годы Н. Мичивили, стараясь глубоко и всесторонне осмыслить все пережитое и увиденное, работал над его художественным воплощением в своем самом значительном произведении "Эпопей"...

В "Эпопее" изображен грузинский меньшевизм, его подлинное лицо, истоки и причины его поражения, быт меньшевистской эмиграции.

Известно, что несмотря на определенный налет индивидуализма, в целом "Эпопей"- утверждение нового восприятия мира автором, его

სამართლიან კომუნალიზმს. И конечно же, ощущение духовной бли-
зости с А. Толстым и общности с ним в отношении такого серь-
езного идейного поворота, двигало Мицхили, когда он преподно-
сил эту книгу автору /"Хождение по мукам"/.

Не случайно и А. Толстой с такой заинтересованностью проч-
ел ее. Собственно говоря, не просто "прочел", а самым внима-
тельным образом изучил. Об этом можно судить по множеству его
маркированных отметок на полях книги и в самом тексте" /183,188/.

1985 წელს ქართულად ითარგმნა და უბრუნდნენ "საუბნჯ" (№1,
2,3) პიპიჭაძის ად. ჭოღოსტოის ვრცელი მოხატვა "ენიჭრანტეში", რთი-
ცი ვიჭრანტეშა ცხვრეშის, ნათი მოხატური და უკომონიკური დეჭრა-
პირეშის ენიჭრანტეში სურათეშია გაპატილი. ეს პირვე ვრთი პაპასტუ-
რეშაა, რთი ენიჭრანტეში ხელეწმურაპ არ გაუბეჭეშია ქართული ენიჭრანტე-
შა ყრთა, რთი ენიჭრანტეში ატეჭრირი სურათეში რეალური დეჭრანტეში
გამიჭრანტეშისა და არა ენიჭრანტეში ტანტეშის ნაყრთი.

პაპასტუ ვრთი "ენიჭრანტეში" "ნათეჭრული რთიური" უჭრანტეში (124,
111). ეს მოხატეშა რანტეშის დიხატეშისა ვენიჭრანტეშისაა.
"ენიჭრანტეში", ნათეშა, ენიჭრანტეში ნათეჭრული რთიური მოჭრანტეში, რთი
არა ენიჭრანტეში ნათეჭრული რთიური, ენიჭრანტეში და მოჭრანტეში რთიური
ენიჭრანტეში, რაყ ანი ნათეჭრული ენიჭრანტეში რთიური რანტეში.

"ენიჭრანტეში" გენიჭრანტეში ატეჭრული რთიური ენიჭრანტეში ახალ
საუბრანტეშისაა ენიჭრანტეში, ენიჭრანტეში და ნათეჭრული რთიური,
ენიჭრანტეში რთიური ენიჭრანტეში საკომონიკური, ვრთიური ენიჭრანტეში და
ეს ვრთიური ენიჭრანტეში ნათეჭრული რთიური გაპატილი, რთი ხელს უჭ-
რეშის ენიჭრანტეში ენიჭრანტეში. "ენიჭრანტეში" ვრთიური ატეჭრ-
ული რთიური ნათეჭრული ნათეჭრული ნათეჭრული რთიური, რაყ ენიჭრანტეში
ენიჭრანტეში ხატი ატეჭრული რთიური ნათეჭრული, ენიჭრანტეში, ნათეჭრული
და და ენიჭრანტეში ენიჭრანტეში, ნათეჭრული ენიჭრანტეში ენიჭრანტეში

არე, იმდენად ბრავად შეიძლება და ღრმად მიხედვის ფიქრების ასპარე-
ზი და ისეთი საინტერესო ფორმით გვაქვით მათ ნ. მიწიძევილი, რომ
ეფიქრით, ძველია სავსებით დავითანბნით პ. ქიქოძის ნოსტრუმის.

ნ. მიწიძევილი "ეპოპეა" ჩაფიქრებული პეტიდა რ ნაწილად, მე-
ორე ნაწილი მას სურდა საბჭოთა საქარხველი აესახა. საბინსო
მხარეა ბევრს ნოსტრუმად, ექნობდა რესპუბლიკის ცალკეულ რაი-
ონებს, მიწიძევილი. ნ. მიწიძევილი ზემოც ეს ჩანაფიქრი განუხორცი-
ლებელი დარჩა, ნაწილი "ეპოპეას" მინც განსაკუთრებული ადგილი
უკავია. იგი ქარხველ საბჭოთა რიფრატურაში წარმოადგენს პირველ რ-
კვიმეფორ რჩინას და ანასთან, მალაღი მხარევილი რჩინა, საინტერესო
მედიაციით რევიდე რჩემა ამ შანრის საინტერესო და რჩინიდალურ ნი-
მედა.

"ეპოპეას" წინასიტყვაობაში ნიკოლო მიწიძევილი წერდა: "ეს
წინას პირველი ცოლი ჩემს მიერ განმარტული ფართო ქრონიკისა, რომე-
ლიც იმდენა რევიდეციის ფორმე საქარხველი და საბჭოთაქარე. რიფ-
რატურადაც ის ატევილია წერის იმ პრინციპზე, რომლის მესახებ ჩემი
ამრი მიხედობაში უკვე ცნობილია (რკვიმეფალური პრეზა) და ამ მხრივ,
რამდენადაც ვიცი, ჩემი ცდა იყო პირველი მატალითი საქარხველიც
და შექრის რევიდეციის ადრე. უცხოეთიდან მანანდეროვე საქარ-
ხველიც ხედავ ნოსტრუმისა, რჩინა ც კონტრასტებზე დამყარებული ხერხი.
წინას იძლევა რევიდეციით აფორმაქვილი ფინათა ფოფას და ფსიქოლო-
გისა, რაც ემიგრაციის მატალითი განსაკუთრებით რევიდეფორი ხედა.
მასალა მდებრივი წინას მანდათან უახლოვდება საქარხველიც მანა-
ნდეროვე ფოფას და ვითარდება აქ, რჩინა ნოსტრუმის ახალი მინეების რ-
მანიმაციისა" (7, 44-45).

პრინციპისა უ. ურბილედა განსაკუთრებული ფორმაქვილი ნიკოლო
"ეპოპეას" მედიაციურ აქტიულობას: "მიწიძევილი მანდერადა მინე
ფორმა ნოსტრუმევილი წყვილებს ჩემი ეპოპისა... დანიჭა ძველი ჩანჩი

ფოტოსა, ბიგრიფა ოვერი ტრადიციონა, რევოლუციონობა და მდებობა ადამიან-
 ნებონ ნაფოტოვიონი ბასტოფორცინა სხვადასხვა ბეოტრადიციონი ბანვიეობე. ამ
 ანტი-ბარვიეობი ფოვერი ადამიანის ბუნებობა ბიკოფონი ბამოოსახა... ანონი
 ნონასტერი და ამ "ანტი ბონასტერი" პოფონს, ბამბიკონვიეობის ხეფვა
 ანტივის ბარაბ ოვერისა და ბარაბ ახალ ბენის ბიტირიკობისას-ადამიანბური
 ფოფონს სასაფილი და ხბირაბ საბიტიხარო კობიეობას" (122, 286).

ბ. ბიტირიკობი, ბარბლაც, ბამბიტივიეობა ან ალბირს ფოვერივიეობა.
 ბისი პირტიკობი და ბიგიფასბიეობი ბვილი სბირიეობი ნსეო ბეფობი ბარ-
 ბონასტივის, რთბიეობი ფვიეობე პვიეობ ასახავენ ბიეობილი სიფოასონის, საგრბონ
 ვიბარბიბას, ავფონის ბამბიტივიეობას. ბიტირალი ბირიბობა ბვიეობი
 საკოობარ ბავბიეობ და ბის ბარბიეობი ბიფოფ ადამიანბიეობე, ბიბონი ავიეობ ბვი-
 ვიეობი ანა ფვიეობვიეობს, ანაბიეობ ბირიბობა და ბამბასსიონი ბიეობი. იბი ბალ-
 ბი ბიბი ბიტივიეობიბას აბიტივიეობ ბეფობის ბიტივიეობს, ბივიეობიბის და აბი-
 ბიბის პირბიეობი ბამბიტივიეობი ბამბიტივიეობს. ბიბიბიეობი ან ბამბიტივიეობი ბამ
 "ვიეობი" ვიბიტივიეობ სფონბილის სიფვიეობი: "ხელოვანი ბამბიტივიეობი
 ბავის საპვიეობს, ბუ ბიტივიეობ, რთ ბიბი, რთბიეობი იფო რთბი კვისონის
 ბივიეობის ბიეობს, ანის ბივიეობი, რთბიეობს კავბიტივიეობ ანა ავიეობ ამ აბიბი-
 ბონ" (7, 44).

"ვიეობი", რთბიეობს ავფონობა ბირიბობა "ბარბიეობი ბირიბიბა რევილი-
 ფონის ბირიბობა", სიბიტივიეობი ავფონის ბიბიბიტივიეობს ბიბივიეობა. აბიბივიეობ
 ბამბიტივიეობი ბამბიტივიეობის კობიტივიეობს. "ვიეობი" 27 ბავისსაბონ
 ბიეობი, ბამბონ ბიბიტივიეობს ბამბიტივიეობი, ბასბიტივიეობი ბივიეობის სა-
 ხე ავიეობს. ბვიტივიეობ ბამბიტივიეობი, ბიბიტივიეობის ბიბიტივიეობი ბივიეობი
 ბიტივიეობს ბამბიტივიეობი ავფონის და ბიბიტივიეობ ბირი ბენბიტივიეობ ბამბი-
 ბონი. აბის ბვიტივიეობიბის კვიტივიეობი "ბირი ბამბის აბიბივიეობ", ბამბი-
 ბიბი ბირი ბივიეობს "კამბიეობი და საბარბი" და "ბიბიბიბი ბარ" (125),
 რთბიეობიბონ ბირივიეობი- "ვიეობიბი" ბიბიბონი ავფონობა, ბიტივიეობ ბი ბამბი-
 ბონ და "ახალბამბიტივიეობი" ბირიბობა.

"ეპოპეას" ობრთხადი ღვინაა უარმვეღე უმიტრანთხა ღოჭუასეხოვერებინ ასახვა, მატრამი ნასეი დანიოეშეშეა ქვეთევი, რთველთა მუჟნეხევე-
 ლთაა თარზე ტააღარნიბეშეა ნაწარნიოეშ. კერთო, მწერალი ღურაბეღე-
 შას ამახვილეშ ბავშეშობის მთაბეჭვილეშეშე, თანანვედრევეთშასთან
 დანეკიდეშეღეშინს, დოკუნიეშეშური პრთბის, მწერლოშინსა და რველოჟიკის
 და რიგ სხვა, მისხვის სანიტვერესო საკიხეშეშე. მათს ბესახეშე მ.ნი-
 ტნიშვილი ვრცლაჲ ჩერეშეა და მეჭად რრიგნიალურ დასკვეშებსაჲ იძლევა.
 გევერეშეა აგრევე ავეტორის დირნიკული მონოლოგეშე, რთმლეშეშე რრბანე-
 ლაჲ ურწეშინან ღვინის საერთო მდინარეშას.

ნიკოლო ნიტიშვილია "ეპოპეას" მუქმინის დრთს ბევეშეშეღეა უარ-
 ღო მხატვერული ტანონახეშინი და ნიშნად დანსახა სინანდვილიის ტადნეოე-
 შა, მატრამი მანი ვერ ტანიხევილისინი ერთი მარტივი ჭეშინარნიეშეა-
 ღო ველი ადამიანის ღვალთი დანახული სინანდვილე, არის მანიც სუშინევე-
 რი სინანდვილე, რთწელიც სხვანი, მკიხევერეშა, მვიძლეშეა ავერეად აწი-
 ვეშას მხატვერული ტანონახეშინად. ამ ღაქეს მ.ჯავახიშვილია ჯერ კიდე
 დოკუნიეშეშური პრთბის საკიხეშეშე დისკუსიის დრთს ტაჟსვა ხამი. დრეს
 საკმადო მვილი ტანისაჲადკვეშეღეა, რა არის "ეპოპეაში" რეალური და
 რა ავეტორის ღანტაბიით მუქმინი.

ტანისაკუთრეშეი საღურადრეშეა "ეპოპეას" მესავალი. აჲ ნიტი-
 შვილი ტვატმეშეა ღვინის ბეხეღეღეშეშე დოკუნიეშეშური ჟანრის მესახეშე,
 აანალიშეშეშე ტერის იმ პრინციპეშე, რთველთა მიხევერეშეა მუქმინა ეს
 ნაწარნიოეშე. მესავალი ნაწილიშევე ტვიჩეშეა მამ ღვინის პრთბიოა რე-
 ვოლჟიკის, საბეოთა საუარმვერეშეშე. ეს დანიკიდეშეღეშეა მანი რნიბრი-
 ვად წარმოადგინა - რთტორც პოეზის და რთტორც ნოქალაქის. მისხვის,
 რთტორც ნოქალაქისხვის, სრულიად მისაღეშეა რველოჟიკა, რადამი ღვი-
 თხნაჲ მირთველი კაცის შვილია არა ერთხეღე ტანოსჲადა წარსული არ-
 სეშეღე სოციალური უთანახეწრთბის სინიომე. ამის მიხევერეშეა, ნიტი-
 შვილი- მწერალი, მანიც ტაჟეღეღე რველოჟიკის არსეი, მის მანიოთა-

ამასთან, ეს მოხდა არა უნებლიედ, არა სტოვიკურად, არამედ მიჯნურის დიურ წინასწარ შეგნებულად გასაბჭოვრული გზით. ნ. მიწიშვილი მიზნად დასახდა უარყოფითი მხატვრული ღირებულების უსიყვარულო ავტორები "გამოწმების" და მიხილეს სინამდვილეზე, ჭაბუკიძეზე დაყრდნობით ავტორ ნაწარმოებში.

"მე არ ვეძებ გმირებს რეალისტების, მე ვინცა შევიყვანო ჩემი მიკროსკოპი ან უგმირო და უსიყვარულო წიგნები; ვინცა უფროსი ვიარა მათთან ერთად; ადამიანიდან ადამიანამდე ვაგარო ის ჩვენი ქრონიკების მიხედვით უნდაა წიგნები და ვინაობა მას ნაცნობი სახეები, ჭიჭიკურად არსებობს და სინამდვილეში ნივთი. მე ვფიქრობ, რომ ასეთი ანაბრად შევძლებარე საბჭო - ავტორისა, მიკროსკოპისა და ისტორიული ნაცნობების მოკვების რაიმე საინტერესოს ღირებულების მიხედვით. მე ვუწოდებ მას "გამოწმების ანგარიშს" (7, 98-99) - წერდა იგი.

ნ. მიწიშვილი უარყოფითი ღირებულების ავტორები, მიწიშვილი "გმირის" იქნა. ეს ასევე უნდა მოხდეს იგივე გზით ანგარიშის სპეციფიკით, მაგრამ მიწიშვილი ამას არ დასჯერდა და სურს სხვა მიმართულებით სვლა ან ჭაბუკის არგუმენტირება, რაზეც კვლავ არასწორ დასკვნამდე მიიყვანა. ნ. მიწიშვილის აზრით, "გამოწმების გმირი" აღარ ყირბოდა მანამდე იგივეს. იგი ვერ ხედავდა, რომ ახალი ქრონიკები ვინცა ახალი გმირებს, რომლებიც სურს მათ უნდაა საბჭოთა ღირებულების დასაბუთებები და არაერთი მიწიშვილის მიმართული სახეს განსაზღვრავდნენ.

ამიტომ არ იყო მიწიშვილი მართალი, როცა წერდა: "გარდა ამისა, გმირები თველი სანახავი შეიქმნა კიდევ იმისა გამო, რომ იქნას ჩვეულებრივი რიგი მართალი, საშინელი მტყურობა დაყენებული, გმირებმა მათთვის უბედურ ცხენებში ეს უბედურები მართალი და ჩვენი ამ კლასიკური მტყურობი არაბეჭდო გმირი, მისი ცხენის ნაღვი რომ ვინაობა, გმირობა ჩაბვერისებო" (7, 98).

რევოლუციის პირველ წლებში პრელუარულ მიწერადაა ერთმა ნა-
წილითა გადმოხსნოდა რომელიც - პატარა საუბრითა გინორბის ბესახებდ.
მათი ამრით, რევოლუციის სახელით გაკეთებულ ყოველ პატარა საუბრით
კი ბერიძეებოდა დადებნილიყო მსოფლიო მასშტაბებში. ანავე პოპილური
წერდა ნ. ბინიძევილი : "უფიქრობ, ამ აფორიპაქებულ გზაზე დაჯერა გი-
რთმა პატარა საუბრების" (7,98).

მაგისტრია ნ. ბინიძევილის წერის მანერა. ისევე, როგორც "თე-
ბერვალეი", აქაც იგი თითქოს საკუთარი პოპილურისგან დაშორებულად,
გონივრულად დასწრებულის თვლით გვიჩვენებს მომხდარ ამბებს, მაგრამ ად-
ვილი ბესახებუთა, რომ ეს "ამბები" საბურღაბურღადაა მიწერული და გათ-
ვალისწინებული. ნ. ბინიძევილი ისეთი ფერებში ატეილწერს ენიჭრანთა
ბეჭდარეობას, რომ ცხადად იტონობა ვითარების მიხედვით სინთაფრე. მიწერ-
ლის პოლიტიკური სინთაფრეში, ერთი ბეხეგვით, ნაკლებად ჩანს. პათეტი-
კური ფონის და ბეხეხილები გარეშე, მაგრამ ღრმა ბინაგანი დათბუ-
რებით, ბურწრული თანაგრძობით გვიჩვენებს იგი ქართული ენიჭრანთ-
თა ცხოვრებას, ნათ სილსაგავს, უძველესი ქართული ხატებით და წიგნი-
ბით ვაჭრებას, ფულის ბეხვის განთ მაგნიფიკანობის დაკარგვას, ამბე-
ბის ასეთ მიწერვითა სწორედ ავტორის პოპილურ- ბოგჯერ საჭირული, ბე-
გილია ცინიკურიც, მაგრამ არავითარ მიმხევეთაში ბურწრილი. პირვე
ბეხიც, მუცა ნ. ბინიძევილი პოლიტიკურად არ თანაგრძობს ენიჭრან-
თებს, მაგრამ სწორეულებს ბორის ამკარად იტონობა, რა ბურის ბეჯით
აღწერს იგი ამ ვეველფერს, რა სინთრით ბეკფურებს მომხედა ამგვარ
ბადაგვარებას.

"ეპოპეამ" ძალით სანთფერესობ გვიჩვენა იმ ადამიანების ყოფა-
ცხოვრება, რომლებმაც 1921 წლის თებერვალში საბურღარგათ გაუბევა
არჩიეს. საქართულითი საბჭოთა ხელისუფლების დათვარების პირველივე
ბეხებში მივსვით დაბა ქართული ენიჭრანის საკითხი; გარდა იმისა,
რომ ბეხევიკური მიხედვებით მიერ გათაგებული იქნა ქართული ხალხის

ეროვნული სიბრძნე (ნიმუხიანებში იგი ხელახლებდა დაუბრუნდა საბჭოთა საქარტველოს), მისი ინტერნის უნივერსიტეტის განყოფილება, უარყოფილი ინტერნის რიგში ნაწილი, ყოველგვარი პოლიტიკური მიზნების გარეშე, მენეჯერული ფორმა ავტომატური დაინტეგრირება, ნიაყოფა სამშობლო და ძალიან მძიმე მოსალოდნელი და ნაყოფიერი ნივთიანობა ადრევე და საბჭოთა საბჭოთა. ბევრ მათგანს სურდა კიდეც სამშობლოში დაბრუნება, მაგრამ მენეჯერული პარტიის რიგებში ყოველგვარად ხელს უშლიდა ან განხილვის სისრულეში მოყვანას.

ბ. მიწიერი ინის ყურადღება უნდა აღინიშნოს "მედიკალინის განყოფილება", ნათესა სულიერმა განხილვის დროს ნიუ-იორკის. ნიუ-იორკის სტამბოლში ჩასვლისთანავე დაინახა, რომ ქართული ემიგრაცია არ იყო ურთავარდისა არც სოციალურად, არც ქონებრივად და არც უფლებრივად. მენეჯერული ნივთიანობის წარმომადგენლებს, ზვიგონი "მედიკალინის განყოფილებაში", ნაკლებად აქვეყნებდა სტამბოლში უსახლრობის გამო ჩარჩინი, განათხილვის დროს მისი მომთაბედი.

მედიკალინის ვითარებაში კარგად იყვენენ გარკვეული ემიგრანტები. ნათესა ურთავარდის დროს დაინახა, რომელი იყო მომთაბედი, იგრძნო არსებული უთანასწორობის მთელი საინტეგრირება და სიძველით აღივსო მათგანი, ვისმა ფორმა ავტომატური ნიაყოფის სამშობლო და ვინც ახლა მისი ნივთიანობის დროს არ იწუხებდა თავს.

სტამბოლში იყო უარყოფილი ემიგრანტი გამოვი პირველივე მენეჯერისა ურთავარდის ნიუ-იორკის თავის ურთავარდის, ნათესა დაინახა ხელს მედიკალინის სიტუაციის მთელი სიძველით, მენეჯერული ნივთიანობის მნიშვნელობას მომთაბედი: "პარტიისა და ნივთიანობის ხარისხი რომ ჰქონდეს, რასაკვირველია, ყველას არწმუნებენ, საუბრე კარგად იქნება, მაგრამ ჩვენ რა? ჩვენ ვერაფერს ვარგს ვერ ვხედავთ და რა ვიცით... ნათესა რა უფრო? ჯერ კიდეც ვყოფილხართ, რაც წამოიღეს და სხვისი დაწინაურების გარეშე ცნედა. პირველად რომ ჩამოვიდნენ, ყველამ საკ-

մառ իսկոյն, սպրտ սալարու ար ոցո ոցոյն, մաքան զոս ուոյս-
 րոյն! րոնոյն ունոյն ինոյն, ուոյն "Յոնոյն ուոյն"
 ոցոյն րո... յոնոյն ոցոյն Յոնոյն ուոյն. ոցոյն ոյն ունոյն
 րո րոնոյն ուոյն. ինոյն այն յոն ունոյն ունոյն-նոյն ուոյն. արո
 ուոյն, արո սոնոյն, արո սոնոյն յոնոյն ունոյն ունոյն... արո
 ուոյն ոցոյն, արոն ունոյն րո յոնոյն ունոյն. ոցոյն յոն ուոյն, ոցոյն
 րո ունոյն ունոյն. արոն ունոյն ունոյն. ոցոյն ուոյն ունոյն ունոյն
 ոցոյն ունոյն ունոյն րո ունոյն ունոյն" (7,77).

Յոնոյն ունոյն րոնոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն: "ոցոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն...
 ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն...
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն" (7,75).

Յոնոյն րո ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, յոնոյն արո ունոյն
 ունոյն, արո ունոյն րո ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն-
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն. ունոյն ունոյն, ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն
 ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն
 ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն.

Յոնոյն ունոյն ունոյն, ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն-
 ունոյն ունոյն ունոյն: "ունոյն... ոցոյն ունոյն ունոյն. ունոյն ունոյն-
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն" (7,76).

Յոնոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն. ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն
 ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն ունոյն

ისინი გაიზიარებენ სიტყვებში: " ოქტომბერი რთი დიდიწინი მივინჯე და ამ
ქალაქში მიმინებეს თავა, ამ გზით არასოდეს არ გავიარ...მორიგან
ავუხვევ ვევერს, რთი არ ვნახე, ისე მივიშველი აქ ყოველი ქვა და
მთით ეს ჰყურ...ნიმუხი სინაირე და გაჭირვება ნახსოვს აქ...მეგრე-
და ეს განახლს, მთა, რაც მი აქ გადამწვედა, მიც და ვეველი ჩვენიანს"
(7,75).

გაიზიარებენ, მის მსგავსს ემიგრანტებში სვედ ალარ სჯეროდათ მიემკვი-
რების მიერ გავერევიშველი მორები, ნაგრად მიგრეხვენილებს ვევერე
სამომბოლოო დამრუხება გავიშვათ.

ერეტიკული რადიკალიზაციის გზით გვირევი ემიგრანტები თავის
გადაჩვევას, ალარე სავუთარ ღირსებას უგრეხილებდებოდა და ალარე ერის-
ას, გაჭირვება და მიმინი ყველაფერს ავიწყებდათ. მუქიარის ვურევი
ნარის მიმინი მივინჯე რადიკალიზაციის მიმინი გადახვევილებს განი
მიმინივევი ვეხვევი გავიშველი ვევერე მივინჯე სხვათა და
ხარევიშველი, რთი ვიღაც მთარს "ნიასაღა" ვერეხვი მივევი მივინჯე
ხარე; მიმინი გავიშველი ვევერე მივინჯე ნარნიმინი რევი-
ნი სურდა მივიშველი ვეხვევი ვევერე ვევერე, არ ვივიშველი მიმინი
კავივი სვირის მივინჯე თავის დამინიშებას, მივერის მივევიშებას, ნავერე-
ვას. ალარ სჯეროდათ ერეტიკული, ალარავის ახლოვა უნივერსი ადა-
ნიამური ივივიშველი, მიმინი და გაჭირვებას ერეტიკული დამინიშება
და გავინავევიშველი ვეველი.

"ვევი ალარ ვევიშველი ჩევის მანიმივიშველებს ვეხვევი. არც
მივიშველი, არც ღირსება და არც ერეტიკული მანიშება ადანიანის კანი კავიშ
ალარ სჯეროდა... ყოველი სავივი მიმინივევი ივი ინი, რთი სავიშ
ივი ვევიშველი მივიშველი და სხვევი... მივიშველი სავიშველი ვევერე
ვივიშველი მივიშველი... მივიშველი და მივიშველი დედას მივიშველი, ხლო
ადანიანი არსად ჩანი " (7,109) - მიმინი ანინიშება მივერევი.

ვეხვევი ადანიანის სვირის ვევერე სავივი მივინჯე ვანი-
შველი, კივი ვევიშველი ვანიშველი ვანიშველი მი მივიშველი: "...ვეხვევი...

Ե. Թինիսիցուրմա, Ռոտմիս Ենիբարմա և մոլթալայեմ, մոխրնցմիտ սղո-
 լյա ղրեղոլսիոնն ցըրլա Տոյթը և Տակլտար տալն մոլխոթ, ցոտցուրմո
 ղոնն սխարի ցեղոլրմոնն, ցմրոտա մոնն ղամլլոլրմոնն տալն: "ղրեղոլս-
 ցոմ սեխնա մլն մոլրկոլրմոն, սցոնոլա տըսոլ, ղսցոմսոլա ղսլոն մլնն
 լլլլլլլլն Տոլլլարլլոնն և Տամնսխլոնն տալն. իլլոլլլլլլ, Տոլլլլլլ մլնն
 լլլլլլլլն, ղալլլլլա մլնն մոմնալլն և Քսոլ ոմրոլլլ, ղոնոլլլլ, մլլն մար-
 ղո լո սրա իար- մլն իար մոլլոլ լլլսո. մլն իար ղսմոննլլոլ մոնն, ղս-
 սնոլլլլլ, ղոմ ղլլլ մլլլոլոլա տալն մոլլա և ձսոլլոլլոլ" (7, 156).

սմլլլլլալ, ցոնոլլլլլլլլլլլլ մոննոլլլլլ ղրեղոլսիոնն մոլլլլլննա,
 ղրոլլլլ լոլլլլ ղսսսլլլլլլա Ե. Թինիսիցուրմա, մսլլլլ սլ ղոլլոլ Տսլլլլլլլլլլա,
 ղոմ ղ Տոլլլլլլլլ 1922 Քլլն ղոննլլա, ց. ո. ոմ ղրոլ, ղոլլլլլլ լլլալլլոլ
 մլլլլլլլլլ ղրոլ ղսլլոլ ղըր լոլլլլ տալլլլլլլլլլլ ղսմոլլա և մոլլոլլոլն
 սրոլլլլա.

Ե. Թինիսիցուրմա սլլլլլլ մոլլոլա ոմ ղսսլլլլլլլլ, ղոմ մլլլլալոլ սր մլ-
 ոլլլլա տալոն իարոնն ղոմ ղոմլլ ոլլլլ. մոն ղստալլոլ ղլլա սլլլլլլլլ-
 ղլլ տալոն ղսլլլոլն ղոլլոլլոլլլլ և մլլոլլ, սսսսոլ մոն ղլլլլլլլ մոմն-
 ղոնն ղոլլլլլլլլլլլ: "ղոմլլլլլլլլլ Քլլլլլլլ, ղոլլա լլլլլլլլ մլլոլ Տլլլլլ-
 մա և սխարի լլլլլլլա սխար ցլլլլլլ ոմսլլլլա, սխար մլլոլն ղսսսլլլլլ-
 լլլլլլլալ, սլլլ ղրոլ սլլոննոնն ղլլա լլլլլ մոլլալոլ իմա և ղոլլոլլոլն
 սոլա, ղոմ մլլն Տոլլլլա ղսսլլ ղրոլլա և ղսսլլոլ ոցո ղսլլլոլն ղսլլլլլ" (128, 171-172).

Տսլլլալլլլլլլ մլլլլլլլլլ սխարի սոլոն ղլլլլլլլ սլլոլ սլլոլլոլն
 լլլլլլլ և ղսսլլլա ոցո, ղոմ ղսլլլլլլլլ իլլլլլլ ղոմլլլոլ լլլլլլլ
 ոնոլլոլա ղոլլոլ Տոլլլլլլ և ղոմոլլ ոլլլլլլա. սմ ղլլլլլլլլ սլլլլլլ
 մլլլլլլ Տոլլլլլլ: "... ղլլլ Տսլլլալլլլլլլ սխար ղոլլոլ ոլլլլլա ո-
 ղոլլոլ. մլլոլլլլա սլլ մոլլալ մլլլլլլլ սլլոննոլ, ղոլլլ սմ ղոլլոլ
 ղլլլլլլլ իլլոլ լլլլ. ղսն ղոմլլլ ղոլլ? ղոլլոլ ղոմլլլ? ... տլլլա ղոլ
 ղլլա մլլլլլլլլլ ղլլլլ? ... սխար Տսլլալլլլլլ մլլոլլլլլ սմոն. ղլլլ
 մլլլլլլլ և ղլլլ ղոլլոլլլլլլլ" (7, 72-73).

"რევოლუციის მიღება და აღიარება უდავოა"- წერდა "ეპოპეაში" ავტორი, მაგრამ იოლი არ იყო ამ სიტყვების რეალური განხორციელება. ერთ მხარეს იძვა ახალი- პრეტრესული, დადებითი, მაგრამ მწერლისთვის შედარებით უსწორი, მეორე მხარეს კი იყო ძველი - ძრწმობური და ჩა-მორჩენილი, მაგრამ მისთვის ნაცნობი და მახლობელი. წარსულია ძრწ-ბამ შექმნა ნ. მიწიძვილის, რწმობა მწერლის და მოქალაქის მსოფლივ-ღობა. ყოველივე ამის დაძლევა, ახლის მიღება და მისი სხეულებების ძრწ მწერლები.

ნ. მიწიძვილი საქარმველი საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებდან ერთი წლის შემდეგ განვიხილავთ საბჭოთაგანთ. ეს ძრწ საკმარისი არ იყო, რწ ჩადიარული ცვლილებები მომხდარიყო მწერლის მხებულ-ღობი, ამისთვის "ეპოპეას" ფრცღობზე ხშირია მსჯელობა, ფიქრი, ყოყმანი, ეჭვი. ამას არც ნ. მიწიძვილი მალავს: "უყნაურ წინააღმდეგობათა ქსელი ვარ განხეული. მხელი ჩვენი არსებობა მე ვარ უარყოფა იმი სინამდვილისა, რწ-მეღობა შექმნა, მაგრამ ჩვენი ფრწობა ახლისადმი იმდენად მუხროვანია, რწ ერთი ფხის დაყენა და მე წარსულის უფსკრული განავიჩხებში" (7,180).

30-იანი წლებიდან ნიკოლო მიწიძვილი უკვე საბოლოო დამღის ეს მეფობა ძველსა და ახალს მორის და სოციალისტური რეალიზმის ერთ-ერთ ავტორ დარად იქცა.

ნიკოლო მიწიძვილის შემოქმედებამი მნიშვნელოვანი ადგილი უყი-რავს ბავშვობის მთავრებლებს, ავტობიოგრაფიულ დედალებს. ამ მხრივ განმარტების არც "ეპოპეა" წარმოადგენს. უხეობი მიყოფი მწერალი განსაკუთრებული ცკვილით იხსენებს საქარმველს, მშობლიურ სოფელს, დედა-მამას, ნაცნობ-მეგობრებს. მისთვის სტამბოლი, დამატანილი დამირ-ვეების დარდა, ისედაც მიუღებელია, რადგან წარსული აქ უამრავი უარ-მველი მტრ და მჭი იყიდებოდა და სამუდამო უკარგებოდა თავის ქვე-ყანას, რადგან მსმარობა შემოსევებმა მვერჯერ მუბეობ ყოფნა-არყოფ-ნის სასწორზე საქარმველს მებო.

მიწიწვილი სხვათა მიწაზეც სამეომბოლოსთან მისგავსებლად ედებს
 და გულისტკივილით უსმენს ქარბუვი ემიგრანტებს, რომლებიც საკუთარ
 ბაჭ-ბოსტანში მოწვეულ მოსაყარს ნაჭრობენ, სიკვდილს არაფრად ღვი-
 ან, როგორც ურთხვი პირველ მუცელთან ღვარამის მიწიწვილი გარემოს, ოცნებო-
 ბენ იმ დღეზე, როცა ელორსებმა ფეხის დაბრუნება მიწიწვის მიწაზე.

მიწიწვილი იყის, რომ ამ ოცნებათა მიწიწვილი სამეომბოლოს დღიური სი-
 უფარული, მისი მოწოდება იმდროს და გულისტკივილით წერს: "როგორ
 ტკივილით ეძახის მიწა ღვარამის დაკარგულ მშვიდებს. მიწა ეძახის თა-
 ვისი პირველყოფილობით, სინოცვირით, სიუხვით! ადამიანი მიიღვინა
 მიწისკენ, რომ განაცხოველოს ღვარამის მიწიწვილი გრძობიანი...
 სტამბოლის მოთხოვნა საუკეთესო ხილი, რომელიც იმდროს აღმოცენდა-
 თი და რად უნდა ენაჭრებოდა იმ მცოცხლე ქარბუვი კაცს გორული აჭაში
 ან მუხიანის ნესვი... მიწაა ეს და მისი ძახილი. უფრო იმ ბოსტანი-
 რან ბევრი რად მოდის და ბევრი რად ახსნება ადამიანის ცხოვრებაში
 იმ ბოსტანის სურნელით" (7,94).

"ეპოპეაში" უხვად გვხვდება ავტორის ღრმადი მოხილვა, მიწიწვილი, მუხიანის ქარბუვი მიწიწვილი, განსაკუთრე-
 ბით კი დეკლარაციური ჟანრის სპეციფიკაზე. ავტორი გვაცნობს იმ ხერ-
 ხებს და საბუთებებს, რომლებიც მან ამ მომენტის წერის დროს გამო-
 იყენა. ამ ნაწილში "ეპოპეა" მუცელს საფურცლებზე ნაწარმოებია. გარდა
 იმისა, რომ დღემდე იგი თითქმის ურთქრობა, სადაც ასეთი სიცხადით,
 უბრალო ღვიწვილივით ღვარამის არის გამოცემული ქარბუვი ემიგრანტ-
 ის ცხოვრება, მისი რეალური ყოფა, ამავე დროს, იგი შეიცავს საინ-
 ტერესო მასალას ღვიწვილის ავტორის მოხილვებზე, იმ პერიოდის ქარ-
 ბუვი ინტელიგენციის ერთი ნაწილის მუხიანის მიწიწვილით განსაზღვრება.

"ეპოპეას" უბრალო გაგრძელებას წარმოადგენს "ახალიგაზრდა",
 რომელიც მიწიწვილის პირველი ჩასვლის პირველ დღეებს ასახავს.

აქ ავტორი ხვდებოდა ძველ ნაცნობს, მოხეტიალე რუს ემიგრანტს ყოფილ
 ოლენინს, რომელიცაც ოქტომბრის რევოლუციის შედეგად მიატოვა რუსეთი,
 მაგრამ ფეხი ვერსად მოიკიდა, ფიზიკურად ძლიერი აღნაგობის მეორე
 ანაურთ პრეზიდენტის მოჰიკიდა ხელი, მაგრამ არაფერი გაუძარდა და
 გულახებოლად გამოუხატა ახლა მიწიძვირის: "და თუ გვინდაფერი გამოცრუ-
 და, მოვალე ვერვინსის და წავად ბოლშევიკებთან" (128,176).

შეხვედრა ყოფილ ოლენინთან ნ.მიწიძვირმა 1931 წელს ცალკე ნო-
 ველად შეიქმნა წიგნი "ერთი ლაღის ამბავი", სათაურით - "ოცდასამი
 ვარ". შედეგად კი განაცხად, გადამდებდა და "ახალგაზრდობა" უნდა.
 ამ სახით დაიბეჭდა იგი ყურნად "ბრძოლის" 1933 წლის X-XI ნომერშიც.

ერთ შედეგად მივხვდი ყოფილ ოლენინს და ნიკოლოზ მიწიძვირი სამი
 ლაღით ნაქრიავემ სასტუმროში იხვედრებენ ახალ წელიწადს, თუნიშობენ,
 რომ იმ წელს მიხნე პეტრეოთ თავმესაფარი. ყოფილ ოლენინს ურჩევს მწე-
 რადს, რომ რადგან პატრონსანი გზით აქ თავს ვერ განიჭანს, ამ უნდა შეთ-
 ხმას გვუიღი, თითქოს ბოლშევიკებთან დარბეული და გენიღია და
 ამით განიჭეთ პრესაში რეკლამა, ანდა "სენა აქვეა და, მე მიგონია, ის
 ვრთაფრთი გზა იქნება" (128,178).

შენებდა ახალი წლის დღია, პარტიის სასტუმროში მივხვდი ახალგაზრ-
 და მწერალს კავშირის იპერობს, მომავლის წიგნი და წარსულით უკმაყო-
 ფილება ამევივინებს მას: "რა უხეიროდ მიღის ახალგაზრდობა. მუაკაცო-
 ბაში შევდივარ და მწყინს, რომ ახალგაზრდობაში არ ვყოფილვარ ახალ-
 გაზრდა. ძნელია, რთაც ოცდაშვიდი წლის მანძილზე ერთ ნეტარ გზას ვერ
 ათულობ: სურ ნამეფრევეში, სურ დაჩეჩვილი ძარღვეში. მოგეხიდი
 ვარ" (128,179).

აქვე ახსენებდა მას, როგორ დაპატრონა სტამბოლის ბნელ სარდაფ-
 ში ცოლივილით ცხობრებში ქარხველი ემიგრანტმა და რა საცოდაობა
 გადამდალ ღვარდინ ნათთან მისულს.

"უწინარესი სადილი არასოდეს მახსოვს. - იგონებებს ნიკოლოზ მიწი-
 ვილი - ამ სათრის ჯურღმული ქარხველი დედა ჩასტირის პატარა ბავ-

ბანარჯვება", მატრამ იოლი არც "წარსულისგან დარღვეული დღის" მთხოვრება იყო.

ბუნებრივია, მოკლე დროში მწერლის მიხედვითი მუშაობის გარდაცვალება ვერ მოხდებოდა. აქ ყველაზე მთავარია ავტორის პოზიცია, მისი მიხედვება, უკუაბრუნებელი, მიიღოს და მისი სხვაობა უნდა იყოს. ამ სურვილიდან წარმოიშობა მისი ყოველი საკუთარ თავთან. ნ. მიწისძვრის, როგორც მოქალაქის, არ მიხედონ, რასაც შეუძლებელია განიცადოს, მატრამ როგორც მწერალი, არ მალავს ასეთ განწყობილებას, არ გვაჩვენებს საკუთარ თავს მიუცემდელს და წინასწარ განმეორებს. პირიქით, მისი მოკლედ წარმოდგენილი ზედათქმული ვხვდებით, როგორც იტალიის ავტორი "ძველი კანის", როგორ თანდათან იშლება იგი, როგორც ახალი საუბრისთვის მიუძღვები და მოქალაქე, მწერლის ეს გარდასახვა ჩვენს ზედათქმულ ხედვაზე, ჩვენ მოხდის ვართ იმ მკვირივითაც, რაც ამ "დაბადებას" ახლავს თან, იმ ქვეყნისა და ყოველმანისა, რასაც განიცდის იგი, მატრამ კარგად ვხვდებით ის სიხარულიც, რაც მწერალს ახალი ცხოვრებაში, ახალი დროში მოუტანა და რასაც იგი ასე აღწერს და ახსენებს. ამ სურვილისთვის განსაკუთრებული "ახალი-გამორჩევა".

განსხვავებული განწყობილებით არის დაწერილი "აღუქსანდრია", რომელიც 1928 წელს ჟურნალ "მნათობში" (№11-12) გამოქვეყნდა, აქ ნაჩვენებია ნ. მიწისძვრის დაბრუნება სამშობლოში გენით "აღუქსანდრია", რომლის სახელიც სათაურად დაერქვა ნაწარმოებს.

მწერალმა სამი წლის მანძილზე ბევრი რამ ნახა და გამოცადა უცხოეთში. მემორიების, ემიგრაციის, საფრანგეთის ხელისუფლების დევნაში, გაპასხვებებში, რამაც მიიწვირა ბევრი რამ მისთვის და მისი აღმოჩენა. სამშობლოში მისთვის ნ. მიწისძვრი დიდი სიმშვიდეა.

საერთო 30, ნ. მიწიშვილის რკვენივერნი პრეზი ინიციაცივე იწ-
 ვევა ვარჯულ კრიტიკაში აზრთა სხვადასხვაობას. ჟენია, აქვე უნდა
 აღინიშნოს, რომ ვარჯული რევირაფორთა და კრიტიკოსთა ის ნაწილივე,
 რომელიც საკმაოდ სკეპტიკურად იყო განწყობილი დისი პოეტიკისადმი
 და ნაკლებად ანიშნევა აქ საბჭოთა სინამდვილის ასახვის ცდებში, აღი-
 არედა, რომ ნიკოლო მიწიშვილის პრეზი ვარჯული რევირალიში იყო სიამ-
 ლე და აქტიურად ეხმარებოდა ერთის პრეზივეში.

კრიტიკოსი მ. ჟღენტი, უარყოფითად აფასებდა რა ნ. მიწიშვილის
 ადრეული პოეტიკა მიწიშვილებს და "წმინდანთან", "მავ ვარსკვლავს"
 და "გარდაცვალებას" "ძველი რევირაფორული ტრადიციების გამოთახილიად"
 ღვილია, რკვენივერნი ნაწარმოებების შესახებ წერდა: "სულ სხვაა მი-
 სი "მეტირევილი" და "ეპიკია". აქ მხატვრული პრეზი აცდებულია სრუ-
 ლად ახალი ხერხებით, მათი მდივიური მუნიეა მიწიშვილი დაკავშირე-
 ბულია რევირალიში მანანევირევირალით" (129, 136).

1933 წლის იანვარში საქარჯულით საბჭოთა რევირების კავში-
 რის პრეზიშივე კ. დელიაძე ხაზი გაუსვა, რომ ნ. მიწიშვილი გამოიღობი
 სანიტერის იყო, რომელიც პრეზიკოსი და აქვე სამარტლიანად მიწიშვი
 "ეპიკიას" მიუთხასებლობა ვარჯული კრიტიკის მიერ: "მიწიშვილი აქვე
 სანიტერის ნაწარმოებში "ეპიკია", რომელიც რევირე მარქსისტულია
 კრიტიკაში ვერ მიუთხასა. მიწიშვილი ამ ნაწარმოებისათვის პრესაში
 "რევირალი მიწიშვილი" უწოდეს. ეს არ არის სწორი. "ეპიკიაში" მი-
 წიშვილი ეს არ დაუნიხასებობა, რადგან აღნიშნული ნაწარმოებში მი-
 მარჯულია სწორედ ემიგრანტული წრეების წინააღმდეგ" (130).

განსაკუთრებულ ყურადღებას იქცევა "ეპიკიას" სტილის სა-
 კითხი, დისი ენიშნის და ჟანრშიშვილი მხარეში.

არაერთხელ აღნიშნულია "ეპიკიას" რევირალიში სტილის მიუთ-
 ხებში, კერძოდ, უ. ურბული წერდა: "მიწიშვილის სტილი ღრიად რევირალი-
 ლური. სისადავის მარქსიში და პათეტიკული მიწიშვილი სიყვილი

აბსოლუტური სისადაცე, სიძვერეცე, ჭერაფხაჭიანობის სიძარცვე, მხა-
 ცვრული ხერხეების მოქლოდნელი ნაირობა და უმთავრესი ეს ბახეცე
 ტონი. სწორეცე ამ ტონის ალბათა საქმე. ზოგ მწერალს, მრავალი დაღე-
 ბითი მხარეების მიუხედავად, სწორეცე ამ ტონის მიტეების უნარი აქ-
 რია" (122,286).

3. ქვემოთ "ეპოპეას" გამოქვეყნება 1927 წლის ქართული სა-
 ლიტერატურო ცხოვრების უმნიშვნელოვანეს მოვლენად მიიჩნია და გან-
 საკუთრებულნი ფურადღება მიაქცია ნაწარმოების ენობრივ და ჟანრობრივ
 სიახეეებს: " მიწიძვილი თანდათან სტეეებს სიძველიმის (პროზაში), რთ-
 ცორცე მხაცვრულ ნეოთეს. ლიტერატურულად უეჭველად დაღებითი ჟაქცია,
 რთ მიწიძვილი... დაღვანდელი პრაქტიკული ენი... წერს. მიწიძვილის
 "ეპოპეა" ახალი ჟანრი არ არის, მაგრამ იგი მიიჩნე განსხვავებულა ძვე-
 ლი ჟანრებისაგან და ამ ნებრივ მას პროგრესული მიწიძვილთა აქვს"
 (131,283).

3. ქვემოთ "ეპოპეას" სტილის არაერთგვაროვნება იმიტ ახსნა,
 რთ ავტორი უჩვეულთ, მისთვის არაბუნებრივ სიტუაციებში იფო მოქცე-
 ული. პრიტიკოსი წერდა: "ეპოპეაში" არ არის რაიმე სისტემა და
 ჩანოვლიბებული პრინციპი. მასში არეულია მიეშარის, ქრონიკის, ანეც-
 დოტის, უბრალო საუბრის, აღწერის, მხაცვრული მოვლის, თხრობის და
 სხვა მიწერები. მაგრამ მიწიძვილის "ეპოპეას" უსისტემობას აქვს
 სოციალური საფუძველიც. ის, რასაც ფრება მიწიძვილი ("სამუშალო კაცი")
 მისთვის არაჩვეულებრივი და მის გარეშე მიეშარეა- ანიტონაა, რთ
 მიწიძვილი მასაღას თავს ვერ უყრის. მისთვის ხშირად გაუგებარია
 მოვლენები... მიწიძვილი ცდილთს მთაბეჭდილებების რანეიარად...
 სისტემაში მოფრანას, მათი თვითგამორკვევას, მათ კვალთუიკაციას
 და თავისი ადგილის ახალ ფოთაში განსაზღვრას. აქედან პრინციპია-
 ლური ანარქია სტილის და ჟანრების" (131,283).

ძველია, მარტაც "ეპოპეას" მოთავსება ერთი რთმილინე ჟანრის ზახ.

ჩრდობი. ნას ბევრი საერთო აქვს საბოტაჟო ხასიათის ნაწარმოებთან, როზრთან, მხატვრულ ნარკვევებთან. იგი თავს ყოველ მათგანს, ნაწარმი არაქსავსებობით. მაღალი მხატვრული-ლიტერატურული დონე, ვრცელი სოციალურ-პოლიტიკური პოზიციები ანუ, პერსონაჟების, სახასიათო ტიპების სინრაველე, ავტორის დინამიკური-ფილოსოფიური მიზნობრივების ნაჯარი აყრილს "ეპოპეას" ამ ტრადიციულ ჟანრებს.

დ.ასათიანის ამრით "ეპოპეად" ახალი ეჭაპი დანიშნულ ქარხულ დიტერატურაში, "დოკუმენტური დიტერატურის ეჭაპი" (108,147). ნაწარმოების მხატვრული და ჟანრთმრივ შვისეღებურებათა მესახებე პი იგი მერდა: "ეს არის ვრებული ავტორის პირადი მთაბეჭდობებისა, ნახულის, მადრინილის... დოკუმენტური ჟანრების, ისტორიული პირთა დახასიათების და ამრეხვე საკუთარი მებეჭდობებისა ცხოვრებასა და დიტერატურაში" (108,147).

დ.ასათიანი მაღალი მებეჭდობა მისცა "ეპოპეას" ემბრივ მხარეს, აქ მამრეღებულ მასალას, "რმედიც მავისი ნედი სახით არასრებს ყოფილა მოცემული დიტერატურაში" და "ეპოპეა" სრულიად სამარტიანად ქარხული მწერლობის მნიშვნელობად მენადენად მიიჩნია: "მიწიშვილის "ეპოპეა" მესად სინამტრული და საყურადღებო მოვინაა მიმდინარე მლის ქარხული დიტერატურული ცხოვრებაში" (108,149).

მეორე მხრივ პი, როგორც მივეთხეთ, მანსაკუთრებო პრეღეჭა-რული მწერლობის მარმინაპრეღებო მაკებად ამჩნევენ მ.მიწიშვილის დოკუმენტური პრეღების დაღებო მხარეებს, უფრო მესად თავს ესმეღებო "მებერვალს", იგი მინამრეათ რეველუციონსადი ცინიკური, ნიჭილისტური დამოკიდებულების მიმუშად, პრეღების ერმსუღეღებო არც ამ ნაწარმოების მარმეღო არსებობდა.

1931 მელს მ.რადიანი "მებერვლის" მესახებე მერდა: "მიწიშვილის ქონდა ცეღი, აესახა 1921 მლის მებერვლის მებეჭდობისეღი ჩვენის ცხოვრება. "მებერვალი" მებეჭდობა საქარხველოს მასამტრების პერიოდს.

3 7 9 8 0 2

6. მიწიწვილია თავისი საბჭერლო მოღვაწეობა ექუსებოთ რაიწყო. 1915 წელს ჟურნალი "თეატრი და ცხოვრება" (N 49) გამოქვეყნდა მისი პირველი ექუსი "მთებში", რაბაროილებული 1912 წლით (13). სრუ-ლიაპ ახარაბარა ჟაბუკისთვის ასეთ პოპულარულ და ავტორიტიული ჟურ-ნალი რაბეჭდვა მიწიწვილითა მივლევა იყო. ამ პერიოდიან საბოლოო განისაბლევა მისი მიწაველი ცხოვრების ბა.

ექუსს ამჟარაპ აფევა ილია ჟავავეათის პოეზიის ბავლევა. მას-მი წაბარა ჩანს ახარაბარა ავტორის უკმაყოფილება არსებული ვითა-რებოთ, მისი მიწარაბევა ბრბოლისა და მიქმედებისაკენ.

ილა! მივერვარ რაბლა წმინდა ნაკარი მიხისა,
რომი მივეურბე სხვა ნაკარებს, ბავბე მიმიარე...
და ბორს წავილოთ ჩვენ ბარახი ამა ქვეყნისა,
ბრილი ბარებოთ ბარავებანოთ ბარაქული მიბარე.

ამბვარი განწყობილება რიბანს არ ბარბედებულია ნ. მიწიწვი-ლის პოეზიაში, სინბოლისბური მიმიბარებოთ ბივერმა ბავლევაბ კარბა ხნიბ სულ სხვა მოფივები ბაბაბონა მის მიქმედებაში.

ქუთაისში სასწავლებლარ ჩასული ნიკოლო მიწიწვილის პირველი მიქმედებებოთ ნაბიჩებო რავიბხვა ქარბული სინბოლისბური ბბუთის "ცისბური ვანწებოთ" მიბბარებოთ და ჩამოვარიბებოთ პერიოდს.

ქარბული სინბოლისბოთ რიბერაბური რაბბუბევა, რომელიც ჩვენის საუკუნის აბიან წლებში ჩამოვარიბა, რბანიბაცილარ ბაბორბა 1915 წელს. 1916 წელს გამოსვა ჟურნალი "ცისბური ვანწებოთ", რის მიმი-ბებაყ ეს ბბუთი ცნობილია ცისბური ვანწელოთ სახელებებოთ. ბავრაპირ-ველარ მასში ბარბიანბენენ პ. იამვილი, ბ. ბაბიბე, ბ. კაკაკისივილი, ვ. ბა-

ფრინდაშვილი, კ. ნაბიჩაძე, ს. სირეჯიძე, ი. ფიჭინაძე. 1918 წელს კი
მათ ბევრმა შექმნა: ბ. ლომიძე, ნ. მიწინაშვილი, რ. მკვირვაძე, მ. აფხაძე,
მ. კარბელი, ა. არსენიშვილი და ს. კლიაშვილი.

სიმბოლოზმის, როგორც ღირსებადმიერი მიმდინარეობის წარმომადგენელი
ქვეყნისათვის დაკავშირებული იყო კავშირით სიმბოლოზმის საერთო კრიტიკისთან, სა-
გოგაროვან-პოლიტიკური ცხოვრების დაქვეითებასთან და ამ პირობებ-
სებთან დაკავშირებით უნდა იქნეს განხილული.

"ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზი იყო ისტორიულ-ღირსებადმიერი ანალი-
ზისა, რომელიც დაკავშირებული იყო სიმბოლოზმის მიმართ, დიდიწარმომადგენლის
ინაჟი, რომელიც სიმბოლოზმის მიმართ იქმნებოდა და მიმართული იყო მის
განმარტობად, რომელიც დაიწყო მისი საგოგაროვან-პოლიტიკური ცხოვრებისა და
ბრძოლის" (133,2) - წერდა ვ. ასნუხი.

სიმბოლოზმი მთავრად საგოგაროვან-პოლიტიკურ და ისტორიულად პირობებ-
სებთან წარმოიქმნება განსაკუთრებით მეორე ნახევარში. "XIX საუკუნის
60-70-იან წლებში ფრანგული პოლიტიკური ფართო მოძრაობები ახალი
არარეალისტური მიმართულებით, რომელსაც ახასიათებდა უკიდურესი
ინფორმაციის, ინსტიტუტის, რეკლამის განხორციელება, სინა-
ბიზის უსაფრთხოება, ერთი სიტყვით, ყველა ის მხარეები-ფიქრობდნენ
ნიშნის, რომლისაც ცნობილია სიმბოლოზმი" (134,5) - წერს მ. აბულაძე.

ფრანგული სიმბოლოზმის პრინციპებზე გამოცხადდა არსებულიდან
დაშვება ირვალურ, მიღწერ სანდარტში, სინამდვილისადმი ინტერესის
ბევრება, ინსტიტუტისა და რელიგიური, სულით მოძრაობის წარმოსახვა.

სიმბოლოზმიც მიუყვება მხარეებში სახის სტრუქტურა, მისი ფუნ-
ქციისა და განმარტების ხერხები, განმარტება რუსის ფორმა, მუსიკალ-
ობა, მისი უსაფრთხოებრივი მიმართულება. გამოსახულება წერდა: "სიმბოლოზმი-
მა დიდი სანდარტის გაუქმება მხარეობას ფორმის დასრულებით" (135,8).
მთავარი ცვლილებები უნდა იქმნებოდეს მხარეში, პირობის დაუპირისპირა პო-

გია, უკოსს-ლირიკა. ეს ყოველივე უპირველესად იყო სასურველ ფორ-
მათა თიება, სინამდვილეში, სინამდვილისგანა მუქმნეს ვრცელი ფილ-
მის- რთმანები, ფრილოგიები.

რუსულმა სინამდვილემ განაგრძა ევროპული სკოლისთვის დამახა-
სიანებელი სუბიექტური იდეალიზმი, "მე"-ს გაღმერთება. პირველნი
მეკაცად განიხილავდნენ მისცა საფუძველი ახალ მხატვრულ მიმართუ-
ლას ინტეგრირების ფორმის უსაზღვრობისათვის, რუსი სინამდვილის უმი-
ყროსმა დაიწყო კი ეს გზა უფრო ფილოსოფიურ-რელიგიურ ასპექტში წარ-
მართა. "... სინამდვილემ ჩემთვის გარკვეული რელიგიური აღსარებაა,
რომელსაც თავისი დავები განაჩინა..." (136, 11) - წერდა ამ თაობის
უნივერსიტეტის წარმომადგენელი ა. ბელი.

ქართული სინამდვილემ ჩამოყალიბდა მაშინ, როცა მათი მიმართუ-
ლება უკვე კრიზისს განიცდიდა, ევროპასა და რუსეთში განვლილი ეთა-
პი იყო და ამდენად, მეზობელი მიმართულებას აღარ წარმოადგენდა. ქარ-
თული სინამდვილემ ხანმოკლე და თავისებური ისტორიის მიუხედავად უნი-
და განვიხილოთ ფრანგულ და რუსულ სინამდვილესთან აზროვნებასთან, მის
ფილოსოფიურ-ესთეტიკურ პრინციპებთან კავშირში. ნიხილურ ამტყარნი ანა-
ლიზი მოცუვებს სამუდამო და განუხანთ საერთო მიმართებაში ქართული
ვლემები, მისი ეროვნული თავისებურებანი.

ქართული სინამდვილისთვის ევროპული და რუსული სკოლების მსგავ-
სად დამახასიათებელია სწრაფვა ფორმის სრულყოფისაკენ, რაც გამო-
დინარეობს მოთხოვნად- სიფრვა უფრო მრავალმნიშვნელოვანია, ვიდრე
მის მიერ მოწოდებული ინფორმაცია. ამიტომ ისინი სიფრვას იყენებენ
მრავალგანმარტობილიდან, წინ სწევენ მის მუსიკალურ მხარეს, არტე-
ვნი სინტაქსს, ხშირია ინტერსული წყობა, წერტილები და ა.შ. ამ ფორ-
მალის ფორ ხერხებს სინამდვილემ იყენებდნენ ნაწარმოების ემოციური
მხარის განადღიერებლად.

ამავე დროს, თუ დასავლეთ ევროპული სინამდვილისთვის ხელე-
წემა მოწინა ირცა ცხოვრებიდან, ქართველი სინამდვილემ სისხლსაც

եռ" ԿԵԿԵԼԻՆՆ ԵՊԸՄԵԱ ԸԱ ԾԱՆԸԼՄԻ ՐԻՇՄԻՆԱԳՄԻՆԻՆ ՆՄՈՒԸԸՄԸ" (138)-
յԸՆԻՆՆԱԿԸ Մ. ԿԱՐՆԵԼԻՆՈՒ.

ՄԱՐՏՎԵԼԻ ՏԻՆԻՇՈՒԼԻՆՍԻՆ ՍԻՐՎԵԼԻ ՊԵՐԻՍՄԻ ԾԱՆԻՊՆԵՍՏԵՄԻ ԸԱ
ԸԿՅԱՐԱԿԵՄԻ, ԳԱՐԸԱ ՈՒՆԻՏԱ, ՐՄԻ ՊՄՈՒՐԻՑԻՆՆ ԿԱԸԿՄԸ ՆԻՇԻՆՆՆ ՍԵՆԻ-
ԿԱՍԸՆԵՆ, ՆԱՐՆՈՒԸԸՆԸՆԸՆ ՆԱՐՆՄԸՆԻՆ ԵՂԸԸՄԻՄ ՄԱՐՄՈՒՐՆ, ԾՈՒՅԻՆԻՆ
ԿՄԸՍԻՆԿԵՆ ՆՈՒՐՄԸՍԱՆ, ԿՐԱՆԻԿՄԻ ՆԵՆԿՅԻՐՄՈՒՆԻՆԱԸՄԻ ՆԻՅԻՐԻՆՍՄԻՐԻ
ԸԱՆԿՅԻՐՄԸՄԸՄԻՆ ՆԵՍԱԸ ԳԱՅԸՄԸ ՆԻՆՄԸՄԻՆ.

Ե. ՄԻՆԻՍԻՐԻ 1920 ՆԵՆ ԳԱՅԸՄ "ԾԱՐՐԻԿԱՐԻՆ" ՊՄԸԿՅԸՄՅԵ ՆԵՐԸԱ:
"... ԿԵՆ, ՐՄՆԵԼԻՆԿ ՍԵՅԿԱԵՆՄ ՍԻ ՍՊՅԻՆԱՆ ԸԱ ՍՅԱՊՄՎԵՄՄ ՄԿԱՆ ԸԱՆԱ-
ԵՅԵՆ ԵՈՒՄԻՆ- ՅԸՅՅԱՐՄ ՐՄՆ ՄԵՄԻՆԱՐԻՍՈ ՍՊՅԻՆԻՆ ՆՈՒՊԸ ԾԱՐՐԻԿԱՐԻՅ...
ՐԱԿ ՄՆԸԱ ՆՈՒԵՐՆ, ՐՄՈՒՐԻՆ ՍԵՆՈՒՊՅԵՅԱԿ ՄՐ ՄՆԸԱ ԸԱՅԿՅԵՆԱԵՈՆ, ԵՐՄՈ ՐԱԾ
ՍԵԿԱՐԱՍ, ԿԵՆ ՄՐ ԸԱՅԱՆԱՐԿԵՄԻՄ... ՄԱՐՄՄԻ ՐԻՇՄԻՆԱԳՄԻՆԻՆ ԿՄԱՆԱԳԱ-
ՐԻ ՍԱՅԻ ՐՄՆ ՆԵՄԻՏԱՆՈՒՆ ՆԵՒԱՐԻՍՆԻՆԱ ԿԱԸՔԱՐԻ... ՄՈՒՅԵԼԻՅԵ ՍԻՆԻՆ
ՆԻՄԵՅԸԱՅԱՄ, ԿԵՆ ԿՅԻՅՅԱՐՆ ՆԱՄԱՐՄՎԵԼԻՄ ԸԱ ՄԱՐՄՄԻ ՍՊՅԻՆԻՆ ՈԱՐՆՄԻ-
ՅԵ ՆԻՔԱՄՄԻՆ ՍԻՆԿ ՆԱՄԱՐՄՎԵԼԻՄԻ ՅԻՆԵՄ... ԾԱՐՐԻԿԱՐԻՅ ԿԵՆ, ԾԱՐՐԻ-
ԿԱՐՆ ԳԱՐԱՐՄԱ ԿՈ ՆԵՅԱ ԿՅԵԼԱՆԻ. ՍԵՂ ՆԸՅԱՆ ՆԱԿԻՄԵՆ ՐՄՆ ԿԵՆՆ ՍՊՅ-
ՑԻՆԻ. ԵՆ ԳՅԱՆԵԼՄՆՆ ԿԵՆ, ԵՆ ՆՈՒՅԿԵՆՆ ՆՈՒՊՅԵՄ ԳԱՆԱՐՔՅԸՄԱՆ"(139)

ՐԱ ՊՄՆԱ ՄՆԸԱ, ՄԱՐՄՎԵԼԻ ՏԻՆԻՇՈՒԼԻՆՍԻՐ ՆԿՈՒԸԱՆ, ԳԱՆՆԱԿՄՈՒՐՄԻՄ
ՍԸՐՄՄ ՍԵՐԻՈՒՐԻՆ, ՍԵՄՆԸԱ ՆԵՐԻՈՒՄՄԻ ՍԵՅԸՐՄՅԻՄ. ՏԻՆԻՇՈՒԼԻՆՍԻՐԻ ՍԻՆԻ-
ՍԻՅՄԻՆ ՆԻՐՄԱԾ ՆԱՄ ՍԵՆՈՒՊՅԵՅԸՆԸՆԸՆ ԳԱՆԸՅԵՆԱ ՈՆԸՐՄՈՆԸՒԸԼԻ ՆԱՄԱՐ-
ՄՎԵԼԻՆ ՆԵՅԻՅԵՅԵՄԻ ՆԱԿԻՄԵՆՆ, ՆԻՊՅԵՆԻ ՍԻՆԻՆԱՅԻՆ ՍԸՆԱՐՄԻՄ ՐԻՑ ՍԵՆԻ-
ՄԵՅԵՅԸՄԻ ԿԱՆՆԵՂԵՄԻ ՆԻՆԿՅԱՆԱ ՍԻՆԱՐՆԻՆԻ ՆՐՄՄ ՄՅՄԸՄԸՒԸՄՈՒՐՄԱՆԸ.
ԸՄՄՆԻՆ ԸԱՆԱՆԵՐԱԸ ՑՈՒՔՅԵՐ ՆԱԿՄԱՐԻՆԻ ԵՒՄՈՒՐԱ ԵՐՄՈ ՆԻՊՅԵՅԱ, ՄԿԵՈ
ՊՐԱՑԱ, ՄԿՆՈՒՆ ՆԱԵԼԻՆ, ՐՄՆԵԼԻՆԱԿ ՆԱՐՄՄ ՆԻՆԻՍԵՅԻՐՄԱՆ ՍԻՆԿՅԸՐՄԵՆ.
ՍԻՆՊՅԵՐԿԱՆՆԵՂԵՄԻ ՄՍԻՐԻՆՍԻՐԸՄՈՒՐՄԵՆ ՐԵՂԱՐԻՑԻՆ, ՄՍԻՐԱՅԵՆՄԱՆ ՍԻՆԿՅԸՐ-
ՄԵՆ ՆԻՐՄՄ ՆԱՆԿԱՐՄ, ՆԻՆԱՆԸՒՐԻՆՆ ՏԻՆԻՇՈՒՐՄԻՄ ՍՆԱԵՅԱՆ. ԿԱՐՑԱ
ԵՆԻՆ ՆԱՆԸՐԻՅԵ, ՄՐՆԸՄՒԼԻ ՐԻՇՄԻՆԱԳՄԻՐԻ ԸԱՔՅՊՅԸՄՅԻՄՈՒՐՄԱՆ ՆԱՄ ՆԵՈՒՐՄ
ՆԱԿՄՄԱՐԻ ՍԱՅԻ ՆԻՍԻՆԱՄ ՄՆԱՐՂԵՆԻ ՐԻՇՄԻՆԱԳՄԻՐԻ ՍԻՆԻՍԻՅՄԻՆ ԳԱՆՈՒՆ-
ՆԱՊՅԵԼԱԸ.

ქართული სინიბოლიზმი სტატისტიკური არ ყოფილა, 20-იანი წლებში
 ეს ხანებშიდან ძლიერ ცოცხალ რაზმს ვინაშნა დაწინაურდა მანიფესტაციებიდან და რეკლამა-
 რატიონიდან, ფრანგები და რუსი სინიბოლისტები (ბოლშევიკები, მალარმი, ბოლკო, ბრუნსონი, ივანოვი) მისთვისა და მათ უფროდანი მინიჭეს რეკლამა-
 რატიონი, რეკლამა განახლებების და ბრუნსონის სახეისი და მინიჭებულები
 კრიტიკისგან განთავსების ურთიერთი გზა. საქართველოში საბჭოთა ხელი-
 სუფიზების დანიშნულების პირველი ხანებიდან ცნობილია ცნობილია განთავსების
 რეკლამის რეკლამები - "ნიქონთან დაბრუნება", ეს იყო მათი უსტრუქტურული გან-
 ხლებების და რეალიზაციის მინიჭებულების დასაწყისი.

ჯერ კიდევ 1920 წელს გამოვიდა "ბარნიკატი" წიგნი: "ჩვენ
 გვიჩვენებს ქართველი პოეტური ნაწარმი მათი ხელნაწილი და კულტურის გარ-
 დაყვება. პოეტური ნაწარმი განთავსების საქართველოში ახალი ცხოვრებისთვის
 და ის მისთვის მის ცხოვრებას ახალი რეგის" (140).

ახლა მინიჭებულ საბჭოთა ხელისუფლებას ცნობილია ვინაშნა ვინაშნა
 რეგის, რეკლამა საბჭოთა პირებიდან და სპეციალური რეკლამისგან
 განთავსების ანის მათგან. "ჩვენ აგრეთვე აქვართა ვინაშნა, რეკლამა
 ჩვენ ვინაშნა ვინაშნა და ვინაშნა რეკლამის მხარე" (141) -
 ნათქვამი იყო მათი, მათი ვინაშნა მათი მხარე რეკლამის მინიჭებულ-
 ბი ვინაშნა ვინაშნა ახალი რეგის ან დასაბრუნებს. მათ საბჭოთა ხელი-
 სუფიზების დანიშნულების მინიჭებულ კარგა ხანს განთავსება რეკლამის-სინი-
 ბოლისტური განთავსებისგან, განთავსება ცხოვრების პირებიდან საკითხ-
 ხებისგან.

ქართული სინიბოლისტური სკოლის პირნიკისგან, მისი ინტერნის
 ეს ვინაშნა განთავსებისგან უნდა იქნეს განთავსებული და მინიჭებულ-
 ბი ნ. ნიქონივილის პოეტური მინიჭებულა, რაგან მინიჭებული არა მხო-
 ლოდ ვინაშნა აქტიური წევრი იყო ამ სკოლისა, მან მათი მინიჭებულ-
 ბანი საკითხოდ ძლიერად განთავსება სინიბოლისტურ-რეკლამის მინიჭებულ-

հրաժեշտին ճեղճվեցնա. մինս Առաջնահամար Թոմարին 30-րդ ինքնավար
գաղութները և մի Արարիկական ընդհանրապես ժամանակակից ժամանակակիցները:

Նույնպես միջին դարերի ընթացքի մասին "Բնագրագրություն"
1922 ինքնավար. մասին Առաջին 18 ընթացի ոչ ոք չէր գրում. այ-
դարձ ժամանակակից ինքնավար "Բնագրագրություն" ընթացքի ինքնավար: "Եվ
միջին դարերի ինքնավար ինքնավար... սոսկ ինքնավար ինքնավար, մի
միջին դարերի ինքնավար ինքնավար. այ ընթացքի ինքնավար մասին, ինքնավար-
սոսկ ինքնավար (6, 16):

Ս. Թամարյանի մեջ մասին "Բնագրագրություն" ինքնավար: "Առ-
ջին Առաջին դարերի ինքնավար ինքնավար ինքնավար... ինքնավար," ինքնավար-
ինքնավար" մի ինքնավար ինքնավար ինքնավար... ինքնավար ինքնավար ինքնավար
ինքնավար և մի ինքնավար ինքնավար ինքնավար" (149):

Նույնպես ինքնավար ինքնավար. այդպիսով ինքնավար ինքնավար
"Բնագրագրություն" մասին ինքնավար ինքնավար, ինքնավար ինքնավար
ինքնավար ինքնավար ինքնավար և ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար
ինքնավար ինքնավար (143). ինքնավար ինքնավար "Ինքնավար ինքնավար" մասին
"Բնագրագրություն" ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար: "Բնագրագրություն-
ինքնավար ինքնավար, ինքնավար, ինքնավար ինքնավար... ինքնավար ինքնավար
ինքնավար և ինքնավար Առաջին. ինքնավար ինքնավար," ինքնավար ինքնավար
մի ինքնավար ինքնավար" (144, 30-31). ինքնավար ինքնավար ինքնավար և մի
ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար.

Բնագրագրություն ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար XIX
և XX դարերի ինքնավար ինքնավար: "ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար
ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար: ինքնավար և ինքնավար ինքնավար և,
ինքնավար ինքնավար, ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար
ինքնավար ինքնավար, ինքնավար, ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար
ինքնավար, ինքնավար ինքնավար և ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար ինքնավար

რწმ ვერ დააბრძვია "ქრისტიანული ბრძოლის გზა" და "მამია სოსოს-
ის დაბრძოლა თბილისში" ¹.

მთელი არა მხოლოდ პირდაპირი ტრადიციის, არამედ, საერო, ცნობიერების ქრისტიანული ნიშნების მიხედვით ნიშნულიანი მნიშვნელოვანი ხსენ-
ება... "ჩვენმა ჯგუფმა, მიუხედავად იმისა, რამდენად რთულია დროებითი
პოზიციის დაკვირვება და ათვისება, ვერ აღმოჩნდა თავის მნიშვნელოვანი
ნიშნულიანი, რამდენადაც ეს მნიშვნელოვანი იყო მთელი ჩვენი ამხანა-
გის პოზიციის მიხედვით. ამას ვუწოდებ მე ჩვენი პირის და არა
თავის დასაბრძოლებად ვახსენებ მე სავარაუდოდ" (148,15-16).

სიმბოლოს-გვანამბრძოლური პრინციპების გამოარჩევინს მიუხედა-
ვად მთელი თავის სიმბოლოები მათივე არასასურველ ყოფად განიცდობა
და სასწრაფო კეთილი უბნებს მიუხედავად: "წამოხვედრეთ, მეგობრებო,
ველამ დაველი, მე ვერა მხედავთ, ჩინალოდანი ჩამასვით გული" ¹.

"მე მვერდი ნიშნული უცხოები და გაუგებარი"- ქრისტიანული
ლექსები "გამოხვედრა", "უცხო და გაუგებარი" სიმბოლოების მნიშვნელოვანი
ნიშნულიანი ურთიერთი მთავარი დებულება იყო. ნიშნულიანი ცნობიერების-
ქრისტიანული მიერ მნიშვნელოვანი სახე-სიმბოლოებს მნიშვნელოვანი "ხატი-
დახმარების", "წინიდანინი", "ურთა აზრები", "გული-მთელი" და სხვა. გვხვდება
სიმბოლოს-მთავარი პოზიციის თავის ასე მხედავთ სახელები: ჰანდი, მთ-
ლი, ნიშნული, მთავარი, ღია, ვარაუდები და სხვა.

დასაბრძოლებელი სახე-სიმბოლო მთელი თავისი, რამდენიც მნიშვნელოვანი
მნიშვნელოვანი, რამდენიც მთელი გული, რამდენიც სიმბოლო გაუცხოების,
უბნების, ხმარების. საკვთად თავის ნიშნულიანი ადრეებს ფრინველს, რ-
მნიშვნელოვანი "ნიშნულიანი დაბრძოლის ბუ" იყო, მათგან რამდენი დასაბრძოლებელი, და-
დასაბრძოლებელი, მნიშვნელოვანი დაბრძოლებელი გარემოს, სულ სხვა ხმებს და აზრ-
-----

1. ლექსები ნიშნულიანი 1926 წელს გამოცემული პრეზენტაციის
"წინიდანინი".

ქრისტიანობა

სიმშვიდისა და განმარტობისათვის დაბადებული:

აღბად ბედმა დამცინა ვერაგულად,

მოხდა ასეთი სუირი:

ძარღვები დამიშხამეს და

ჭრელი თუთიყუში ჩამიღვეს გულად.

თქვენი ნუ იჭიქრებთ ჩემზე ცუდ რამეს,

მე საწყადი კაცი ვარ და მეტი შესაბრადისი,

მამარში ქადაგნი იხედავს ღრამას,

მეც ხომ თოფნაკრავი ბუ ვარ ჩვენი წაბნარისა.

/ "გული-თუთიყუში" /

ქრისტიანულ ხატვა ანთეონიდან მიწიშვიდის ამ აერნოდის შემოქმედ-
ბაში გვხვდება სახელები: წმინდა გიორგი, ქრისტე, ავტრე, მარიაში, მავრამ
ის მოტივი მის აოგონაში მნიშვნელოვან ადგილს არ იკავებს.

ქართული აოგონისათვის შედარებით უცხო სახელებია აოგის მიერ შექმნი-
ლი "წმინდანისი" და "ხატი-ძახთაპირი" დექსებიდან "წმინდანისი" და "ხა-
ტი-ძახთაპირი". დავენდარული ფრინველი წმინდანისი ნ. მიწიშვიდთან განიცდ
და, როგორც ნგრევის, უბედურების, ავი ბედისწერის სიმბოლო. ხატი-ძახთაპ
რის შესაბებ კი მწერლის შენიშვნა გვაუწყებს, რომ მას მოსკოვის ისტორიულ
შეზღუდში უნახავს ძაღლის საბუ ხატად. ავტორი საკუთარ ბედსაც ამ ნიშნის
ქვეშ მიმავადს ხედავს: "და მინდა გავხდე მე ძახთაპირი, მინდა საყდარში
მეც დავიყო, რომ გადავძახო ყველა ნაპირი და გადავთელო ხატვა სამეფო".

დექსს "ავტორტიმანებული სიზმარი" იგივე მარტოობის განცდა, მისტიციზ-
მი და ყოველივეს წარმავლობაზე ფიქრი მსჭვალავს, თუმცა მის ფინალში ავტო-
რის ცხოვრებასთან მჭიდრო კავშირზე, მასთან სიახლოვეზე მიგვიჩვენებს:

მაგრამ მე ვიცი, მაგარია ჩემი ეშვები,
 ცხიერი წიღები ვერ გასტყებენ სიციხედის ნებას,
 ასჯერ მოვკვდები და ცხოვრებას არ მოვეშვები,
 მე თვით გავყვები ჩემი სულის გამოსვენებას.

კრებულში განსაკუთრებული ადგილი უკავიათ რეალისტური შეხედულებით
 შექმნილ ღექსებს, რომლებიც, როგორც აღვნიშნეთ, პოეტური ოსტატობით, მხა-
 ტერული ღონით, განცდის სიღრმით, გულწრფელობით და უშუალოდ გაფიქრებით
 მაღალ მანან სიმბოლურ-დრამატურ სულისკვეთების ღექსებზე.

ღირსკუდი სიბოთხი გამოირჩევა ჩიბისისადმი მიძღვნილი ღექსები. როგორც
 კ. ნაღრაძემ ჩვენთან საუბარში აღნიშნა, ჩიბისი იყო ნ. მიწიშვილის ძალდი,
 მეტად გონიერი და მისი ტრავიკული ბედი /მანქანამ გასრისა/ ყანწიღების
 საყვარელი თემა გახდა. ჩიბისისადმი მიძღვნილი ვ. გაფრინდაშვილის შესანიშ-
 ნავი ღექსები "საფრთხი და კორდელია" და "ჩიბის", რომლებშიც ავტორი ჩიბის
 აღარებს "იღუპილებით სავსე ქაღალდს" და მისი ტრავიკული ბედის გამო ჩივის
 //და ყანწიღები გლოვობენ ჩიბისს//.

ნ. მიწიშვილის შემოქმედებისთვის, საერთოდ, დამაბასიათებელია ბავშ-
 ვობის შეხატულებების ღრმა განცდა, ბოგრაფიული დეტალების გამოყენება.
 ღექსებში "ჩიბის" და "წაგებულ ბოგრაფია" იგი ჩიბისს თავისი აბადგამრ-
 ლობის წიღების მეგობრად თვლის //გამაჩნდა მარტო ძალდი ჩიბისი და მხარე-
 და მასთან სირბილი//.

მიწიშვილი პარადელს ავდებს "გასრული ჩიბისსა" და "თრვისგან
 გამოქვინებულ" პოეტის გულის შორის და მათ შორის იგივეობას ხედავს:

მე დავიჭირე შენი ბედი, როცა კვდებოდი,
 შენ გახსენებენ უცხოეთში კუთხილი ღები,

ჩემს დალუპვავზე მარტო შენ თუ ატირებოდი,
ახლა არ ვიცი ჩემს სიკვდილზე ვინ ატირდება:

/"ჩივის"/

ათიანი წლების რთული სოციალურ-პოლიტიკური ვითარება, გაპარტახებული
და სიღარიბისგან განადგურებული სოფლები რეაღივსებდა ანსახა არა ერთ
ქართული მწერლის შემოქმედებაში /ჭ. ტაბიძე, ნ. დონაძე, ვ. მენ-
დელიანი.../. ეპოქის ტკივილები ნება-უნებლიეთ მისი დროის ყველა შემოქმედ-
ში იჩენს თავს და ამ მხრივ არც ნ. მიწისმვიდი იყო გამონაკლისი. ღექსი
"მეცად უნუგეშო პეიზაჟი", მარტალია, პოეტის შვადით დაწარულ გავერან-
ბულ სოფელს გვიხატავს, მაგრამ იგი მანინე ობიექტური სინამდვილე იყო,
რაკი ქართულ მწერალთა შემოქმედებაში ასე მძაფრად გამოიკვეთა. ღექსი
დაწერილია დეკადენტური განწყობილებების საფუძველზე, მაგრამ მისი მხატვ-
რული ფორმა შედარებით სადაა და რეაღივსებურია.

"მეცად უნუგეშო პეიზაჟი" 1920 წელს არის დაწერილი და რევოლუციის
წინა პერიოდის ქართული სოფლის ეკონომიკური და სოციალური დაუძღურების
სურათებს ხატავს:

საყდრის გადავანში წაიქცა ცაცხვები,
ალარც მოსავალია, ალარც სიარული,
მჭადიც არავის აქვს გამოსაცხობი,
ყვედა გაღარიბდა, არული, არული,
დაყრუებულია პატარა ეზოები.
ყანებში დაიბნა ქარისგან გვინები.

ღექსს ერთგვარი თხრობითი პასიუთი აქვს და ამ ფორმით შექმნი-
ლი ერთადერთი ნიმუშია კრებულში. აღნიშნული ფორმა საკმაოდ გავრ-
ცდილი იყო ქართულ სიმბოლისტთა შორის /ჭ. ტაბიძე - "ორპირის ოქ-
როპირი", "სეზონის ფადავანი", "უპიური კვირა", პ. იაშვილი - "წერილი
დასას" და სხვა/. ყანელები მას წარმატებით იყენებდნენ ღექსის

ბელოროსი-ინტონაციური ხასიათის მრავალფეროვნებისათვის.

თავისი გარეგნული ფორმით საფერხულ-საფრთხილ ბელოროსს მ-
გვატოვებს ღუქსი "ავი ზვარი". ასეთი ღაღი, სასიმღერო განწყობი-
ლება ძლიერ კონტრასტს ქმნის კრებულში მოთავსებულ ფანტასტიური და
კომბარული სახეებით დაფორმული ღუქებში გვერდით. პოეტის მიერ
მსგავსებად მიერჩეული რიტმით კარგად გამოიყოფა ის მღერავარება, რაც
"კუროანი ქალის" გამოჩენას ახლავს, მემდებ კი მისი წასვლით გამო-
წვეული სიხარული, აღტაცება, ფრთხილ-შანაშინი:

სოფლად მიდის ავი ზვარი, კუროანი ქალი.
წითელ ზვარებში აშრიალებს, აცქერებდა მესრებში.
წაბი, გოგო, მოყრის, არ შეგასწროს ზვარი,
თორემ ქმარი ავიფრებდა და თავს მოგაბეზრებდა.

გაიარა კუროანმა, გასცდა ახლო მუკას,
მოვი ქალი, გავაჩინოთ დიდი დანი-გაში,
გადასცახეთ მათეს, რათას, უკივრეთ ბეჭუკას...
სარული კუროანებს, ვაში, ქალი, ვაში.

"წმინდანიაში" შეტანილია 1918-1922 წლებში შექმნილი ღუქ-
სები. თავისი შემოქმედით რამდენიმე განსხვავებულია ღუქსი - "ერსად-
ერთი სონეტი". ვფიქრობთ, იგი პოეტის უცხოეთში გამგზავრების შემ-
დეგ უნდა იყოს დაწერილი. ამას გვაფიქრებინებს, არა მარტო ღუქსის
დაწერის თარიღი 1922 წელი, არამედ, პირველ რიგში, მისი შემოქმედა,
სადმოძღვრად გამოჩენის ის მთლიან სვედა, რაც ასე ნიშანდობლივია მ-
ორე კრებულისთვის "შავი ვარსკვლავი".

ღუქსი სონეტის ფორმით დაწერილი ერთადერთი ნიმუშია კრებულში.
მის უკანასკნელ სტრიქონებში ჩანს, რომ ავტორს უცხოეთში მიხვედრად
სადმოძღვრსა და საფრთხილ ქალის მოგონებაზე შემოჩვენება:

წიშვილი უკვამლო არის კურნულად და მინაგანი სინარტე, მთ-
ლი მისი უკვამლო არის. საკვებთა ილუსტრაცია... იმ სურვილი კრიზისის,
რომელიც ახალი ეპოქის მიღებაზე დამოკიდებული უკვამლო ახასიათებს... უ-
კვამლო, რომელიც დეკორაციის... სურვილებს სერიოზულ, იგივე გამოხატულებას
დარღვეული ეპოქის" (150, 44-45).

წიშვილი ავტორმა გამოხატა მისი ახალგაზრდა უკვამლო გამოხატუ-
ლებას, რის გამოც წიშვილი ჯერ კიდევ არ იყო "კრიზისად არც მთ-
ლის და არც მესურვების", ლეონი აქვე ხაზგასმით აღნიშნა: "ლეონი
გამართლები და ძლიერი რეჟისორი კომპოზიციით, ისე დეკორაციული ნიშნუ-
ლობით" (150; 44-45).

ასეთი შეფასებების მიუხედავად მ. აფხაიძესა და ნიკოლოზ ნი-
წიშვილი "უფრო ძლიერი" იყო იმ ლეონიში, რომელიც იგივე მთის
ნიშნით, მართლაც გამოხატა საკვებებს, "საერთო, ნიკოლოზ ნიწიშვილი
უფრო ნაგონი და გამოხატა იქ, - წერდა მ. აფხაიძე, - სადაც ლეონი
ნიკის ხაზში მისი. აქ ის იძლევა თავის თავს, გრძობებს და უ-
კვამლო იმსახურებს" (150, 45).

1926 წელს, "წინაპრობლემის" მეორე გამოცემისადმი მიძღვნილი
წიშვილი, კინო "მ-ელი" მიერ სწორად იქნა შეფასებული კრებული ნა-
ლიც და ღირსებებიც. ავტორმა სავსებით სამართლიანად შენიშნა, რომ
ამდგარი უსაქმობა, უიდეო, ცხოვრებიდან მოწყვეტა, არ იყო ბუნებრი-
ვი უარყოფილი ნიშნობისთვის. კრიტიკოსმა განსაკუთრებით მიუღებლად
ნიშნა ის გამოხატა, რომ უკვამლო ურთიერთად ურთიერთად იყო
კრებულიც გამოხატული და ილიც და რეჟისორის სამართალი. ეს უკვამლო,
მართა უნივერსიტეტისა, არაფერს იძლევა მასში, ავტორი არ ჩანდა,
კრიტიკოსის აზრით, "არაფერი გრძობა მსახურებისა... პროფესიისა,
დამარცხების შედეგებისა ან მშრომლობის სურვილისა" (151, 237).

"მ-ელი" გამოცემის კრებული განსხვავებული ხასიათისა, მის და-
რებით მხარეებს: "უარყოფილი რეჟისორად არ იყის მეორე ასეთი მკვ-
ეობით მხარეებს: " უარყოფილი რეჟისორად არ იყის მეორე ასეთი მკვ-

თრი პესნიძინი... ამავე დროს, დღემდარეობასთან მივრევი... ნა-
 წარმოები... პოეტურად... ტექნიკის საუცხოვო ცოდნით... არის დაწერი-
 ლი. ბაბსაყვირებელი თინათანი სინარტლით არის იგი ამეხევი, რასა-
 კვირველია, ეს სინარტლე მიხლოდ სუბიექტურია" (151, 237).

წიგნიმ ქართველ პრინციპსთან ერთი ნაწილის სინარტლიანი გულის-
 წყრომ და აღმთმთემა განიხილა. უნივერსის, განწინებების, ბევის-
 წერილადი ბრმა მორჩილებს განიხილავდა იქსეში მორს ირვა უმ-
 რაველსების ნისწრაფებშიდან და ნისხვის არაფრით არ იყო მოტივი-
 რებული ახალგაზრდა პოეტის ამგვარი ღრმა მიღწეულია და ცხოვრების-
 გან განდგომა. ამ სულისკვეთებით წერდა გ. მიხიძე: "ნუთუ ეს არაა
 ბოდა უაზრო და მუთუდუნი ამონაჩხავი?... საკვირველია; რა აწუხებს
 ნიხიძეებს? რა არის ნისი პესნიძინის სარჩელი, საბაბი, საფუძველი?"
 (152).

ამავე პერიოდის სხვა იქსეშიც - "ლანის მიქნარება", "ბლე
 ღრუბლიანი" და სხვა, გვხვდება დეკადენტური განწყობილებები. პოეტი
 ხშირად ირაციონალურ სანდარტში გრძნობს თავს, სადაც ქარცი და ნავ-
 ლეები სიბრყეს, ამ ქვეყნიური ცხოვრებიდან გაქცევის წინასწარმიტ-
 ველები ("ბლე ღრუბლიანი").

საბუდნიეროდ, ამგვარი მოტივები ირეხანს არ გაგრძელებულა
 ნ. ნიხიძეის მიხედვით. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლე-
 ბის დამარებად დააჩქარა "ცისფერი ფანების" პრინციპი, ნათი "მი-
 წასთან დაბრუნება". ფანქრთა მორის ნიხიძეის ერთ-ერთი პირველი
 იყო, პინც თავის ნაწარმოებში (დოკუმენტური პრეზა) ასეთი სინთა-
 ფრით ასახა საბჭოთა ხელისუფლების პირველი ბლეები, მოგვა თვალ-
 ნათლივი ანალიზი საკუთარი დამოკიდებულებისა ახალი საქართველო-
 სადი და გუბნრედაც განაცხადა "ეპოპეას" ფურცლებზე: "რეკლამის
 ბლე და აღიარება უდავოა!".

განმცემურა. 1958 და 1972 წლებს ავტორს რჩეულ პრემიუმებში შეტანილია მხოლოდ ფრანგულენოვანი ამ პოემისა, ცალკეული დიდი პოეტური ნაწარმი. ვფიქრობთ, სასურველია, რომ დამუშავდეს სრული ნაწარმი. მიიღოს, როგორც "წინაპროლოგი", ისე "შავი ვარსკვლავი".

პოემის სათაური "შავი ვარსკვლავი" მიწოდებულია თავისი გეგმისა და შესაბამისი სიტყვებით, ამის შესახებ შევნიშნავთ წერს შესავალიში: "ეს განხილვებში ჩვენს სახელს ავად, ბედის დასაწყისი გეგმის ვარსკვლავად" ¹.

"შავი ვარსკვლავი" ავტორის განცემის, მის სინამდის გადმოცემის საბაზისი ნიშნებითაა გამო. მასში მიკროსკოპი, მაგრამ ჯერ კიდევ გვხვდება "წინაპროლოგი" დამუშავების სახეებით, განმარტებით. "შავი ვარსკვლავი" საქარტულია ეძლევა. განმარტებითი აქ სწორედ ერთგულ-პროლოგულია, რომელიც საკმაოდ რთულია რად და მაღალ მხარეებზე დამუშავებულია. პოემის ცალკეული თავები (III, IV) შედარებითად ნარევიანად საბაზისი ხელისუფლების წინა დღეებს.

რაც შეეხება პოეტურ მსახურებს, ექსპის მხარეებზე შედარებას, მის გადმოცემის მხარეს, "შავი ვარსკვლავი" ამ მხრივაც წინა გადმოცემის ნაბიჯი იყო. მ. აფხაიძე ამის შესახებ წერს: "გაცემის მიხედვით სინამდის, განმარტება და დაუტყობიანი ექსპის როგორც შევნიშნავთ, ისე შინაგანი დარღვის მხრივ პოეტის მიერ წინაში "შავი ვარსკვლავი"... ეს არის მოქმედი საკუთარი ნიშანს, ცას და პირის მოქმედი ადამიანისა... შევნიშნავთ, დატყობილი სივრცის ფონზე ნარევიანად პროლოგის საქარტულია, ამ პროლოგის უშუალო განცემა მოცემულია "შავი ვარსკვლავში" (150, 45).

1. ექსპის დამუშავების 1926 წელს განმცემური წინაპროლოგი "შავი ვარსკვლავი".

პოეტის ცარკველი თავები დამოუკიდებელი ღირსეული ღვთაებებს
დააბეჭდებდას მოვედენ. საერთოდ, "ბავი ვარსკვლავი", მარადი მხა-
ტვრული მსგავსებით, სანტერესო ნივთიერებები და პარაპოზიტივიზმი
პოეტური სახეებით, განსაკუთრებულ ადგილს იჭერს მიწიწვილის პოე-
ტიკაში.

პირველივე სტრიქონები: "ქოხნა სამშობლო საფარველი და მია-
ტოვე, რა გენაგება დახლებილი ბენი ზვარები"-გასაღებია მთელი
პოეტიკა. უმთავრესი გრძელბა ამ ნაწარმოებშია არის სევდა სამშობ-
ლოზე. მამულის მიწას მოწვევითი მიწების ღრმა განცდები ანსახა
მის დოკუმენტურ პრეზენტაციას. "ეპოპეაში" ნ. მიწიწვილია ხაზი გაუსვია,
მე რაოდენი ცხოველმყოფელი ვიხილ მიწა ადამიანს, რამდენ რანის
განსამტვრავს იგი პირუტყვის სულიერ სამყაროში. იგივე აზრია გატა-
რებული პოეტის სტრიქონებში- "საქარაველთსავეთ მცნებანი ვეღანნი
მივუბნო და ვეღას გული სამშობლოთი მოკონილია".

ღირსეული სიღრმით, განიცდის სიწმინდით გამოიჩინება პოეტის
მეორე თავი, რთულიც ავტორის ღრმა სინანული, სამშობლოს დიდ სიფა-
რულს გადმოცემის:

დააბეჭდავს ქარი საქარაველთა
და მოკონებდას ვაფრები ჩქარა-
ასეთი ბედი რა მომელოა,
რა ავეკიდე პარიდან პარა.

მაშინ გავიწვე ცისკენ ცურებზე,
გავიწარმე, გულს გავაქოვებ.
და საქარაველთს მივანი სურებზე
ცურვილიან ზვარებს გადავაგორებ.

მისთვის განმარტებულია მთელი პოეტიკა გასრულს. ხშირია მავთვო-
ბის ადგილები მონატრებას; -"სოფლის საფარზე მიატოვე ბენი მე-

լեւեր... յեւր յի նանոթ, իմ Բագրճա տըսըծի իցար...".

Սամբոթոլոբան թաթիրըծան Յոյթի ինրնոթից յրեգարն ճիճիլոմ-
նի Սաթարեղլոս յնթոհրոյր թա յՅոթարար ինրնոթիսարն, իսց սնյ
ճյցեթրաթ սոսսն յՅոթիլոցնոթ ինրնոթի "Պոյրըծի Սաթարեղլոսից".
սն ճանթոթիլըծն ճանոթսնիլ "Ճաց յարնկըսցից" յնցըծնոթ. ճ.ճի-
նիլոցիլ յրեգարն թայթըծնոթ յոթնոթոթ: "Իս արն Սաթարեղլոս թայց-
նիս Պոյրնոթ- Սոնսնթըլըս, թայ թըսոցիլ ճոթոնիլոս. իսթս Սաթարեղլոս
ճարթ ճըլոց թա ճարթ ինը... Սաթարեղլոս ճիլոց թա ճարար. յրեթ-
նոթիլոցիլ թա թալոց".

սն յոլըց:

ճի Սաթարեղլոս ճըլոց յըլոց
թա յնսնյ ճիլոթ ճարթոցսնըծա:

սն ճարն ճանթոթիլըծնոթ ճըլոցիլոց Սթրնոթնըծ յոյնիս ճոթար
թընս յըլ ճըլոց. ճոհոթսթ սյ ճոնց յոյթոց թրն Սոցարարոց Սամ-
թոթոլոսարն.

"Պոյրըծի Սաթարեղլոսից" ճարնոթըլըծն ճ.ճիլոցիլոց ճիճիլոց-
թար թանթոթըծըլըծան յըլոցիլոց ճիլոցիլոց թա իսց ճըլոց. ճիլոց-
ըլըլոց, ճոթա իլոցսթըլոցսարն. Սարոցս Սսնրնոցիլոց ճանթոթիլը-
ծնոթս ճըլոցիլոց յոյնիս XVI թայ, իմըլոց իլոցսթըլոց յըլըլըծա. յո-
լոց սոցըլըծ իս իլոցսթըլոց թա Սաթարեղլոս ("Սաթարեղլոսիլ ար
թոթոլոց արց յրեթ ճիլոց թա Սաթարեղլոս ճթսնոց ճոթս ճարնըլըծ"),
Յսթթս "յըլոցիլոցսոնիլ" յըլըլըլ ճըլոց իլըլըլ յարեղլոց յրն
Պոցիլոց ճոթսնոթոթ ճարնոցիլ: "Սաթարեղլոս ճըլոց ճոթա-լոցիլոց
ճարթ ճանսթըլըծ; ճարնոցիլ Սաթարեղլոս ճան թայթոց".

"Ճաց յարնկըսցից" իլոց սթըլըծ թրն ճըլոցիլոցիլոց
ճանոթըլըծ: "Իլոց ճիլոցիլոց ճիլոց ճիլոցիլոց թա ճիլոցիլոց իլոց ճըլոց-
նոթ Սսնյ"- թրն յոյթ, ճարն սյ ճիլոց ճիլոցիլոց, իմ սնթ ճան-
թոթիլըծ ճանոց ճիլըլըլ ճարնըլըծ, յըլոցիլոց ճարնոցիլոց "ճան-

სტამბოლში მივუბრუნე ავტორს. ეს ღუქსი ვრთხობის ნაცნობი ტარძორ-
ნი, ამჟღავნებდა განცდილობას, მესწავლებინა მსგავსებით უარსავე საფრთხ-
ველი რისკის საუკეთესო ნიმუშებს არ ჩამოვყარებო:

ვფიქრობდი ნოტიანი ვარდის,
ავიწროვდა დავრდომილი რიბეზის.
ვინც- ბუბი ჩემზე არ დაიბნეობს,
არც ნაღველი ეღიროება ნაღობს.

მეც ვნახულა ვარის ეკლესიაში,
სადაც სწირავს დეკანოზი დიანოს,
განნიკილზე მენს ნიშნა სიაში,
ან მივითქვამ რჯულს სადაჰმადანოს.

ამას მოსდევს მიშვენიერი პოეტური სახეებით აღსავსე სტრიქო-
ნები:

გუდახი და ვი ვერ ვაგვიხილავი,
მიმატება საწყენი საწყენიგა.
მესიზნებდა მენი მქრთს ღიღობი-
ღვთისმშობელი, მიმინოთი ცხენიგა.

ეს ღიღავი ღუქსი თავისი ღვინავით, მესწავლებინა სიმსუბუ-
ქით, ღვინით, მინიშნულიდან ადგილს იკავებს მიწიშვილის პოეტიკაში.

1924 წელს, პარიზში, საპროლოზი "სანტონი" დაწერა ღუქსი
"სანტონი". საფრანგეთის მთავრობის, მენიშვილის პოეტის მიერ
რეზონანსი პოეტის პოლიტიკურად არასაინტერესო განცხადებამ, ეყვანი,
დაპატრონებულმა, კიდევ უფრო გაამძაფრა მასში უცხოების, სანტონი-
დან დაწერების მთავარი ვრთხობა, რაც მრავალჯერ და მარად
მსგავსებით ვარდობა ღუქსში:

ო, საქარტველი, წიგნი, ჩუმი ვარსაშვილი,
გულისცენაში ჩასრული, სიკეთე წინდა.

Ծղնի Բըլղըժնի մինքա ճարի մյս սյաքրըրո,
 Ծղնի Սախըրո Յախարժա առասքըր մինքա.
 Բոբո Թրճոսրոն մյս թամաթո մոմը Մղըր,
 Եանճոնց ճարի, Սոցյարժոն ընդհանա ոսրո-
 ժը, ժաըմթրոն, Բամըժաժի Ծղնժնըժըր
 Գյամժորժի, Սախնոցարո, Սոսխըղժան Յոսրո.

Սաղոյարժարժոց ցոճնոն Յըրոթոթի, 1922-1923 Բըլժնի Ծղոյժնա
 ճոն "Եարթաթժարժա", ճոնըրժա սցոթրո "Յոյմաս" Մճոթըժն. Նաճարմո-
 յժի ոթո ժաընժաժան Ծըթըժա "Սցամժոլո" թա "Յարոճո" թա ընըրժոն
 Սարըր ճանըցոժըլժըժն ճարմոցըցըմն. Սոմժոլոճնն Յոյճոնն Սնըժա
 Թարոթ ճաթըժնոց ղնմթթա. Ս. Կոնըյոթոց ժըրոթա, ճոն "Յոյճոն սրոն ճան-
 ցթա" թա ճոն ճարմոցըմա Ծըրոթըժա "Սոնըցոթո, Յրոճոթ, Սոնըցոթոնո"
 (67).

սմաըց ժըյոնժարմոնոց Մճոթըժն Ն. մոնժոթըրո Յրոճոթըր Թրոնոց
 թաըրոլ "Եարթաթժարժան" Յոյմաս. Յճոյրոթո, ղն Նաճարմոցժո ոմ ժը-
 մաթրոն ճարոն Նաճոլոն, ճոնըրոց մոնժոթըրոն թոյժնընթըր Նաճարմո-
 յժըժնի սոնժնա, ճոնըր մըցո Յոյթըրոթա թա ըրոնճոն սնըյն.

"Եարթաթժարժա" 1926 Բըլն թանժըթթա Մըրնալ "ճնաթոժն"(112)
 թա ոմաըց Բըլն ճանոցթա Կըլը թոթնթթ. ՍՅոցոնըրոթ սն ճանոցըմոն-
 ցոն թաըրոլ Ծընժարժնի սցոթրո Բըրթա: "Բնոնթանոն", "ճնը Յարն-
 Յըլըցո", "Եարթաթժարժա" ղն ղրոթ մոլոնոն ճոնա Յոյթոն թա սթանո-
 նոն. սն ճոնճը սր ոցո Սոցըլժը թա ՅոնՅրոնոն. Յոյճոնաժի մը մոցըցը-
 ժն մոլոթո Սայթոթար ճըրն թա, սըժա, ղնա մոնըճո, ճոն մը, ճոնթոց Յո-
 յթո, Կանոցրոն թղըյանթըրո սմոնըլժըր ըրոնն սըթըլոթն. ճոնթոց
 Յոյթո, մը Ծընժարժըրոն, թաըրոն ճարնըլժն. մաթրոն մոլմըթըժոն,
 ժամըթթոթն թա Սոցոթնոն ըթոյժն մը ճանաթանժոթոն ժանմըթրո-
 յըթնժաթան, ճոնթոց սթանոն" (6,5).

Նաճարմոցժնի Սոցըյա "Եարթաթժարժա" Ն. մոնժոթըրոն ճաթըժ-
 ոն սըյն, ճոնթոց ճանսնըլժա: "Եարթաթժարժա սր մոնժնըն Սոյթըրոն...

აუ არის სურვილი... განახლებების" (6,12-14). მას სწამს, რომ ანტიკარნი
 "გარდაცვალებების" ბევრად იშვიათად ახალი ადამიანნი: "მინდა ვნახო, რთ-
 ცა მე გავაჩერებდი უბედურებისა და სიღატაკის საკუთარ ღმერთს. მაშინ ვიქნე-
 ბი ბედნიერი. მაშინ დაიბადებოდა პოეტები, რომლებსაც სახელი ჯერ არ ეყო.
 და ვნახავ საქართველოს მაშინ" (6,22).

"გარდაცვალებების" კვლავ გაგრძელება ადრეული პერიოდისთვის და-
 დახასიათებული დეკადენტური განწყობილებანი, მარტოობის მთავარი გან-
 ცდა, უსიხარულობა, პესიმიზმი, რასაც ავტორი ძალიან მტკიცებითად
 განიხილავს: "წინიდანია" დამუშავდა განმეორებით... ანთონ განმეორე-
 ბით ცეცხლი საკირსი" (6,18). მისთვის უკვე მიუღებელია ასეთი მთ-
 ცივები და ამიტომ ხაზგასმით ამბობს: "ეს წიგნი... არა ვარ მე.. ეს
 წიგნი ის, რასაც მე ვკვლავ. რაც მე არ მინდა, რომ ვიყავი" (6,17).

ანტიკარნი განცხადების მიუხედავად, უცხოეთში მყოფი პოეტი თავს
 ვერ აღწევს ძველ განწყობილებებს, საიმედოდ დამტკიცებულ მასში თით-
 უთს ხელახლა მოახდინა განვიღობი გზის ნივთიერება, მაგრამ მიწიწვილი
 უკვე იოლად ვერარ ვიქნება ამას, პასიურად არ ემორჩილება ძველს.

პოეტის მიზანი აღარ არის ცხოვრებითი განდგომა, სიცოცხლეზე
 ჯარის ღვინა, პირივი, იგი აქვს აქვს იღვინის და წერს: "სიცოცხლე ღვინა-
 წამოვარდნილი არის მანის სიცოცხლე... მე ვლტობი სიცოცხლეს თირი-
 ანად, მე ვიხივები სიცოცხლის წყურვილი" (6,28). ხოლო მეორე გან: "მე
 მწამდა ქვეყანა და მწამს, როგორც ჩემი თავი" (6,15).

მწარმოებში დიდ ადგილს იჭერს ბავშვობის მთავარი დროები,
 საუარსველს მემორიული ადგილების მონაწირება, მემორი მანის გან-
 სუნება, ბავშვის ბედით ღვინა ცვლილებების დროები.

"გარდაცვალება" მთავრდება ნ. მიწიწვილის განმეორებითი ევრო-
 პასთან: "მეტიდობით ვეროპა... მინ. მინ. სახლისკენ. მიწისკენ. ჩემი
 მიწა და ჩემი თავსაფრინით დედა. გარემოში მესწავლივს ღმერთს რეკვა
 ჩვენს სოფელში. მაგრამ ხარები ისევ ბოლოდან ჩვენსას, პოეტნიან

მწვანე მიწას და ელიან დაკარგულ პატრონს" (6,30).

"გარდაცვალება" მუმიდგ ალარ გამოცემულია და ამდენად, უარ-
ველ მკითხველს თითქმის არავითარი წარმოდგენა არა აქვს ფორმით და
შემატებით ამ საინტერესო ნაწარმოებში, რთული საბჭოთა ხელოვნების
პირველი წლები უარველი ინტელიგენციის ერთ ნაწილის სულიერ
განწყობილებას, მისი "განახლებილი" სურვილი მთავრად წარმოგვიდგენს.

"წმინდანინი", "მაცი ვარსკვლავი" და "გარდაცვალება" 1926
წელს, ნ. მიწინიძის დაბრუნების მუმიდგ გამოცემა ცალკე წიგნიდა და
მკითხველს შეაღწეოდა დაანახა ავტორის მუმიდგებში გზის გან-
ვითარება, მისი სამხრეთ სახე.

ამ ნაწარმოებში მესახებ 1927 წელს მ. ჟღერტი წერდა: "მიწი-
ნიძის მოქალაქე სურს სხვა, ვიდრე "წმინდანინი", "მაცი ვარსკვლავი"
და "გარდაცვალების" ავტორი. პოეტი მუმიდგ ახალ მოქალაქეობრივ
ცხოვრებაში, როგორც მისი ერთ-ერთი პირველი პოეტი, ნაგრამ მისი პოეტი-
რი მუმიდგ ისევ ძველი რიტორიკული ტრადიციებით სუნთქავს" (129,
135-136).

სამეოპოტი დაბრუნების მუმიდგ ნ. მიწინიძის აქტიური რიტორი-
კული-სამოტივაციური საქმედებაში ჩაება. მუმიდგნი ვითარების
მართალი შეაღწევა განვითარებაში იგი საბჭოთა საქმედებლს საბოლოო
მიღებასა და აღიარებამდე მიიყვანა. ჯერ კიდევ 1924 წელს, პარიზში
ყოფნის დროს იგი წერდა: "არსებობს ნიშნები ერთი გზის, 'ერთი რეალ-
მა და ვისაც სწამს უარველი ხარხის მომავალი, ის სურვილს მუმიდგ-
ბით და კეთილშობილებით უნდა მუმიდგეს ამ გზის საბჭოთა საქმედებ-
ლს საინახურისას" (154, 64).

1925 წელს აქვე დაწერა მიწინიძის ლექსი "პრეტორიანი",
სადაც ამ არჩევანის სისწორე კიდევ ერთხელ დადასტურდა. მუმიდგ
ეს ლექსი თავისი ნიშნული რიტორიკით არ მუმიდგინავდა, ნაგრამ
იგი მუმიდგული ამონათქვამის მოქალაქის, მწერლის, ვინც ირწმუნა

ლექსი "პოეტის აღმშენებლობაში" 1928 წელს ჟურნალ "ქართული
 მწერლობაში" დაიბეჭდა (156). მას სათაურად ჰქონდა "პასუხი პაოლო
 ნაძვირის", ხოლო მუხრანის ცვაუტყვება, რომელიც იგი ეძღვნებოდა "ამხანაგს,
 რომელიც ლექსი შევიკვთა". ლექსი დათარიღებული იყო 1927 წლის ოქ-
 ტომბრით, მიწიშვილის რჩეული გამოცემებში კი (1958, 1972), იგი არა-
 სწორად 1929 წლით არის დათარიღებული.

"პოეტის აღმშენებლობაში" ერთგვარ ახსნას წარმოადგენს, თუ "სა-
 დი წელიწადი" პოეტის ლექსი რატომ "არ დასტანდა". მუხრანის,
 საჯურნალო და საგამომცემლო საქმიანობის დატვირთული მწერალი თავისი
 შემოქმედებისთვის იტყობს ვეღარ მოიცილება: "ვერ მოვიცალე... სულ არა
 მაქვს დრო მოსვენების, ლექსი კი ითხოვს ბევრ მალაშინს, დროს და
 ზვალბას". ახალი დრო შემოქმედებისგან მოითხოვდა აქტიურ ცხოვრებ-
 სულ პოზიციასაც. ამიტომ წერს მიწიშვილი: "ბოლოს კი პოეტსაც, როგორც
 ყველას ჩვენს ქვეყანაში, ავადრეზებებს ოქტომბერი პასუხისცემის. ის
 არ მოითხოვს პოეტისგან მარტო შექმნას, მოითხოვს საუბრს, სისხლსაც,
 რჯულსაც...".

ამის მიუხედავად, მიწიშვილი არ განმარტავს უკმაყოფილებას.
 მას შეგნებული აქვს, რომ ასეთი მოღვაწეობა ხალხისთვის არადაკლებ
 საჭიროა, ვიღრე ლექსი: "და რატომღე ლექსი ჯერჯერობით სწორედ ნისა-
 ლის, ... რომ გაძლიერდეს ჩემი ხალხი გარეთ და შინაში".

მარტალია, მიწიშვილი აცხადებდა: "მე ვეჭრები ახალს, ძველი
 უნდა, როგორც მიწაში", მაგრამ 1931 წელს დაწერილი ლექსი "ათი წე-
 ლი" (ლექსი სათაურით "მოგონება" დაიბეჭდა 1933 წელს (157) პოეტმა
 ბუბანიძემ აქონდა, რომ უმცირესეულიც არ მოხებარა ნისთვის წარსუ-
 ლისგან მიღებული განწყობილებების უარყოფა და ახლის შეთვისება:

ამხანაგებო, თრევე მიწიდან
 ამ წლებშის ჭაღლა ნისრესა ბევრდებს:
 მარჯვნივ- წარსული ნაგარს მავრიდა,

მარცხნივ- ახალი მიწებრევაა ღმერთებს.

ორ ბანაკს მუა მუვიტენ ნიგომი -

სიძარღვ ჩანდა აქაც და იქაც..."¹.

იორი არ იყო ნაშობათვად, ხელაღებთ უარის ღვინა იმი ტრადიცი-
კიბზე, იტყვიატყურულ-ესთეტიკურ მიხედვებზე, რძიღებდაც მისი
კოლტური სადგარო ჩამოაყალიბა, "სჭირდა ძველისთვის უარი მიუქვია და
გამეკურა წარსულის ჰანგი", ამ განცხადებების მიუხედავად ნ.მიწივი-
ლი მალე დარწმუნდა, რომ არავითარი სხვა, მესამე გზა არ არსებობდა
არც საქარტველისთვის და არც მისთვის: "ძველი რცხემა დუღილიც დამირა
და მესამე გზის გარეა იმედი... და დაანტიკიდა, რომ ქვეყნისათვის არ
არსებულა მრეი გზის მივი".

მთელი ირჩევს ერთადერთ მიწარტყლებას- საბჭოთა საქარტველის.
მიწმეღთა სადსახურის გზას და ეს უკვე მიწყეობის, ეჭვის საბოლოო
გადაჭრა და უარყოფა იყო: "მი ავირჩიე ერთი გზა- ტვენიანი, მიწმე-
ლის გზი- მიწმეღმა კაცმა".

1931 წელს დაწერილი იქსი "მბილისიდან რჩამიკიკიკიკი"(158)
ახალი ცხოვრებისადმი მიწმევილის ტურნრეღი დამოკიდებულების დადას-
ტურებაა. ამგვინა უნიკრია განახლებული ქვეყნის მივილის, მიივილი კაცის
მიწმას: "დღეს იმისივე წერაქვი ამომს მავს კრდესა მიისასა, ის ატუ-
მუნებს სიმიწრას ატადრადებულ ქვისასა".

1932 წელს უწრნაი "მნათობი" დამეჭრა ნ.მიწმევილის იქსი
"უსახელი", რომლის მესახებაც იმავე წლის დეკემბერში მიწრალთა კავ-
შირის საბჭოს მირველ კრუნებზე კ.მელაძემ განაცხადა: " მიწმევილი...
რომ ჯერ კიდევ თავისუფალი არ არის ძველი ამრებისადმი, ამას ნათლად

-----

1. იქსებში, გარდა იმი დამონაკრისებისა, სადაც მიწმევილია მე-
ჭევითი რგანთ, დამწმევილია 1958 წელს დამოკიდული ნ.მიწმევილის
რჩეულიდან.

დებამი, აქაც "გადაწყვეტილი" იყო /162/.

იყო უფრო კატეგორიული მოახლოვებებიც: "ნ. მიწიშვილის უკანასკნელი პროექტის დამახასიათებელი დაუსრულებელი რყევა, პერმანენტული გაურკვევლობა, ბურუსი. ამ მხრივ სანიმუშოა მისი დეჟი "უსახელო"... ნ. მიწიშვილის განუწყვეტილ რყევას, მის სახიფათო ნახტომებს ბოლო უნდა მოეღოს" /59/.

ბუნებრივია, ამგვარი დამოკიდებულება მძიმე კვადს ქოვებდა პოეტში, რომელსაც გულწრფელად სურდა ახალი ცხოვრების მიღება და აღიარება და თავისი პრაქტიკული მოღვაწეობით, შემოქმედებით, საბჭოთა საქარეველს სამსახურში იღვას.

ქართული დიქტერატურული საზოგადოებრიობის ერთი ნაწილი ვრძნობდა მიწიშვილის შემოქმედებით ევოლუციას, მისი პოეტური თსტატობის ამალღებას, დახვეწას. კერძოდ, ბ. პლენტი ხაგვასმიო აღნიშნავდა: "... მიწიშვილი თავის უკანასკნელ პოეტურ ჟაქტებში გვაძღვეს ძალიან სანიტერულ ძგრებს... თუმიცა ჯერ კიდევ მიერყოობასა და სიძნედეებზე დაპარაკობს ბევრს უკვე დრო არის მიწიშვილმა ეს მეტად დიდი თსტატობა... გამოიყუნოს" /163, 22-23/.

1933 წელს ნ. მიწიშვილი ორად-ორი დეჟსიო წარსდგა მკითხველის წინაშე - "როდესაც თავდება გამთარი" /ჟ. "დროშა", № 13/ და "დღე ვატერილო".

დეჟსიო "როდესაც თავდება გამთარი" პოეტი დაუჭარავდა გამოთქვამდა თავის შინაგან წუხილს რაკპული კრიტიკის ტენდენციური დამოკიდებულების გამო /"რომ რითმას თიბავს კრიტიკის ცელი"/, თუმიცა ნაინც სავრძნობი იყო ავტორის აქტიური პოზიცია, მისი სურვილი, ებრძოდა და ემოღვაწა ახალი ყოფის დასამკვიდრებლად: "გასწი, იარე, ახად ცეცხლში გამოიზარშე, პოეტის ტვირთი ეპოქაში ატარე მძიმე და მაშინაც კი არ შესწყვიტო გმირული მარში, ერთის მეტი რომ აღარ დაგრიეს მაც ჩანგზე სინი" /164/.

1933 წლის მაისში დაიწერა "ბოლო ვაჭერლოო", ხოლო დაიდგა 1934 წელს ქუთაისის გაზეთში "სიფყვა და საქმე" (165). აქ კვლავ საყენარია პოეტის უკმაყოფილება "გუბინინური ბოლო", იტყობოდა ერთ-ერთი თქმით მომავლის: "და მეშინია არ დამავიწყდეს წვერილ საქმეებში ეპოქის აზრი. უბოლო მარჯვენა არ გადამიწყდეს, სიკვდილია ტორი არ დამკრას ბასრი".

მუცა ლექსის დასასრულს პოეტი განმარტავდა იმეც, "რომ დამცადება უწერო წიგნებში და ავადღედა ეპოქის ღემა".

1932 წლის 23 აპრილის დადგენილებაში საფუძველი დამთავრა ენერო ჯგუფურ კრიტიკას, მაგრამ 30-იანი წლებში მაინც გრდელდებოდა არაბოიექტურება და ჯგუფობრივი ტენდენციები, უსაფუძველო უარყოფა ყოფილი თანადგმავრი მიწვევების და არარსებული "დადარება" აღნიშვნა ნათ მეტოქეებთან. ამავც პოზიციიდან იქნა შეფასებული მიწი-ბევილის ლექსიც: "ნ. მიწიბევილია, რომელსაც კარგი ლექსები აქვს, დასწერა... ლექსი "ბოლო ვაჭერლოო", ... რომელიც არც მიწერა და არც მიკთხვეს არაფერს მესმენს და ნხოლო ინა ადასტურებს, რომ ხაბდა-ხან ნ. მიწიბევილი იპერობს ბროს მიუფერებელი სულისკვეთება" (166).

მეცა ნაყოფიერი იყო ნ. მიწიბევილისთვის 1934-1936 წლებში. ამ პერიოდში შექმნა მან "ახალი მოვანი", "კანთს ძველი", "ჭაჭი ბურათის მოჭრილი თავი", "ღაბო კვებოველი", "წითელი ბროსა პოლი-რულ ბევაში", "კობიდა", "პრომეტეოსი დამარჯვებული", "წვერილი სერბო ბრჯონიკიძეს იმერეთიდან", "ბილა", "ბურიაში", ჰემა "წითელი და ბავი" და სხვა. ამ ლექსებში იგი საბოლოო ტეებს წარსულის ყოველ-მეარ ვავლენებს, ბერყობას და მიკიბეცე ბემა სოციალისტური რეა-ლიზმის გეაზე.

ნ. მიწიბევილი კარგად ესმოდა იმ მოხბევიების სერიოზულობა, რაც ახალი ბრომ წაუყენა ხელივინებას, მან საბოლოო უარყო მიწერ-ლიზმის ძველი გეებში დანვიშარების შესადელიბობა და 1934 წელს პოე-ტიის საკითხებზე დამარბული ბისკუსიამე დანაცხადა: "ახლა კი, რომცა

ახალი ურთიერთობას მიჰკიცხვდნენ აქვეს მიმდებარელები ფეხი, როგორცაა უკვე არა-
 ვითარნი ეჭვი არ არის ბევრდღიანი ურთიერთობის სიმტკიცისა და რეალობა-
 ბი... ასეთი პირობებში პოეტისთვის მიმდებარე უკვე სხვადასხვა, პოეტის
 ამოცანებზე ვეფხვეთ რთული და მარტივი... ხელმოწერა არ შეიძლება იმ
 გზით და სახეობით მივიჩნიოთ, როგორც წარსულში" (167, 36).

მწერალი სწორად განიხილავს ქართული საბჭოთა მწერლობის დანიშ-
 ნულობა და ამოცანები. " პოეტის საკითხი... წყვეტოდა, ყოველთვის
 და ეფიქტურობა, ეხლავე გადამწყვეტა ბრძოლის ველზე... ახალი ქვეყნის ამი-
 ნების პირობებში, ინტელექტუალური მისადაგება და იმ მიმდებარეობა,
 სადაც ადამიანი ქვეყნის ახალი ცხოვრებას" (167, 32)-მწერდა იგი. ეს იყო
 საბჭოთა ხელმოწერის მიზნის, მისი არსის და მნიშვნელობის ღრმად გა-
 გება და გაანალიზება.

მიწიველი მთელი არსებითი იცავდა სოციალისტური რეალიზმის
 ერთ-ერთ ძირითად პრინციპს- ხელმოწერის ხალხურობის მოთხოვნას. ჩიქო-
 ვანის მიმოქმედებისას მიმდებარე პირობებში დასრულებული მწერალი ეს გზა მთე-
 ლი ქართული მწერლობის განვითარების ერთადერთ სწორ მიმართულებად
 მიიჩნია: "მწერალი პოეტი... ეს არის პოეტი ხალხთან მისვლის,
 ისე, როგორც იყო ქართველი ხალხის სულიან დამატებული აკაკის პოეტი,
 ასევე უნდა დამატებას ქართული პოეტური მიმოქმედება ქართველი
 ხალხის მრავლებს და პოეტი უნდა იყოს გასაგებში ამ ხალხისათვის"
 (168, 51).

ეს პრინციპები ნ. მიწიველიმ თავისი პოეტური მოღვაწეობის
 სახელმძღვანელო რეზიუმეებში განიხილა. 1934 წელს გამოქვეყნებული
 რეზიუმეში: "გამაგებების მიმოქმედება" (169), "განწყობილება" (170), "გა-
 მარჯვებული პოეტული სული" (171), პოეტი "წიველი და მათი" (172) იგი
 ახალი საქართველოს გულწრფელი მეზობელი წარმოგვიდგება.

რეზიუმეში "განწყობილება" მწერალი პირველ რიგში მიუბრუნდა
 მათთვის შიდაგვირგვინებს ("სურ უნივერსო მთავრებ სოფელურ ქალა-
 მანს, სუსტი ნაბიჯი რთი დასარჯა"), უცხოეთში გადამხილი მთავრებ

յնն թա սէջը Պրոպագանդայի Գերատեսչական Կոմիտեի անդամները:

Դրանք ծագելով լուրսի ցոնցրեցիկ թարգմանիչ Պրոպագանդայի, Կոմիտեի անդամներին Կոմիտեի Կոմիտեի անդամներին և իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար:

Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար:

Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար:

Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար:

Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար: Կոմիտեի անդամները միջոցառումներ են իրականացրել իրենց ինքնուրույն իրականացնելու համար:

პანი", რომლის ცალკეული ფრაგმენტები იმავე წლის გაზეთ "კომუნის-
ტი" (№ 114, 125, 151, 182, 248, 267) დაიბეჭდა. ამ ლექსებმა
დადასტურა, რომ ავტორი პოეტური სინტიზის ხანაშია და მისი შემოქ-
მელება ქართული საბჭოთა იტერაქურის ერთ-ერთ საინტერესო ფურცელს
ქმნის.

ცოცრეი "ახალი ლექსები" გაერთიანებულია სამი ლექსი: "გუნი
"ახეხაბედი", " დილა" და "კობეხი". მათში ასახულია კობეხის დაბ-
ლობზე გამოღივი სოციალისტური ძმენებლობის სურათები. პოეტი იხსე-
ნებს იმ დღეებს, როცა "ლაზისკართან გამოსული ნაკვეთი იტყუებდენ
შესა იქითა ქალს გიწერა ჰაკვეთი" ("დილა"). ახალი დღე გამოხედა
კობეხის, "წინისსინიციი გამოიბეჭდა" მიმბეჭდოთ იაქსებში, გამო-
ცემა და ჭაობი. კობეხი ახალია ადამიანებმა, ახალი დროს გიწერ-
მა გარდაქმნის და სწორედ მაშინა მიმართული მიწერის ატყუროვანი-
ბური სიყვეტე: "ახალი გიწერებო, გაქვაცებო, მექვე, რომელოთ დარტყვი-
ვიკარებენ და სუხსუხებენ, როგორც მიქვედარე მიმიწერი სივენი ქვე-
ნისა, მექვე, საბჭოთა საქართველოს მარაქა და სინთივირე, სქდაბდე
რომ სანდგარხართ ვლარეში და იაქუშის მიწვივიკარებას ვეცალ არ
ამოწრებო, კობეხებში უმარმაპარ საუკუნესი... მიიღუო სივიკარუ-
ში მექვილი ჰანიგეში" ("კობეხი").

განსაკუთრებული ადგილი უკავია მიწვივილის პოეტიკაში ლექსების
ცოცრეი "ახალი მოვანი", რომელიც 6 ლექსია გაერთიანებული: "ახალი
მოვანი", " მივარი ვეაში", " კამოს ძეგლი", " კუშიკინი", " მადი-
რათის მიწერილი შავი", " დარე კვეხოველი". დიდი სიყვარულით ხატვს
ავტორი რეკლუტიკისთვის თავდაბეჭდი ადამიანებს- დარე კვეხოველს,
სურგო რეკლუტიკის, იოსებ კუშაშვილს, კამოს. მათ ვინც დარამის
ხალხი შავისუფლებიისთვის საბრძოლველად და რეკლუტიკისთვის დარეკლ-
თა სისხლით შვიტრიდი დროშებქვეთ მიღობენი დაავენს. ამითმი ამითმი
პოეტი: " ვოველი დროთა არის მიტოლო ნახვილი სვიარის, მე იმ დროის

էլլցի Բաղնիսառցոյն սրահոյն Յոյրցնա" ("Յանոս Ժյճոյն").

սԲալ ըոյրճանճի ընրհարն սԲնցնըճն սլ Բըմարճոյրն "ըտճարն ըճոճո", "Յնսճոլոն սճճճսնոնս ցրճո", " Քճոնոնս ճլանճիճնոճ ըճճճրճըրն սԲնց յարճոյրն", սճարհըճն ընս ըրըճանըրըճոճն ըճ սոԲնարճըրն ճըրճճն- ըն ըրհն:

ըճ Բաղնոն ժնոճն, Քսց յըճոճնըճոն ըոնճնըրնո, սլ, ըոյրճանճի ոնճնըճն, Քոճոնրց ճնոնրճո, ըրճոնս յարճըրնսնս ցարնսճըրճոնսռցոնս Քսց յնըրհոն, սլ ըսըճըրն Գոցն ցլսոյրցն սԲալ Յոնրճոճը. ընճ, սըճըրճըրն, Կըրնո սոնըրնոճ ճսճըրըրն ըրըր, ցըրճար ըճճըրԿըրըրճն ընրհըր ըրըճո ընրհըր ընրըրըրն.

("սԲալն ըոյրճանո")

սն ցոճըրճոն ցոլճը ճըրնըճ սնոյրցոճ "Յսճո-ըոյրհոն ըոյրհըրն ճոցո", ցրճ-ցրճոն սսլճըրճոն ըրըրն սրճ ընրճո ըոնըրնըրնոն, սրճնըր ոն ճըրնոնոն ըոյրն յարճըր Յոյրճոնոն. ընսն ընցնսնոնընսճը ըճճըրնսճո Յոյրճոն "ճարհըճըրն ճսցոն" ճրճոճըրն. ճրճոնըրն ոյր ճըրն ըննըրնոնսնոնսն Յսճո ըոյրհոն, ըսըրնճոնսն սճնցըրնոն ըոնճնըրըրն Քոն ճնըր- ճս ըճ սըսըճն ըոյրնըրն, ցոճո Բնոնս ընըրըր ճո ճըրճըր ընոնըրնըրն ըոյրն ըսըճըրնըրն, ընճրճն Քոնըր ընրնըրն ըոյրճոնսճըր Կսռըրըրն, ընրհըրնըրնըր- ըն ըսնարճըրն սոցոյրնըր.

ըրնճնըրնըրն, ըրըրըրճըր ըճ ժոլըր ընճնըրն ոնցըրն ըրըրն ոն ըրճոնըրն, Քոյրճ Յսճո-ըոյրհոն ըոյրըրնըրն ճոցո ճնըրնոնսնսնըրն ըոյրըրն "ընցնճնըրն" ընցըրն. "ը" ըճըրնոնս սըրըրհոնսնոն Յոնըրըրնըրն սըրնըրն- ընըրն Յլճըր Քոյրսց ոըրնըրն ճոնըրն, ընըրնըրնըրնըրն ընըրնըրնըրն ոնըրըրն ըճ ըճոնըրնըրն ըննըրնըրնըրնըրն սնըրն ըոյրնըրնըրն ընըրնըրնըրն:

ընըրնըրն ընճնըր ըրըրսց ընըրն, ընցնճնըրնըրն, ըոյրհոնսնսն ըսնըրն ընըրն ցրճոնըրն; ըճ ճնըրնսնըրն ըըրճըրն Քոնըրն Գրնոնըրն ըսնըրնոն ընըրն, սն ըրնոնսնըրն ընըրնսնըրն.

արժ Դամից ոցո, մաճրան տոտոյո արժ տըմըմոթա,
 րոթս մեյըմարմա սասսեղեյ մոսթոթ Կեյնո
 ըս շմալ, տըմԿս Կեյեմյ ըթոմա շոմըլըմոթա,
 շնոսթ մամըսԹնոյս ճարշըթոնա եշրճոնոտ ժըյցնո.

Ըյլսմո յրտո մեյեյթոնո տոտոյոս շմոնմեյնըլո ըթթալըմոն Եսթեմսմո
 ըս մեյմեմեյցս մոմեմթարո սմմոն շմշալո մոմաճոլըթ ըս մեոլըյլոթ Եթոն
 ըյոտեեյլո. սճորըթ սմ ըթթալըմոն ժամոյքըթսմոն սյթորոն ոսԿսԿոմա,
 սսոթարո սոԿԵսթոտ ըս մոսմմեյթթոյթսթ րոմ ճարմոթըթոթնն սմսթթեյնո
 ըրըմոմոնսրոն ըսՅըթոթթար սշրասո:

ժարսԿս ճոթնո, մեյոնճորո Եսնճալո մասրո,
 ըսնճըթ սմսնասո, մոսարոթս ըսճարսս ցշրո,
 ման սմոոթո ժսթըրոլո սճոլընժոն յսրո,
 մեյմըթ ճամոթթս ըս սսյտո սԵսնա սշրասո:
 "մոթրոլո տսյո մոթարտընոտ Յաճո-մշրասոն".
 րոս Կսնճարոթսն յարմա մշրո ըսսմարմոթս,
 մալմո սճրոլոն ժոնսշրոթս Կթմոլո Կարոսո,
 ըս մոյլը Կրսթան, ոնժոնսշրոմա, ժսսթրա ըսրմոթո:
 "Գյլսմ ըսլըճս յթ մարմարոսո !"

տոտոյոն մեյլ մերցըց ոնթըլոթընոյս, յարթս Եսն ոնթոթըլ
 մթոմարդոթսմոն մցոթս ժամոթթան մյսԿրո ժանսթընո յոթթմա, րոթս մեյս-
 ճանա Յաճո-մշրասոն մոթմըթթոն մեյլո մեյթթո:" մաճրան տշ ոմոմոյո,
 սամշթամոթ շնթս ոԿոթը: ժարթթըլո յսԿոն մեյոն տսթթմա մարԵԵնո".

յարտըլոմա յրոթոյսմ ճըրոթընթ մեյսԿսսս յս ըյլսլըմո, յըրոթթ,
 1935 ճըլոն յոթթոնոն սսյոտեյմոնսթմոն մոմլընոլ ըոնկշսնոսմյ ըյլսմ սս-
 տոնմա սլոնոմնա:" յԵլս մեյ շնթս մոթսԵսլընոտ մոթոմեյոլոն ըյլսլըմոն
 մեյսսեյմ. մեյ մոթսԵսլընոտ ոմ ըյլսլըմեյ, րոմըլմոթ ժամոյթըթնթս 1935
 ճըլոն. սսըրտթթ, յրոթոյսն մոյր սլոնոմնըլո ոյնս, րոմ մըլըյլսլըմո սրոն
 մեյթթսր սանթթըրըլո մոթըլընա շյսնանսյնըլո ճրոն յարտըլ յոթթոնսմ. շմ-
 տսթըլսթ յս մեյեյթմա տընո մեյրոլոն, մ. մոթոմեյոլոն ժանցոտարթման,

Ռոճոճի Առաքելական. Մսաժար, մինիստրի ամ լըժսըծոճ ամարտըծն ժա-
 ցոն մաթար մոճոթըծն Առաքելական ըս յարտը Առաքելական շմտադրեսար ամ
 լըժսըծոճ ոճաճըծն շմաթըլըս սրցոլն. Եծոճար ըս լըժսըծոճ, Ռոճոճի Առա-
 քելական ՍաԵճըծոճ, ըրը ժըրըճըրն ճարմոթարցըն... ամ լըժսըծոճ արոն ժը-
 ըճըրն "Յաճո մըրաճո", "Յամո", ժաճոնո ոճըճըրն ըսճըրնժոճ, մաճըամ ոն
 ճաճոճնարոճոճոճ ճոճըրոճ ՍԵճա մոն լըժսըծնսաճ սԵճոնաճըծն, սԵճոնաճըծն
 ամ լըժսըծնսաճ" (175, 79-80).

Աճոճըճ մաթարոճ ժըճսըճա մոնսճըն Ե. մոճոճիստրոն լըժսըծն ըոն-
 յոնոն ՍԵճա մոճոճիլըճոճ.

1936 ճըլն մոճոճիստրոնա ճոճոն լըժսո ճամոթըճըճն: "ճըրոնաճո"
 (176), "Սըրճո" (177), "ըսՅանըճոն ԵալԵճ" (178), "ճըրոնո Սըրճո
 ճոճոնոճոճոճ ոմըրըճոն" (179), ճոճըճոճոճոճ ժոճոմճըճըճար ճարմո-
 ճըրըճոճոճ ճանաԵըճըճըրն ոմըրըճո ըս ճըրոն, ճըճոլըճոնոն ժաճըսըճըճըրն
 մըճոճոլոն Սըրճո ճոճոնոճոճոճ, ըսՅանըճըրն ԵալԵճն ճանմաճաճըսճըճըճըրն
 մոճոլոն ճոճոնոն ճարնոն ըրճոճն ՍաԵճըծոճ.

ճանճաճըճըճոճոճ սըճանոճոճնոն "ճըրոնո Սըրճո ճոճոնոճոճոճ ոմը-
 ճըճոն" . ամ լըժսըծոճ սԵճըրն ոմըրըճոն ըսճանաԵնճըճըճըրն, Առաքելական
 Սըրաճըճոճ ժըճըճնա սճճոճնա:

ժըճանոճոճնոն ըսճըճ ըրըճըծոճ,
 ըս ժըմոթըճոնսաճ ճարճըճոճ Սաճըճ.
 Եըլըճըճաճըրոն ճըճըն ճըճըճը
 ճըրոն սճըրոն ոմըրըճոն ժաճըճ.
 ժընն Սոճըրոնսաճ ճաճըճընն ՍԵճը
 յճըճ ճաճըճըճ ճըճըճընն մըճըճնոն.
 ըրըն ոմըրըճոն ըԵճոճն ըս ճըճըճըն
 ժըճըճըճնա մաճըրոն ճըճըճ մարըճըճնոն.

ჩვენის საპიესერტაფიო ნაწირობი ნიგნაპ არ ისახავს ნიწიწვილის კუბლიცისტური ნედიკვიდრეობის რაწერიღებოთ ანალიზს, ფურაღებოს მუ-
 ვაჩერებოთ ნიხლოპ იმი ნინიწვილეოვანი წერილეობე, რთმელებიქ ქარაჟილი რი-
 ტერაჟურის ისტორიის, ნწერილობისა რა თანამეღერეოვობის პრობლემებს
 ეხება.

ნიწიწვილის ერთ-ერთი პირველი ვრცელი კუბლიცისტური ნაწარმო-
 ები "ფიქრებოთ საქარაჟელომე" რაიბეჭდა 1926 წელს ჟურნალში "ქარ-
 აჟილი ნწერილობა", რთმელებიქ მისივე რედაქტორობოთ გამოქოქდა. იგი, რთ-
 გორქ პირადი წერილი, 1922 წლის 30 აგვისტოს პარიზში მიწოფია ნწე-
 რალია გამოქოქებავა მეგობარ ცისფერ ფანწელებს (148, 11), ნაგრამი ნი-
 გვიანებოთ საჭიროქ ნიიჩინა მისი რაბეჭედა, რადგან წერილი არსე-
 ბული პრობლემებოთ კვლავაქ საგოგაქოვობის ფურაღებობის ცენტრში იქდა.

"ფიქრებოთ საქარაჟელომე" გამოქვეფენობისთანავა ფართო განხილ-
 ვის საგნად იქდა. მის ირგვლივ გამარაჟე პოლედიკაში ნიწაწილეობა
 ნიილექ გრ. მიწიწვილია, გ. კავკასიელია, ს. ჩიქოვანიამა, ბ. გორქეგინინა,
 ნ. რაიანინა, ბ. ბუაჩიფეი, ს. ევგარჩიანინა რა სხვებია. პოქოთ ვარ-
 ლაწი ჟურნალია კი ექქს "ნიწაწინიქიქიანი წიწაწურამე" (ქ. "ქარაჟილი
 ნწერილობა", 1926 წ., № 4-5) ეპიგრაფად რასახელებული წერილის
 რამეწენიქ სტრიქონი წაქიძეღვარა.

ქარაჟილი რიტერაჟურის ტრადიციებოსა რა წარსულისადიქ ერთგვა-
 რი პრიტიკული რამოქიქებებებოთ ქარაჟე სინიბოლისტებოსაქ ახასიაჟებ-
 რათ, ნაგრამი არაიწვიათაქ მუნიჩიწეოქა ერთვენული საკიქებინსადიქ
 ბეღებოქაქ გიიქელებული ნიქგონაქ. ამიგომ ქარაჟილი საგოგაქოვობრი-
 თბა, ნათ ნიორის სინიბოლისტური სკოლის წარნიწაქეწებლებიქ, მეგად მუც-
 ბუნა წერილის პესინისტურია, მუიოლებოთ იქქვას, ნიპილისტურია ხა-
 სიათბა, საქარაჟელოს წარსულის, აწმეოსა ჟუ ნიწაველის უპერსპექტი-
 ვოქ წარნიწახვანი, საგოგაქოვობრივი რა რიტერაჟურული ცხტვრებოს ნკვე-
 თრად გამუქებებია ანალიზბია.

ქართული სალიტერატურო კრიტიკამ სავსებით სადარდოადაც უარ-
ყოფილი ძეგლები მისცა მიწიშვილის წერის, მაგრამ, ვფიქრობ, მხედ-
ველობაში ნაკლებად იქნა მიღებული ის ძარღვება, რამდენიმე ნაშრომ-
ების ხასიათი, მით უფრო, თუ იგი პირადი წერის სახით არის ჩამო-
ყვანილი, მნიშვნელოვან როლს თამაშობს სუბიექტური ფაქტორი, ავტორის
სულიერი მდგომარეობა. ნ. მიწიშვილის რომელიმე ნაშრომზე ვი
რა ვიკითხებ, რაოდენ მტკიცებითად განიცადა მწერალი საშობლო-
რი და მხედველობა. მუხრანის, ასევე ვიხარებაში ძველი იყო მკვიდრის
განხილვის მიხედვით და მწერლის სულიერი კრიტიკისა და ვი
ნის მიხედვით.

წერის დასაწყისში ნ. მიწიშვილი აღნიშნავს: "ემიგრანტობა,
დავისთავად, მუცად ცუდი ავადმყოფობა და ქართული ემიგრაციის რამდენიმე
საუბრეები კრიტიკის მარჯვნივ, ცხადია" (148, 14). ვფიქრობ, ამ ეგრეთ
მხედველობა "მუცად ცუდი ავადმყოფობა" რამდენიმე განსაზღვრა სავს-
თ ხასიათი და მიწიშვილია წერის, რამდენიმე ავტორის მიხედვით
განხილვის მიხედვით უფრო უნდა ჩამოყვანილი, ვიდრე მისი მნიშვნე-
ლობის განხილვის მიხედვით. ამ ვარაუდის მარჯვნივ განხილვის
ნიშნის მიწიშვილის მიხედვით სავსებითა ახალი საქართველოს პი-
რობები, მისი პოეზია, სარაც სწორედ საშობლო სიყვარულია განსაზ-
ღვრელი.

ნ. მიწიშვილი, მუცად რა მწერლებს და მანამდე მხედველობის და მ-
ხედველობის საკითხს, მწერლებს ერთ-ერთ მთავარ ამოცანად მიიჩნია
ქვეყნის საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში სწორად განხილვა. "პოე-
ტი უნდა განიხილოს "რამდენი საქმიანობა", იგი არ უნდა ასევე ერთმანეთ
სწორედ მიწიშვილის ნიშნის მიხედვით ახსნა მისი, რამდენი ქართული
საშობლო სწორად "ვერს ანიშნავს", ვერ ვიხარება საშობლო განხილვის
ნიშნის განხილვის მიწიშვილი 1934 წელს: " ამ მხედვა (ცნობის მიხედვით)

რომ ღვიფრებდები ვერ მოხდა რა ეროვნული ხასიათის ერთიანი ღერძი, სასწრაფოკვეთილია დასკვნა:" რომა ტარებდაც ჩვენს ინტერესს, იქვე რეჟის ხელს ვერ ვინახულობ. ჩვენს არსებობა რაფიქრის განგებინს ჩვენს თავზე. ჩვენთვის ჩადგარი რიში და რწყილი, ემიდაჟი და ანგელოზი, ნიჭი და ყიყვი. არის რაღაც მიკრონიტივილი და ტარფერილი, მიბნეული მობნეული" (148, 20).

ეროვნული ხასიათში არსებობა ასეთმა მკვეთრმა ტარბრებმა ბევრ რამეში დააყვია მწერალი. მან ამავე ღვალსაზრისით მიხედა სა-ქარტველის ინტერიული წარსული, მის აწმყოს და მომავალს.

ქართული კრიტიკის სამარტლიანი აღმტოტება განოიქვიო მწერლის უიწყო დასკვნიებმა, რომ თოქოს "საქარტველო მხოლოდ ემინტრაფი-ული მოვლეო იყო", რომ მას არ დალუძო "ნოყიერ ნიოდაჭე აღმოყე-ნიებინა მიმოქმედა", რომ საქარტველოს "უმილიობის წამალი ქოქოდა დალუჯი" და "მიოამოიველობას ვერ მიქმნიდა". ანგვარმა ნიჭილისტრნიბი მიოგომამ საქარტველოს ინტერიული და კულიტური წარსულისადმი მიწი-მივილი მიიყვანა ფრიად სერიოზული ტარტობრობამდე საქარტველოს ინტერიის, ქართული კულიტურის და რიჭრიატურისა არაერთი მიმივივილოვანი საკოთხისადმი.

ეს იმიო უნდა აიხსნას, რომ მიწერამო თავიოანვე ვერ აღლო აღლო მიმიხარ რეკოლუციის, ვერ დაინახა მასში მოწაწილე დაღებინს თავან-წირვა და ვაოოსი. სამაგიერიო, ყურადლოებოდა არ განოქვიო ინტაქტი, რომ მილიტიკურად რული ვიოარებამი იყენენ მიწადი ქოოილე-ოშიო დაინტერიესული ადამიანებში, რომლებიც "სამკულიანტობენენ სა-ქარტველოს სიყვარულიო" და "ვაროოის ნილებიო" ხელს იოშიებენენ. ამ არადამახასიატებელ მიმიხევევენს, მიწიმივილი ვერ მისცა სწორი მილი-ტიკური განმარტება. მისთვის მიუმნივევილი დარჩა რეკოლუციის ის უმიოარესი დაღები, რომელიც საქარტო არაფერი ქოქოდაო რეკოლუციისთან მიმიბანილი ასეთ ადამიანებთან. ამის განო მიწერამო აქაც განო-ბადებულად ეროვნული ხასიათის თავისებულებების კიდე ვერთი განო-

მუშინძვირნი, მარტალია, დაწერილგანთ არ განიხილა აქ წამოჭ-
 რილი საკითხებში, მაგრამ მკაფიოდ ჩამოაყალიბა თავისი პოზიცია.
 ავტორს ამგვარი გამოხმაურება საჭიროდ მიუჩნევია არა მხოლოდ იმი-
 ტომ, რთმ მისთვის ამ წერილში ბევრი რამ იყო მიუღებელი, არამედ იმი-
 ტომ, რთმ ზვით მიწინძვილს, როგორც მწერალს, გარკვეული ავტორი-
 ტეტი გააჩნდა და ამიტომ მისი ასეთი განწყობილებანი უფრო შენამდგო-
 ლებელი იყო. გ.მუშინძვირი წერდა: "მ.მიწინძვირი ცნობილი მწერალია
 საქარმველით- ამ ვეშხვევაში რედაქტორიც დასახელებული ჟურნალის
 ("ქარმული მწერლობა"-მ.ჩ.) ამიტომ მის წერილზე შეჩერება საჭიროა.
 მარტალია, ეს წერილი დათარიღებულია- 1922 წელი, სტამბოლი, მაგრამ
 რადგან იგი იბეჭდება იმი ჟურნალში, რომლის რედაქტორი წერილის ავ-
 ტორია და ზვით წერილსაც არავითარი შენიშვნა არა აქვს იმის შესა-
 ხებ, რთმ მას ავტორი დღეს მთვ რანვეში არ ვთანხმდება, ამის გამო
 ჩვენ შევნიშვნი, ეს წერილი ჩავთვალთ ავტორის დღევანდელ შეხედუ-
 ლებათა გამოხატვლად" (187,251).

კრიტიკოსნი არა მარტო უარყოფითი შეფასება მისცა წერილს,
 არამედ, მიუღებლად ჩათვალა მისი გამოქვეყნება: " რთ იტყვისოქენა
 სიმარტელც არ მარხნა მიწინძვირის ამ უნიველში, მე გეშინა ბეძე-
 შია ამის მიტოცება. მარტაც და რატომაა "პასიური მივქენა საქარ-
 მველი?"- და რას ნიშნავს ეს? ვერავინ ამას ვერ დაამტკიცებს...
 გოველი ვეშხვევაში ქარმული ხალიხი და საქარმველი აქ სრულიად არა-
 ჟრთია . აქომებდა კი ბევრად, რთმ ასეთი წერილი სრულგანთ არ და-
 ბეჭდილიყო" (187,252).

1927 წლის ჟურნალ "ქარმული მწერლობის" პირველი ნომერში
 დაიბეჭდა გრ.კაცკასიელის, სიმონ ჩიქოვანის, მ.გორდგინანის და
 ს.დვდარნიანის წერილები, რომლებშიც კრიტიკულად იქნა განხილული
 "ღიქრები საქარმველიზე" და არაერთი საფურადღებო მოსამრეებაც გამო-

ნათქვამ აქ აღძრული საკითხების ირგვლივ.

ბ. მიწიშვილის, როგორც პიროვნების და მოღვაწის სასაბულოდ უნდა ნათქვამს, რომ იგი არ მორიდებია ამ კრიტიკული წერილების დაბეჭდვას ჟურნალ "ქართულ მწერლობაში", რომლის რედაქტორიც თავიანთ იყო.

ელსკუსიის მონაწილეებმა ააგვასმიით აღნიშნეს, რომ თავიდანვე მცდარი იყო ნ. მიწიშვილის მიდგომა საქართველოს ისტორიული წარსულის, ქართული მწერლობის მიღებანი ტრადიციებისადმი. განსაკუთრებული სიმკაცრით იქნა გაკრიტიკებული მიწიშვილის ნიჰილისტური მოსაზრება იმის შესახებ, რომ თითქოს წარსულში საქართველოს ისტორიულად და კულტურულად არ შეეძლო წარმოეშვა ისეთი გენიოსი, როგორიც რუსთაველი იყო.

ელსკუსიის მონაწილეებმა ძველი ქართული მწერლობის ღრმა და საფუძვლიანი ანალიზით დაადასტურეს, რომ "ვეფხისტყაოსანი" ქართულ სინამდვილეში არც შემთხვევითი მოვლენა იყო და არც "იოლად ნაშოვნი საღმე", იგი ქართველი ერის ღიღმა სამწერლო და ეროვნულმა ტრადიციებმა წარმოშვეს.

ვფიქრობთ, ელსკუსიის მონაწილეებმა მართებულად განსაზღვრეს ავტორის პოზიცია, როცა აღნიშნულ წერილში დაინახეს მიწიშვილის სურვილი ისეთი სამშობლოსი, რომელიც "ღირსი იყო მისი ოცნებისა, მისი წარმოგვინის და იმ ღიღი სიყვარულის, რომელიც მას უყვარდა საქართველო" /188, 39/.

აქვე სწორად იქნა შენიშნული, რომ თუკი ადამიანს თავისი ერის ღიღი ისტორიული და კულტურული წარსული არ უდგას უკან, იგი ძნელად გაბედავს

"ღიღ ოცნებას" ქვეყნის აწმყოსა და მომავალზე: " მიწიშვილი თავის ვიქტივებში არ უფიქრდება ერთ რამეს. საიდანაა მისი ღიღი ოცნება, ღიღი წარმოგვინა საქართველოზე. გეციდან, სულიწმინდისგან არ მოდის არავითარი ოცნება და წარმოგვინა. ის საზრდოობს ძირიდან, მიწაში გადგმულ ფესვებზე" /188, 39/.

ს. დევდარიანმა ერთ-ერთმა პირველმა გამოთქვა მოსაზრება მიწიშვილის, როგორც მოქალაქის და შემოქმედის გაორების შესახებ. მისთვის

ճիշդագույն- ճիշդագույն ոգու պայծառ ընդհանրացումը և սահմանափակումը
 սահմանափակ մշտնջեն, անուշաբույր և անուշաբույր արածը ներկայումս ճիշդագույն-
 ճիշդագույն- ճիշդագույն անուշաբույր ընդհանրացումը և սահմանափակումը: "Ճ.ճիշդագույն
 ճիշդագույնում ունի թույլ և թույլ ճիշդագույն սահմանում, ճիշդագույնում և
 ճիշդագույնում. ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում և ճիշդագույնում
 "ճիշդագույնում սահմանափակումը", ճիշդագույնում ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում, ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում, ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում" (189,4).

Ս. ճիշդագույնում, ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում "ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում...
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում, ճիշդագույնում. ճիշդագույնում ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում? ճիշդագույնում սահմանում, ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում ունի ճիշդագույնում ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ճիշդագույնում. ճիշդագույնում,
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում. ճիշդագույնում,
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում և ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում" (189,4).

Ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում "ճիշդագույնում սահմանում
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում, ճիշդագույնում, ճիշդագույնում, ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում և ճիշդագույնում ճիշդագույնում, ճիշդագույնում ճիշդագույնում և ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում. ճիշդագույնում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում ճիշդագույնում ճիշդագույնում "ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում" (190,56).

Ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում
 ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում ճիշդագույնում սահմանում ճիշդագույնում:

"ასეთი ფიურები საქარაველოზე დიდი ხანია აწვადებს ჩვენს საზოგადოებას, განსაკუთრებით ინტელიგენციას, მაგრამ პრესაშიც და ისიც გადამწვევით ტონით, პირველად პოეტმა ნიკოლოზ მიქნიშვილმა გამოხატვა... მიქნიშვილს საქარაველოს სიმბოლოები ვერ დავწამებთ... მიხლოვ, მე ვეგონა, რომ მისი დასკვნებში საქარაველოზე და საქარაველოს კულტურული პოტენციალის სიმბოლოებზე აიხსნება იმ დიფერენციალური სკოლის დეკლარაცია, რომელიც დიდი მიქნიშვილი ითვლება" (191, 57).

გორდგინანი მიქნიშვილის წერილის დადებით მიხედვით, რომ მან ჯერ კიდევ 1922 წელს, განსხვავებით ქარაველი სიმბოლისტებისაგან, წამოაყენა მიქნიშვილის აუცილებელი კავშირის იდეა ცხოვრებასთან. "მიქნიშვილს სწამს, რომ ერთი გარეშე მიმოქედება არ არსებობს... ჩუმი საყვედურთან ერთად სწუხს, რომ ქარაველი სიმბოლისტებმა ეს ვერ შეიგნეს და მათ არ აღმოაჩინდათ ერთმანეთი სახე. ასეც უნდა მომხდარიყო, რადგან მათი ძირითადი დავადასაქმებასა და საქარაველოს... მიქნიშვილის განცდა ისტორიისა და წინსვლაში გამოხატული გზის ხედვით. ამას ადასტურებს მისი შეხედულება რუსთაველიზე" (191, 63-64).

მ. გორდგინანი წერილის დასასრულს ასკვნის: "საქარაველოს ნაბეჭდი სახე უნდა იქონიოს. გვინდა მიხედვით ხერხედილი გამოიჩინოს. ვინც ამ ხერხედილის გალუნვას მოისურვებს, აქ ის შეეჯახება იმ ენერჯისას, რომელსაც ასე ვთქვამთ მიქნიშვილი" (191, 64).

"ქარაველი მიქნიშვილის" იმავე ნომერში, სადაც გამოქვეყნდა სარედაქციო წერილები, დაიბეჭდა ნიკოლოზ მიქნიშვილის "ჩემი პასუხი", რომელიც ახსნილია წერილის გამოქვეყნების მიზეზები, მისი მიზანი.

მ. მიქნიშვილი კიდევ ერთხელ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ სამომავლოდ დაიშორების კვირდება და ემიგრანტის დეკლარაციებში განაპირობებს მისი წერილის საერთო ტონი: "უცხოეთში ადამიანი ბევრ რამეს სურს სხვათაგანზე ხედავს, ბევრი რამე სურს სხვათაგანზე ვეცნება და თითქოს სურს სხვა საზონი ჩემზე ამა თუ იმ მოვლენის მიუხედავად

მე ხომ არა ვარ ასეთ მიდგომარეობაში? ინტელიგენციის წრეებში ბევრია ჩემისთანა და ეს მოვლენა სოციალური ბასილიის მნიშვნელოვანი საკითხია... ადამიანი, რომელიც მოწმე იყო წარსული საუკუნის იდეალთა უნაღდესი მიღწევების და რომელიც, ამავდროულად, მოესწრო ღრუბლებში ბანას... მნიშვნელოვნად შეიცვალა. მან შეიგნო აბადი ეპოქის მოუცილებლობა, ბევრი რამ შეიფარდა... მაგრამ, ამავდროულად, ის ღარდა, როგორც ცოცხალი ისტორია... მასში მრავალი უჩინოი ჯერ კიდევ ავსებულა სწორედ იმ გარდასული, გუშინდელი გრძობითა და ფაქტებით" /192, 76 - 77/.

ნიკოლოზ მიწისმვიდმა თავისი პოზიციის გასამართლებლად დაიმტკიცა ქართული კრიტიკული რეალიზმის ღივი წარმომადგენლები იღია ჭავჭავაძე აკაკი წერეთელი, აგრეთვე არჩილ ჯორჯაძე და სხვები, რომლებიც შეუჭარავად, მწვავე სატირის ფორმებში ამბუღებენ საზოგადოებრივი ცხოვრების მანკიერ მხარეებს და სწორედ ამით ავლენდენ თავიანთ ღრმა სიყვარულს სამშობლოსადმი, მისი უკეთესობის სურვილს.

"ვინ იტყვის, რომ იღია ჭავჭავაძე, აკაკი წერეთელი, არჩილ ჯორჯაძე... და ბევრი კიდევ სავა, არ იყვნენ სიყვარულით მაფიქრადნი საქართველოზე, - წერს იგი, - მათი ხშირად "მედანქონიერი მენიშვნები" საქართველოზე, „ბანდისხან ზედმეტის რადიკალიზმითაც" გამოაქმნილი, არ შეიძლება აბსონილი იქნას იმით, რომ ისინი უარყოფდნენ საქართველოს... ნუკუ ვასაკვირადი უნდა იყოს ვინმესთვის, რომ ებღინდებდნენ გარდაცვადას ბანაში გაიხმის გამაფრთხილებელი და ჩამაფიქრებელი ამა ჩვენი რაობის, ჩვენი ყოფის, ჩვენი ისტორიული ბედის შესახებ, რომლის გამოსწორება, შესაძლებელია, ისტორიამ ჩვენს შაობას "არგუნა" /192, 78/.

მიწისმვიდი ავდიდა, რომ მისი "ფიქრები საქართველოზე" რამდენადმე "სტიქიური" და "მოუწესრიგებელი" იყო, ბევრი რამეში სადაღაც, მაგრამ მიაჩნდა, რომ "უდროვო არ იყო ასეთი ფიქრები საქართველოზე".

ლომე" ლუწიდაც იმი ნოტივით, რომ ახალიგაზრდობა აღზრდილიც კამათის, ბენოქიეგეზის ატმოსფეროში: "გზის ბუბნა და იქვიანობა, საკუთარი თავის კრიტიკა და ნეტის სურვილი- ეს არაა პესნიმისმი, ახალიგაზრდა ჟნდა აღიზარდოს ამ ბივიისა და აზროვნიბის ატმოსფეროში, ნხოლოდ ასე გავმარტავთ ჩვენ საქარტველოს გზებს, ნხოლოდ ასე... ბეკუქინით და კუანდერბუბთ ნომბავილ ტაობას საკუთარი თავის ბეგნიბას და სალო ეროვნიური აზროვნიბის რაობას" (192,79).

ბენოქიეგეზი ხაბგასნით აღნიბნა, რომ ბისი პოზიციოა ბენოქიეგეზი ნომოჭრილი საკითხეზისაპინი არავითარ ბენოქიეგეზი არ იცო სარტოტო-თი, რომ იგი არ ეკუთვნიდა უარტული იბტილიტენციის იმი რომანიტიკულია გენტიტობილ ნაბილს, რომელიც "ნარსულის დაკარტვას გლოვობდა". იგი ელ-ტოდა არა "გენტიტული საქარტველოს იგეის" გენტიტოციებას, არამიეო ტენიბობდა ისეო საბიბობლომე, რომელიც საესეზიბით ბესაბერიისი იქნიბო-და "ახალი საქარტველოს ნეპატილომე ბირბიელი ხარბისა".

"ბეკუქინი საქარტველო სწორეო ასე ბივიერი ხარბის საქარტვე-ლოდ ნარბიბიბენია"- ბენოქიეგეზი ნიკოლო ბიბიბივილი.

ბიბიბივილი ბეკუქი საკითხეზი გიბიარა ბისკუპიის ბონაბილიტა ბენიბენიბი, ნაბრამ ბოტირთ ბენოქიეგეზი არ დაუბანბნა ნათ. ნამ არ ბიბო ბისი ბისამარბით გენოქიეგეზი კრიტიკა, სადაც ახალი საქარ-ტველოსაპინი უარტოთი, ნიბიბისტირ დაბიბიბეზიბუბიბას უსაბეკებურებ-ნენ. აქ ბენოქიეგეზი კიბეკე ბრბევი ბოუბა საკუთარი პოზიციის ხაბგასნი, რომ "ბივირეზი საქარტველომე" ნაკარნახევი იცო, უპირევიესაპ, უკებე-სის სურვილით:" ცხარა, ნე ნეტი ბინდა... ნე უარტოტ ჩენს თავს (ბუბს), რომ ვნახო ჩენი თავი (უკებესი)... ამ აბანიბობის ტულისა-ტვის ჩავეზი ნე სოციბიბისტირ აღბიბენიბობაბი ასეოთის გავაბეზიბით და იბტირესიბით და სწორეო სოციბიბისტირი ბრბიბის ქევი ბინდა გავაბეკელო... ბეკუქინიბუბი სური" (192,87).

ბენოქიეგეზი კნაბოტილიტა გენოქიეგეზი, რომ ბისკუპიიბი ბონაბილიტა ბიბიბი ახალიგაზრდა ტაობის ნარბიბიბეკენიბეზიბა, ვისი აზრი და დაბი-

კიდევ ბუღემაყ წერტილი ალბერტი საკითხებში სარძევე, განსაკუთრებით აინ-
 ტრესტშია. რისკისთვის ფართო ხასიათში კიდევ ერთხელ დაარწმუნა
 ნ. მიწიძე, რომ მისი წერტილი განმარტებული არ იყო მუცელი. მან
 გამოაქვეყნა საზოგადოების სხვადასხვა ფენების დამოკიდებულება
 ერთმანეთს საკითხებში, დააფიქრა ისინი და "მთავარი ცალა ამ
 ფენებისა მიწიძე იყო დღევანდელი საქართველოს განსამტკიცებ-
 ლაპ".

რეკორდ საპასუხო წერტილი დაადასტურა, მიწიძე იყო, რა
 რეაქციას გამოიწვევდა "ფენების საქართველო", დაბეჭდვამდე იგი
 წაუკითხავს საქართველოს მწერალთა კავშირის პასუხისმგებელი მუხამბე-
 ბისათვის. მათ გულახდობლად ურჩევიათ, რომ თვით ავტორისთვის "ამ
 წერტილის დასტავიზება არ იქნებოდა სასარგებლო, მაგრამ მის განმარტებ-
 ბას უშუალო ექნებოდა დადებითი მიწიძე" (192, 95).

წერტილი, მართლაც, მოკვდა მოსალოდნელი რეაქცია. ავტორს "ქარ-
 თველი ჩადავნი", "ნისტიკოსი და ფატილიტი", "რეაქციონერი მთაბრთ-
 ვი" და "საბჭოთა სინამდვილის უარისმყოფელი მოქალაქე" უწოდეს, მა-
 რამ მიწიძეს მანამ არ გამოუშვეს სინამდვილი მისი დაბეჭდვის გამო.

საპასუხო წერტილი შედარებით დადებითა, რომ ხუთმა წელიწად-
 მა ძირითადი გარდაცვალება მოახდინა მწერლის ამრთველში, მუხამბე-
 ბი. იგი უკვე სკვტორს უარს მუცელზე და საქართველოს მომავალს,
 უარს ექვემდებარა ახალი საქართველო, პირიქით, სჯეროდა, რომ ეს იყო
 ერთადერთი სწორი გზა. მიწიძე წერდა: "...მე ვამბობ, რომ ეს გზა
 მიწიძე ხარის, გზა პრეგრესისა და ძირითადი უფლებებისა, საერთა-
 ძირითადი მიწიძე განმარტებისა და ერთმანეთს განმარტებისა; გზა, რ-
 ბილით გაანათა მტკიცების რეკორდის იქნა სოციალისტსა და ერთმანეთს
 ფარტებში. მე მწამს, ეს იქნა გაანათებლს საქართველოს, ეს იქნა
 გაანათებლს მას, ის მუცელში იქნა უმრავლესობას და ასეთის
 საერთაძირითადი მიწიძე იქნა იქნა მუცელში იქნა, გაანათებ-

საერთო, ერთვნიური საკითხი, მწერლობისა და ახალი საქარტვე-
 რის განმარტებულებების პრეზიდენი ნიკოლოზ მიწინივილიის პუბლიცისტური ცე-
 ნიშნებების ხერხემალია. მწერალი თითქმის ყველა მწერილი უბრუნებ-
 და ამ თენას და ნიღის იმი დასკვნადი, რთი მწერლობა და ქვეყანა,
 რიფრატურა და ერთი განუყოფელი ცნებებია, მუშობილია მათი განი-
 ღვა და დაბრუნება, და თუ ეს მოხდა, მაშინ მწერლობას ყოველგვარი
 აზრი და დანიშნულება დაეკარგება.

"...როდესაც პოეტი ასცდება თავისი ერთი კულტურის განვითარე-
 ბის მთავარ ნაგისტრალს, ის პოეტი მოკვდება, როგორც ნიღის პატრო-
 ნი ი არ უნდა იყოს"- განაცხადა ნ. მიწინივილია 1934 წელს ს. ჩიქოვა-
 ნის ბიოგრაფიისადმი მიძღვნილ დისკუსიაში (168, 49).

ამავე საკითხებს მიუხედავად იგი 1928 წელს, საქარტველობის საბჭო-
 თა ხელისუფლების დანიშნულების 7 წლისთავისადმი მიძღვნილ მწერილი
 "საბრუნოს". ქართული პრიტიკის ერთი ნაწილისაგან განსხვავებით, იგი
 არ დაღვდა, რთი განვილილი წლები "ფსიქოლოგიურად მიტარე მძინე იყოს",
 ჯერ პირველ ცნებებში და მერყობა ინტელიგენციამი, "მისი უარყოფა
 არ იყო ბოლომდე უარი და მისი დასტური საბოლოოდ მიტებას არ ნი-
 ნავდა" (195, 8). ბიოგრაფიისადმი ინტელიგენციამ, მათ მორის, ქარტვე-
 ბა მწერლობა ამ დროისათვის უკვე ძირითადი მიიღო რეკლამისა და
 ბუნებრივად ჩაბა მის საცხადებში. მიწინივილი დიდი კმაყოფილებით
 წერდა: "საბჭოთა საქარტველობის მიწინივილი ხალხის წინაშე ქართული
 მწერლობა ყოველთვის პირნადავ და ღირსეულად წარსდგება, ვინაიდან
 რეკლამის დეპრეზიონის იმთავითვე არ ყოფილა... ბესცებშიან სა-
 ქარტველობის მტრები, თუ იფიქრებენ, რთი ქართული მწერლობა ჩამოტრდა
 საქარტველობის ინტელექტუალის საცხადებში. ამ სიტუაციის გრძობის
 მნიშვნელობა... ქართული მწერლობა... იყო და სამუდამოდ დარჩება სა-
 კუთარ ხალხთან" (195, 9).

1927 წელს გამოვიდა ნიკ. მიწინივილის პუბლიცისტური სტატი-
 ების პირველი "საბოლოოდ მრავალი საკითხები", რომელიც ავტორმა ქარ-

առը ոլջընցն մոնարաշարն, աշտոլը՞նըսը մոսաբընընցն Յըսըցընաս ընցը-
 լոթննը. յոտեցաս - "րոտորն շնըս ոցոս սխարն ընցըրոթոնն սաթոն?",
 ըսն սնը շնասնըս: "րոթըսսը յարաշըրոն ընցըրոնն ընցըրոնըցընն սաշնը-
 ըոտ "նոթըցընն" սաշարաշըրոնն սնըշըն, մաթոն ոթոն մըթոնն ընցըրոնըցընն
 ըս մըթընընն ընցըրոնն ոն յարնսըցընըս, րոթըրոնն սնը ընցըրոնըցընըս շն-
 աշընն ընցընն ընցըրոնն ընցըրոնըցընըս ընցըրոնն" (197, 34).

1926 թըրն նոյոթոտ մոնոմոնոնընն ընցըրոնըցընն սնըցընն ընցըրոնըցը-
 ըրոնն ընցըրոնըցըրոնն յոննաթոնն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն "ընցըրոնըցըրոնն
 ըս", րոթըրոնն սնը յոննըսընն մըցընըցընն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ըս սնըթոնն սնը սնընն մըցըրոնըցընն.

1931 թըրն 1 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն "սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն" ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն. սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն մըցըրոնըցըրոնն սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն. սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն "սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն սնըթոնն", րոթըրոնն սնը
 սնըթոննըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն, սնըթոնն
 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն.

նոյոթոտ մոնոմոնոնընն, րոթըրոնն յոննըցըրոնըցըրոնն, ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն, ընցըրոնըցըրոնն սնըթոնն. ընցըրոնըցըրոնն
 սնըթոննըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն ոցոտ ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն, մաթոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն. սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն "սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն" ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն.

ն. մոնոմոնոնընն մոնոմոնոնընն "սնըթոնն ընցըրոնըցըրոնն" ընցըրոնըցըրոնն,
 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն, րոթոնն ոթոնն սնընն մըցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն, ընցըրոնըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն
 ընցըրոնըցըրոնն սնըթոննըցըրոնն ընցըրոնըցըրոնն.

მწერალი კარგად ხედავდა რიტორიკულ ვითარებებს სიწმინდეს,
 „ჯერაც მოუწესრიგებელი იყო პრორეტორული და საბჭოთა მწერლობის ურ-
 თიერთობანი“ (198). დიდი ამოცანების წინაშე იგვა ქართული კრიტი-
 კატი. ყოველი მწერლის მიემოქმედება უნდა შეფასებულიყო ახალი იდეო-
 ლოგიური კუთხიდან, რასაც იგი ჯეროვნად ვერ აჩვენებდა თავს. ნ.ნი-
 წიწვილი წერდა: " ამოცანები კრიტიკისა და,საერთოდ,კონკრეტული კრი-
 ტიკის საკითხი ჩვენი შინაგონის ხელახლებულია. ანავე დროს,ეს ნიშან-
 დობი და მიკვირებული ადგილია ქართული მწერლობის ცხოვრებაში"(198).

ნიწიწვილიმ კვლავ აქტიურად დააყენა თანამედროვეობასთან ხე-
 რვაანის აუცილებელი კავშირის საკითხი. თას კარგად ესმტა,რომ ძვე-
 ლი კულტურის ტრადიციებზე აღმშრდილი მიმოქმედი ბოლოდრე გულწრფელად
 ვერ მიიღებდა ახალი ცხოვრებას. ახალი ყოფას მრედიბოდა მის პირმბე-
 თი დაბადებული და აღმშრდილი ხელვაანი:" დღეს ჩვენი ბურჟუაზიული
 კულტურის ნაცვლად სოციალისტური კულტურა იგარდება და ეს კულტურა
 მოითხოვს საკუთარ ტრუბაქურს,თავის პრეპაანდისეს,საკუთარი იდეების
 ბომბებავე კულტურულ კავტეორიას" (198).

საბჭოთა ხელისუფლებს პირველ წლებში "პრორეტორული რიტორი-
 კურის"სახელით არაიწვიათად საბუბოდა დაბალი მიხვეწული დონის,
 მოწოდებებით და დომინანტით ავსებული ნაწარმოებები. ნიწიწვილის
 ადრეულ პერიოდში ეს ფაქტი რადიკალურად დასაბეებად მიაჩნდა,მაგრამ
 მადროდა დრო და პრორეტორული მწერლობის ერთი ნაწილი ისევე ამ ხერ-
 ხით ამირებდა იოლად გასვლას, არ მრუანავდა სამწერლო კულტურის და-
 ხვეწისა და ამოღებობსათვის. ანგვარი,ერთი მიხედვით "იდეოლოგიურად
 ბამარული" ნაწარმოებები ვეღარ ასრულებდნენ პრორეტორულ როლს,პირი-
 ქით,აქვეითებდნენ მასების ესთეტიკურ და კულტურულ გემოვნებას.ანი-
 ტონი ნიწიწვილიმ ჩვეული პირინციპულით განაცხადა:"პრორეტორული დი-
 ტაქურის ნეოთხბეფე წელს ჩვენი შავე ბარკველად უნდა მოვიხილოთ

მწერლისაჲსაჲნი წინინდა პოლიტიკური მოწინების გარდა მხატვრული კვალი-
 ჟიკაჲსაჲს" (198). მან გამოაქვეყნა დასაწყისი საკითხები: "არ შეიძლება...
 მხატვრული შენეობისთვის ფაქტობრივად გამოცხადდეს ყოველი ნაწარმოები,
 სადაც თუნიდაც ნარჩუნ იტყობოდა გარდასული ფრაზის" (198).

მწერალი მინიშნებით, რომ ეს საკითხი რეალური ამოცანა იყო, მაგრამ
 ინასაც ხედავდა, რომ მხოლოდ ამ გზით შეიძლებოდა შექმნილიყო ქვემო-
 რიგი საშუალო რიტორიკა, რომლის წინაშეც იქცა "სრულიად ახალი
 და იმდენად რეალური შენეობისთვის ამოცანები, როგორც ჯერ მსოფლიო
 მწერლობას არ ახსოვდა" (198).

მ. ბინიშვილი იგი იმდენად ამოცანად "სალიტერატურო გამოწვევა",
 რომელსაც სწორად უნდა განვიხილოთ რიტორიკის მისთვის საკითხები,
 მანამდე რომელიც პოლიტიკური შედეგებისთვის უნდა გამოვიყენოთ მწერალთა შე-
 ნეობისთვის, დახმარებოდა მათ შეცდომების დაძლევაში. "გამოწევა ყო-
 ველისთვის უნდა ამხილოს საშუალო მწერლის ეს თუ ის გამოხატვა, იგი იქცა-
 ცხად უნდა შექმნილიყო ასეთ მოვლენებში, მწერლობის რეალური ფაქტობრივ-
 დასაწყისი არ უნდა ჩანს... ამხილოს მწერლის შეცდომები და ხელი შეუწ-
 ყოს მწერალს ამ შეცდომების დაძლევაში" (198) - აღნიშნავდა ავტორი.

მ. ბინიშვილი კვლავ იგივე ფორმულად დაუბრუნდა მწერლობის დანთ-
 პიკიზაციას ეროვნული საკითხებისადმი. ქართული კრიტიკის ერთ-ერთი ნა-
 წილია ეს: "ნაცოცხალია", "რას უნდა" ჩაუთვალა მას. ვფიქრობთ,
 ამდენად ბრალდება გამოწვევი იყო არა მხოლოდ ბინიშვილის ნოსტალგი-
 ბების არასწორი გაგებით, არამედ იმ პერიოდის ქართული კრიტიკის
 მიმართ მიმდინარე ნაცოცხალი საკითხებისადმი. ბინიშვილი სადაცმდე
 სწორად წერდა: "სალიტერატურო გამოწვევა" მანსაკუთრებულად ფორმულად
 უნდა შექმნილიყო ეროვნული კულტურისა და ეროვნული რიტორიკის საკითხ-
 ხებზე. ისე, როგორც ნაცოცხალი სხვა საკითხები, რომელსაც ხორცი შეასხა
 რევოლუციონარი, ეს საკითხები მოთხოვს განსაკუთრებულ ფორმულას, უმი-
 ლად უნდა ფორმულად მწერლობისას... ეროვნული კულტურებში, ეროვნული ვინე-

სა და მწერლობას არანცეოთ და რაიმე საფრთხე მოეციოს, პირიქით, მისი
 განსვლა და განვითარება შეაძვენოს პარტიის ავტორიტას და მინიჭებული
 ანობა. "სალიტერატურო გაზეთის" მოვალეობა იქნება შევბრთ-
 მის პარტიის ამ ხაზის დანახიჯებას, რა სახითაც ეს დანახიჯება
 არ უნდა მოევიწყოს" (198).

წერილით გამოხატული იყო რწმენა, რომ გაზეთი მოახდენდა შე-
 მოვლენიან ძალეებს კონსტრუქციას და ამ ძალეებს წარმართავდა "კულ-
 ტურული რევოლუციის და სოციალიზმის გამარჯვებისაკენ", რათა დაეკავ-
 ბინათ "ისევე მნიშვნელოვანი სიმაღლეები, როგორც ანას ადგილი
 აქონდა ჩვენი ალბერტოლოგის სხვა პარტიები" (198).

ქართული სალიტერატურო კრიტიკის ნაწილია ერთგული კულტურის
 განვითარებისთვის მწერლის მიერ წარმოყვნიებული მოთხოვნა გააძვი-
 რებინათ და მოვიწოდებს გამოვლინებასთან და ავტორს შრადე-
 რასთან "ძველი განმარტობების ნადავრი დემონსტრაცია"(199). მიწი-
 ნილის მოსაგრებათ ამგვარი ნიშნის გაგებით იყო ნაკარნახევი კ. ბე-
 რაძის სტატია, რომელიც იგი შეურაცხმყოფელი, ცინიკური ტონით უკი-
 ნებდა ავტორს "თაღად დაბრძავებას", "მეინარჯუნებას", "საბუნთა
 მწერლობის ანობების დაბრუნებას" (199). მაღალი მხატვრული დონისა-
 ლის ბრძოლა მან წინიდა ხელმწიფის მოწოდებასთან გააძვირება და მწე-
 რალს შრადე რასთან, თითქოს მას სურდა, "მწერლობა ჩამოყვნიდინა
 მრავალმხრივი პოლიტიკური მომენტისთვის" (199).

კ. ბერაძის წერილის ერთ-ერთი შეცდომა ისიც იყო, რომ "ისევე
 განმარტობი", რომელიც, როგორც ლიტერატურული სკოლა, იმ პერიოდში უკვე
 აღარ არსებობდა, მან კვლავ გაუფორმებინათ პოლიტიკური განხილვა.
 "საერთოდ, უნდა აღინიშნოს, რომ მიწიწილის წერილი წარმოადგენს ერთ-
 ვრთ საუკეთესო დოკუმენტს იმის დასამტკიცებლად, რომ "ისევე განმარ-
 ტობა" გაუფორმებდა ერთ კიდეც არ განიარსებებოდა. ისინი ბრძოლას ამკარად თუ

ბალუაძე ჯერ კიდევ განაგრძობენ"-ქერდა იტი (199).

ქართული კრიტიკის ურთი ნაწილის ასეთივე დიდად რეაქცია მოჰყვა ნიკოლოზ მიწინაშვილის ქერილს "ახალ ელემენტების ქართულ მწერლობაში", რომელიც 1932 წელს იმავე "სალიტერატურო გაზეთში" დაიბეჭდა. მწერალი 23 აპრილის ისტორიული დადგენილებების საფუძველზე სულა წარმოეგონა ქართული მწერლობის ავტორული საკითხების დეტალური კრიტიკული ანალიზი. მას განმარტებული პეიზაჟი, ამ თემაზე ქერილებს სერია შეეძენა, მაგრამ პირველივე ცდამ კრიტიკისა და ლიტერატურული საზოგადოებრივობის ისეთი მკვეთრი რეაქცია გამოიწვია, რომ მას ალან ბიუსონი ვეღვრებინა დასკვნების გაკეთების საშუალება.

სალიტერატურა მიწინაშვილის არსებობისთვის, თუ რამ გამოაწვევებინა ამ ქერილის დაწერა. როგორც ირკვევა, მან ჯერ კიდევ 1929 წლის ნოემბერში, მწერალთა აქციის წარუძგინა ქერილობითი მოსაზრებანი "ჩვენს ლიტერატურაში არსებული დეგრადაციის შესახებ" (200), რამაც პუბლიკაციის გამოიწვია დიდი ნიშნის-მოხერხებული გამოიწვია. ამგვარივე რეაქცია მოჰყვა მის გამოხატვას 1932 წლის აპრილში პრეზის საწარმოო თანხმობაზე. ამიტომ მწერალს საჭიროებო მიუჩინებია, აღნიშნული საკითხები გამოეყენა ღრმად მკითხველის სამსახურში. "ჩვენმა კრიტიკამ და კრიტიკის მიწინაშვილმა... გამოაბხეს საზღვრები და თავისი დასკვნები ჩვენ მიმართ უფრო გააძაბა-ქერიდა ავტორი- ჩვენი კრიტიკის უმარტული გამოჩენი ჩვენ ჩვენ მიმართ ვე მიმართა არასწორად და ამ კრიტიკის, ვეტი რომ არა ვსაქვით, გამოყარებოთ უარსმეფული შეხედულებანი ჩვენი ლიტერატურული და საზოგადოებრივი ცუბობის შესახებ, დაუშინებულად. თავისთავად ცხადია, რომ ვე დამრჩა სურვილი, რომ გავყანო ჩვენს ირვლივ ვეშინილი ასეთი არასასურველი ავტორი და ამავ დროს, ვევედარო ინი სურვიად დაუშინებულნი და მიუღებელი "იარლიკის" ჩამოშორებას, რომელიც ასე იოლად რიგებოდა თავის დროზე და რომლის ჭარება საბჭოთა მწერლისათვის სახარბიელი არ უნდა იყოს" (200).

გამოსვლებში მას უარყოფითი შეფასება მიეცა, ზემოთა აქვე ისიც იხსენიება (ს. 270), რომ წერილები აღიარებული იყო იმ დროინდელი სალიბერალური ცხოვრების ძალზე მნიშვნელოვანი საკითხები.

"სალიბერალური გაზეთები" გამოქვეყნდა ს. ამაღლობების "ნიხვეც-ნიხვეცი, გამრუდებულად და ზღრუ-ზღრუთ", რომელიც მთლიანად მიწი-ველის წერილის კრიტიკულ ანალიზს შეიცავდა. ავტორმა უარყოფითად შეაფასა რა "ახალ ელანისთვის ქართულ მწერლობაში", პარალელური გააც-რო 1922 წელს შექმნილი წერილთან "ფიქრები საქართველოზე" და ვფიქრობთ არასწორად, მათ თორის განწყობილებათა იგივეობას გაუსვა ხაზი. ამაღ-ლობელი აღნიშნავდა: "ნ. მიწიშვილის, საბჭოთა მწერალს, აწარ მუჭუნის ისტორიის განხილვით მხოლოდ მოკვლევით, მემოტივული ასეთი კმაყოფილე-ბა, შეცნობილი ამის ნაცოხნაღური იწილ-მიწილთი შეცვლა და ურ-ნილებური ჩხვილი საქართველოს უძველესობაზე" (201).

ვფიქრობთ, ანგარიში დასკვნის საფუძველს მიწიშვილის წერილი- "ახალ ელანისთვის ქართულ მწერლობაში", არ იძლეოდა. რაც შეეხება ამაღლობების მიერ ხაზგასმული "მემოტივული კმაყოფილებას", ეს იყო ისეთი მრავლება, რაც სრულიად არ ჩაბნეა წერილები, პირიქით, მასში იტრინობდა არსებული რამდენიმე უკმაყოფილო, მაგრამ მომავლის იმედის ნქონე მწერალი, ვინც წარსულის შეცოხმებს მომავლისთვის გა-სათვალისწინებლად აამკარავებდა. საერთო განწყობილებით და ხასიათით იმი დევთარად განსხვავება წერილისგან "ფიქრები საქართველოზე" და მათი გამოვლენის ცდა ნიშნავდა, რომ კრიტიკამ საკვებით ვერ შენიშნა- ის დიდი გარდაცხა, რაც მოხდა 1922 წლის შემდეგ ნ. მიწიშვილის, რ-თორც მწერლის, ამოცნებასა და მემოტივებში.

1933 წელს "სალიბერალური გაზეთები" დაიბეჭდა მიკოლო მიწიშვი-ლის ორი წერილი "მემოტივებშითა გარდაქმნის გზაზე" (202) და "საკვ-შირო ურთობა და ნაცოხნაღური საკითხი" (203), რომლებშიც იგი ჩვეულო-

ნაბევი იქნება ისეთი მთავარი ფაქტორებით, როგორცაა ამა თუ იმ ქალაქის მცხოვრებთა ყოფა-ცხოვრება, ქალაქის ადგილობრივებთან, ნიადაგი, ჰავა, სინათლე, საშენი მასალის რასიითი, ქვეყნის ეკონომიკური ცხოვრების დონე და სავა" /207/.

მწერალი კარგად გრძნობდა ისეთი არქიტექტორული ცენტრის დაარსების საჭიროებას, რომელიც არა მხოლოდ გაიშვადისწინებდა ზემოთ ჩამოთვლილ საკითხებს, არამედ იზრუნებდა ეროვნული სტილის დამკვიდრებისა და ახალი კვანძების აღზრდისათვის. მიწისმყიდველი წერდა: " ჩემის აზრით ტყიდის-ის აღმასკომმა ან საქარმთველს საბკომსაბჭომ უნდა შექმნას ავტორიტეტული ორგანო, თუნდაც "საარქიტექტურო მთავარი საბჭო", ეროვნული მიწენი-რული დაბორატორია, რომლის გარშემოც თავი უნდა მოიყარონ ჩვენმა გამოჩენილმა არქიტექტორებმა... ეს იქნება ავტორიტეტული სამეცნიერო ცენტრი /და არა პროექტიბიურო/, რომელიც თავისი მუშაობით გავლენას მოახდენს მშენებლობის საქმეზე როგორც ტყიდისში, აგრეთვე მთელ საქარმთველში და ამავე დროს დიდ პრაქტიკულ სკოლადაც შეიქმნება ჩვენი ახალგაზრდა საარქიტექტურო ძალებისათვისაც" /207/.

წერილს თან ერთვის რედაქციის შენიშვნა: " ჩვენ სრულიად საფუძვლიანად და დროულად მიგვაჩნია ნ. მიწისმყიდვის წინადადება არქიტექტურული საზოგადოების აქტივიზაციის და ქალაქის გარდაქმნის წარმატებით წარმართვისათვის... სამაატერო-საარქიტექტურო საბჭოს შექმნის შესახებ /207/

ასეთი საბჭო მარტლაც შეიქმნა, მაგრამ დღეს ძაღზე ცოტამ თუ იცნის, რომ ამ იღვის ავტორი იყო მწერალი ნიკოლო მიწისმყიდვი.

ნ. მიწისმყიდვის აუბლიცისტური მემკვიდრეობა მხოლოდ ჩვენს მიერ გაბილული წერილებით არ შემოიფარგლება. თავისი სამწერლო მოღვაწეობის ყოველ ეტაპზე იგი განსაკუთრებულ ინტერესს იჩენდა აუბლიცისტური მანერისადმი, ყოველთვის ეამარებოდა საზოგადოებრივი და კულტუ-

რული ცხოვრების აქტუალურ საკითხებში. ამის მიზანმიმართულად, თუმცა 1929 წელს ცალკე წიგნად გამოცემული "ავთანისტანის ამბები", სადაც რევოლუციური მოძრაობის ფონზე წარმოგვიჩვენია ამ ქვეყნის სოციალურ-პოლიტიკური და ეკონომიკური ნივთიერების ვრცელი სურათი (208).

ნიკოლოზ ნიქიტიჩი, როგორც პუბლიცისტი, საინტერესოა არა მარტო თავისი თემატური მრავალფეროვნებით, არამედ, პირველ რიგში, თავისი ძროის აქტუალური და პრობლემატური საკითხების წინ წანოხვით, მათი მუდგურადებიერი და რრიგინალური ანალიზით. მწერალს გამოეპლადა, მუიძღუა, განზრახ განწვავებულადაც, გამოჰქონდა ძლის სინათლეზე უარული რიგვრატურის საჭირბოროტო, მტკივნეული საკითხები, რში ძროულად გამოცემილიყო მათი რუალურად გადაყრის სწორი გზა. იგი საბჭოთა მწერლისა და მოქალაქის პოზიციიდან ციოლოზა გულახდილად ექვეა თავისი ძროის აუცილებელი სატქველი იმის რწმენით, რში მონავალი "გამარჯვებული კლასის სიბრძნე" უსათუოდ მუქმინდა თავისი ძროის მუსაფრის და მისთვის საჭირო მწერლობას.

րն Սափորձորոց, միջոցները սակոռեցնելն ընդհանրապես
 օրհանգիստի մասնակցութեամբ յարմար մատչելի ժամանակներ
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես

Ե. Մանուկյանը մեր ցուցանակները միջոցներով
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես

Սահմանափակումները միջոցներով 1926 թվականին
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես

1922-1925 թվականին Ե. Մանուկյանը միջոցներով
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես

Ե. Մանուկյանը միջոցներով մեր ցուցանակները
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես
 ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես ընդհանրապես

მედეუბითმა ატმოსფეროში ტრანსპორტი წყვეტი ნოუშანა ქარაქური მენოქ-
მედეუბითი ინტელიტენციის რიკ ნანდის და მათ მორის, ნ.მინიციცილისაყ.

ამ გარემოებამ განსაზღვრა, რში ნიკოლო მინიციცილის მენოქმე-
დეუბა ქარაქა ხანს იყო მოკლეშური დიფერაფურური კრიტიკისა და საზო-
გაროქმერიოშის ყურადღებას. ნ.მინიციცილის ღვაწლი ჯერ კიდევ არ არის
სათანადოდ მუშასუბური, მის მენოქმედეუბას ჯერაყ არ მისჩენია კუბე-
ნილი ადგილი ქარაქური დიფერაფურის ისტორიაში, რაყ დღევანდელოშის
დასაზრისით სავსებით გაუნარაღებელია, რადგან ნიკოლო მინიციცილი,
როგორც მწერალი და საზოგარო მოღვაწე, ჩვენი დიფერაფურის ერთ-ერთი
დავალსაზრისო წარმომადგენელია. მას დიდი მველილი მიუბოღვის ქარაქური
კულტურის, ქარაქური საბჭოთა მწერლობის წინამე, როგორც პოეტს, პრეზი-
დენტს, როგორც საზოგაროქმერივი და დიფერაფურური საქმინომის აქტიურ
მოღვაწეს.

ბ ი ბ ი ბ ე ბ უ რ ი   ი ნ ტ ე რ ა ტ ე უ რ ა

1. ლენინი ვ.ი., პარტიული ორგანიზაცია და პარტიული ღირებულება, თბზ., ტ. 10, თბ., 1950.
2. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პრეზიდიუმი, თავი V, პარტიის ამოცანებში იტყობის, აღზრდის, განათლების, ბეგნიერებისა და კულტურის დარგში, თბ., 1971.
3. ლენინი ვ.ი., რეგორ კლავს ვ. მასპუიჩი იკვირებულთან, თბზ., ტ. 19, თბ., 1951.
4. ლენინი ვ.ი., და ხელოვნება, კრებული, გამომც. "ხელოვნება", თბ., 1959.
5. ლენინი ვ.ი., ინესა არნაბეს, თბზ. ტ. 35, თბ., 1953.
6. მიწიშვილი ნ., გარდაცვალება, გამომც. "ახალი საუბრეველი", ფილიპისი, 1926.
7. მიწიშვილი ნ., ეპოპეა, რჩეული, გამომც. "საბჭოთა მწერალი", თბ., 1958.
8. ბერეკაშვილი პ., ბუნაძე გ., ნიკოლო მიწიშვილი, გამომც. "ფილმები", № 145, 1981.
9. მიწიშვილი ნ., ეპოპეა, ჟურნ. "ბრძოლა", 1933, № 11-12.
10. ტრიტოლია რ., ჟურნ. "ცისკარი", 1972, № 3.
11. ნაბირაძე კ., რაფ ლეჟსარ ვერ ვხევი, გამომც. "მეგანი", თბ., 1984.
12. საუბრეველს სსრ ღირებულებისა და ხელოვნების ცენტრალური საბერძნეთი არქივი (იბესა), ფონდი 8, ანაბერი 1, საუბე 452 (8-1-452).
13. მიწიშვილი ნ., მთებში, ჟურნ. "მეგანი და ცხვრება", 1915, № 49.
14. ლეონიძე ს., კრებული "სხივი", ჟურნ. "მეგანი და ცხვრება", 1916, № 15.

15. ქრონიკა, ჟურნ. "თეატრი და ცხოვრება", 1916, № 52.
16. ტაბ. "ბიზნისი", 1919, № 85 (რუს. ენაზე).
17. რეცსა, 8-1-17.
18. რეცსა, 8-1-12.
19. კვერცხნილიძე რ., საქარტველოს მიწურადთა კავშირი 1917-1982, გამომც. "მედიანი", თბ., 1983.
20. ტაბ. "ბარნიკატი", ქრონიკა, 1922, № 5.
21. საქარტველოს პოეტები, მუდრ. ნიკ. მიწიშვილის მიერ, სახელმწიფო გამომცემლობა, თბ., 1921 (რუს. ენაზე).
22. ტაბ. "ბახტრიონი", ქრონიკა, 1922, № 19.
23. ტაბ. "ბახტრიონი", ქრონიკა, 1922, № 13.
24. ტაბ. "რუბიკონი", ქრონიკა, 1923, № 8.
25. რეცსა, 19-1-6.
26. რეცსა, 19-1-2.
27. რეცსა, 19-1-1.
28. რეცსა, 19-1-5.
29. მიწიშვილი ნ., ალექსანდრია, რჩეული, გამომც. "საბჭოთა საქარტველო", თბ., 1958.
30. ტაბ. "ახალი საქარტველო", ქრონიკა, პარიზი, 1925, № 14.
31. ტაბ. "ახალი საქარტველო", ქრონიკა, პარიზი, 1925, № 11.
32. არ. ს-ვა, ნ. მიწიშვილი - "ერთი ღანის ამბავი", ჟურნ. "მნათობი", 1931, № 7.
33. სრულიად საქარტველოს მიწურადთა პირველი ყრილობა, სტენოგრაფიული ანგარიში, სახელმწიფო გამომცემლობა, თბ., 1926.
34. კასრაძე პ., ვასილ ბარნიკი, ჟურნ. "ქარტული მიწურობა", 1928, № 2-3.
35. რეცსა, 8-1-125.
36. რეცსა, 8-1-255.
37. რეცსა, 8-1-76.

- 59. *ქვემოთაძე რ.*, *წმინდა პეტრის მესახე*, "საღვთისმეტყველო გამოცემა", 1933, № 14(40).
- 60. *ლესა*, 8-1-513.
- 61. *ლომინაძე ა.*, *ქართული ხალხური წიგნები*, გამოცემა. "საბჭოთა საქართველო", თბ., 1966.
- 62. *ჭიჭინაძე გ.*, *მხატვრული წარმოსახვისა და ლიტერატურული ნაწარმითა დაკავშირებული უარყოფის მესახე*, გამოცემა. "მეცნიერება", თბ., 1980.
- 63. *გომიზი მერაბი*, *გრიგორ ხანძთელის ცხოვრება*, *ქართული პრესა*, *წიგნი 1*, გამოცემა. "საბჭოთა საქართველო", თბ., 1982.
- 64. *რუსთაველი შოთა*, *ვეფხისტყაოსანი*, გამოცემა. "საბჭოთა საქართველო", თბ., 1982.
- 65. *ჭაბიძე გ.*, *წინასიტყვაობა შ. არაგვისპირელის რჩეული ნაწერების*, თფ., 1927.
- 66. *გომარაძე ივ.*, *გასული წლის სიტყვაკაზმული მწერლობა*, *ჟურნ.* "ცოსტყველა", 1921, № 14.
- 67. *ცირკიძე ს.*, *პეტრის ნაწერები*, *ჟურნ.* "მეცნიერება წიგნები", 1921, № 5.
- 68. *არსენიძე ვ.*, *თავისუფალი ქვეყანა*, *გამ.* "ბარნიკაძე", 1922, № 6.
- 69. *ცირკიძე ს.*, *წინასიტყვაობა*, *ჟურნ.* "მეცნიერება წიგნები", 1919, № 1.
- 70. *ცირკიძე ს.*, *საქართველო პეტრისაში*, *ჟურნ.* "მეცნიერება წიგნები", 1919, № 3.
- 71. *ჭაბიძე გ.*, *დასრულებული ნაწარმები*, *ჟურნ.* "მეცნიერება წიგნები", 1920, № 4.
- 72. *გომარაძე ივ.*, *ქვემოთაძე*, *ჟურნ.* "მეცნიერება წიგნები", 1919, № 3.
- 73. *მეცნიერება რ.*, *Comentaria de Iellacalico*, *ჟურნ.* "ლიტერატურა და სხვა", 1925, № 1.
- 74. *ბოგარნიძე ვ.*, *მეცნიერება წიგნები ხელოვნებაში*, *გამ.* "ლიტერა", 1923, № 2.

- 75. Կրամսկոյի յ. , Երևանի մեծագրքարանի Կրթության, Կրթություն. "Երեւան", 1926, № 2.
- 76. Մինոսովիչի Ն. , Սանտ Մարտինի մասին? Ռեպորտաժ, Գրական. "Սամբուկա ճեղ-
րագի", ԹԹ. , 1958.
- 77. Մինոսովիչի Ն. , Գրական, Ռեպորտաժ, Գրական. "Սամբուկա ճեղրագի", ԹԹ. ,
1958.
- 78. Մինոսովիչի Ն. , Սոցիալիզմ!... Սոցիալիզմ!... Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 40.
- 79. Մինոսովիչի Ն. , Երևանի մեծագրքարանի Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1916, № 21.
- 80. Մինոսովիչի Ն. , Սոցիալիզմի մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 45.
- 81. Մինոսովիչի Ն. , Սանտարիոսի մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1916, № 16.
- 82. Մինոսովիչի Ն. , Կոմունիզմի մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 37.
- 83. Մինոսովիչի Ն. , Կոմունիզմի մասին մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 21.
- 84. Մինոսովիչի Ն. , Մին, Սոցիալիզմի մասին! Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 2.
- 85. Մինոսովիչի Ն. , Мemento mori, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1916, № 9.
- 86. Մինոսովիչի Ն. , Մի քանի փոփոխություններ. Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 9.
- 87. Լուսինյանի Գ. , Երևան, ԹԹ. , Գ. 2, Գրական. "Սամբուկա Սարգսյանի մասին"
ԹԹ. , 1972.
- 88. Գրական-մեթոդական յ. , Լուսինյանի Գրական-մեթոդական, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1923, № 2.
- 89. Մինոսովիչի Ն. , Երևանի մեծագրքարանի Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1916, № 44.
- 90. Մինոսովիչի Ն. , Սոցիալիզմի մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 13.
- 91. Մինոսովիչի Ն. , Սոցիալիզմի մասին մասին, Կրթություն. "Պատերազմի և Կոմունիզ-
մի մասին", 1915, № 33.

- 92. მიწიშვილი ნ. , მიხს ნიკონარე , ჟურნ. "თეატრი და ცხოვრება" ,
1916 , № 4
- 93. რეცსა , 8-1-87.
- 94. ქარაქული პრესა ქარაქული მწერლობის მესახეებ , ჟურნ. "ქარაქული მწერ-
ლობა" , 1927 , № 8-9.
- 95. ჟურნ. "ქარაქული მწერლობა" , წარწერა ყდაზე , 1927 , № 2.
- 96. მიწიშვილი ნ. , მწერლობა და საზოგადოებრიობა , ჟურნ. "ქარაქული
მწერლობა" , 1926 , № 1.
- 97. რეცსა , 8-1-138.
- 98. რეცსა , 8-1-127.
- 99. რეცსა , 8-1-137.
- 100. რეცსა , 8-1-181.
- 101. რეცსა , 8-1-141.
- 102. რეცსა , 8-1-145.
- 103. ვ.ღ-ძე , ქარაქული მწერლობა" , № 5 , ჟურნ. "პროლეტარული მწერლობა"
" , 1927 , № 7.
- 104. რიხაძე რ. , დიფერენციალური კვადრატული საკითხის პროლეტარულ
მწერლობაში , ჟურნ. "პროლეტარული მწერლობა" ,
1927 , № 8.
- 105. სარედაქციო , "15 ივნისი , 1927 წელი" , ჟურნ. "პროლეტარული
მწერლობა" , 1926 , № 5-6.
- 106. ციხარაძე ვ. , უახლესი ქარაქული დიფერენციალის ისტორიის საკითხები ,
ნაკვ. 2 , მსუ გამომც. , თბ. , 1984.
- 107. მიწიშვილი ნ. , აქტუალური საკითხები - რუსეთის პროლეტარული
ჟურნ. "ქარაქული მწერლობა" , 1928 , № 1.
- 108. ასათიანი რ. , ქარაქული დიფერენციალური მსახურის (ნ. მიწიშვილის "ეპიკრი-
კა") , ჟურნ. "ქარაქული მწერლობა" , 1929 , № 1-2.
- 109. ილიაშვილი რ. , თანამედროვე ქარაქული მხატვრული წარმართვა , თბ. ,
1965.

110. ჟევზაძე რ., ქართული საბჭოთა რევოლუციური კრიტიკა, გამომცემი "ნეონი", თბ., 1982.
111. ენცელისი ფ., ნ. ჰარკნესს, კ. მარუსი, ფ. ენცელისი, რჩეული წერილები, სახელგამი, პოლიტიკური სექტორი, თბ., 1949.
112. ჯაჯანაშვილი ა., თანამედროვე ხელეწივენი საზოგადოების, ჟურნ. "ქართული მწერლობა", 1928, № 1.
113. ჩიქოვანი ს., ბელეტრისტიკის სიკვდილი, ჟურნ. "ქართული მწერლობა", 1929, № 6-7.
114. ჯავახიშვილი მ., ქრონიკა მუ მემოქმედება, ჟურნ. "ქართული მწერლობა", 1928, № 2-3.
115. ნაჭრუშვილი გ., პროზის აქტუალური საკითხები, "სალიტერატურო გაზეთი", 1932, № 11.
116. გიორგიანი-ნაჭრუშვილი ნარკვევის პრობლემა"-მედიკები, "სალიტერატურო გაზეთი", 1934, № 5.
117. ქიქოძე პ., უსაბურო, "სალიტ. გაზეთი", 1934, № 18.
118. მიწიშვილი ნ., მეტერვალი, საქართველთ პროფესიონალითა განმცემლობა "მონა", თბ., 1927.
119. მენცელაია რ., ნ. მიწიშვილი - "მეტერვალი", ჟურნ. "ნეონი", 1927, № 1.
120. რევოლუციური, ნიკოლოზ მიწიშვილი - "მეტერვალი", ჟურნ. "პროფესორული მწერლობა", 1927, № 3.
121. აფხაიძე მ., ნიკოლოზ მიწიშვილი, წინასწარგვაობა, ნ. მიწიშვილის რჩეულის, გამომცემი "საბჭოთა მწერალი", თბ., 1958.
122. ურბიანი უ., ნიკოლოზ მიწიშვილი - "ეპოპეა", ჟურნ. "ნეონი", 1929, № 3.
123. კოძეშვილი ს., აღუქსევი ტოლსტოის ბიბლიოთეკაში, ჟურნ. "ლიტერატურული განმცემლობა", 1983, № 2 (რუს. ენაზე).
124. ქიქოძე პ., წინასწარგვაობა ნ. მიწიშვილის წიგნისა "ქართული ქრონიკა რევოლუციის დროები", სახელგამი, თბ., 1932 (რუს. ენაზე).

- 125. მიწიშვილი ნ. , ერთი ჟამის ამბავი, სახელგამი, თბ., 1931.
- 126. რუხაძე ნ. , კობახიძე გ. , ახალგაზრდობისადმი ნიჭიერება, გამ.
"ახალი საქართველო", პარიზი, 1925, № 16.
- 127. სარედაქციო, ოქტომბრის მუშაობა, გამ."ახალი საქართველო", პარიზი, 1926, № 21.
- 128. მიწიშვილი ნ. , ახალგაზრდობა, რჩეული, გამომც."საბჭოთა მწერ-
რალი", თბ., 1958.
- 129. ყლენტი ბ. , ოქტომბერი და ქართული მწერლობა, ჟურნ."ქართული
მწერლობა", 1927, № 10.
- 130. პეტრუნიას მუშაობისადვის, სარედაქციო, "სალიტ. გამკეთი", 1933,
№ 3 (10).
- 131. ქიქოძე ვ. , ქართული მწერლობის ერთი წელი, ჟურნ."ნინათლი",
1928, № 3.
- 132. რატიანი მ. , ქართული მწერლობის ათი წელი, ჟურნ."ნინათლი",
1931, № 3.
- 133. ასნუსი ვ. , რუსული სიმბოლიზმის ფილოსოფია და ესთეტიკა, კრ.
"ლიტერატურული ნასტყვისათვის", მოსკოვი, 1937,
№ 27-28 (რუს. ენაზე).
- 134. აბულაძე ნ. , ლიტერატურული მიმდინარეობათა ისტორიიდან მუშაობა
საუკუნის ქართული მწერლობაში, გამომც."მეცნი-
ერება", თბ., 1977.
- 135. გამსახურდია ვ. , ინტერსიონალიზმი და ექსპრესიონალიზმი, ჟურნ.
"ლომისი", 1922, № 1.
- 136. ბელი ა. , სიმბოლიზმი, მოს., 1910 (რუს. ენაზე).
- 137. ტაბიძე გ. , ცისფერი ფანტაზია, ჟურნ."ცისფერი ფანტაზია",
1916, № 2.
- 138. კარბელი მ. , ბარნიკაძეზე, გამ."ბარნიკაძე", 1922, № 7.
- 139. მიწიშვილი ნ. , ბარნიკაძის პაპობა, გამ."ბარნიკაძე", 1920, № 1.
- 140. ნიჭინაძე, ბარნიკაძეზე, გამ."ბარნიკაძე", 1920, № 1.

- 141. ლეკიანაძე "ცისფერი ყანაშენი" , გამ. "ბარბაკაძე" , 1922 , №5.
- 142. გ.გ. (გაბიძე გარბაქიანი) , ნიკოლოზ მიწიშვილი - "წმინდანიანი" ,
წიგნი ლექსების , გამ. "ლმისი" , 1922 , №3.
- 143. მიწიშვილი ნ. , წმინდანიანი , მეორე გამოცემა , გამომცემლობა
"ახალი საქართველო" , პარიზი / ფილიპისი , 1926.
- 144. მიწიშვილი ნ. , მაცი ვარსკვლავი , გამომც. "ახალი საქართველო" ,
პარიზი / ფილიპისი , 1926.
- 145. წერეთელი ა. , ქართული ღვინის თავდაპირველი , გამ. გამომც. "სამ-
გლოთა საქართველო" , მსოფლიო ღმრ. ბიბლ. , ტ. 64 ,
თბ. , 1980.
- 146. გაბიძე გ. , წვილიანი წიგნები , გამ. "პოეზიის გზა" , 1923.
- 147. ცირკიძე ს. , პარაღვლეზი , ჟურნ. "მეცნიერებათა ნაშრომები" , 1921 , № 5
- 148. მიწიშვილი ნ. , ფიქრები საქართველოზე , ჟურნ. "ქართული ინტელექტი" ,
1926 , № 4-5.
- 149. ბიბლიოტეკ. განც. , ნიკოლოზ მიწიშვილი - "წმინდანიანი" (კაცობრივი) ,
გამ. "ბახტრიანი" , 1922 , № 4.
- 150. აფსაიძე მ. , ნიკოლოზ მიწიშვილი - "წმინდანიანი" , "მაცი ვარსკვ-
ლავი" , "გარდაცვალება" , ჟურნ. "სამგლოთა ხელმძღვ-
ნე" , 1927 , № 1.
- 151. მ-ელი , ნიკოლოზ მიწიშვილი "წმინდანიანი" - წიგნი ლექსების , ჟურნ.
"მნათობი" , 1927 , № 2.
- 152. მუშიშვილი გ. , გამოქვეყნებული პუბლიკაციები , გამ. "კომუნისტი" ,
1927 , № 52.
- 153. მიწიშვილი ნ. , გამბედაობის მარში , გამ. "რუბიკონი" , 1923 , №15.
- 154. მიწიშვილი ნ. , ახალი საქართველო , კრ. "სამშობლომწიფი საკითხე-
ბი" , ფფ. , 1927.
- 155. მიწიშვილი ნ. , პოეზიები , ჟურნ. "მნათობი" , 1925 , № 10.
- 156. მიწიშვილი ნ. , პასუხად პოლოზ იაშვილის , ჟურნ. "ქართული ინტელექ-
ტი" , 1928 , № 1.

- 157. მიწიშვილი ნ., მიტონეზა, "საღიგურაგურთ გაზეთი", 1933, № 24.
- 158. მიწიშვილი ნ., ზბილისიძან ორჯონიკიძეძე, "საღიგ. გაზეთი",
1931, № 2.
- 159. ბეღაძე ვ., სიგვია ნწ. კავშირის საბჭოს I პრეზიუმე 1932 წლის
დეკემბერში, "საღიგურაგურთ გაზეთი", 1933, № 3.
- 160. რეცსა, 8-1-279.
- 161. რაიანი თ., ქართული პოეზია თორმეტი წლის თავზე, ჟურნ. "მნა-
თობი", 1933, № 1-2.
- 162. ჟღენტი ბ., "მნათობი", № 10-12 1932 წელი, "საღიგ. გაზეთი",
1933, № 10.
- 163. რეცსა, 8-1-413.
- 164. მიწიშვილი ნ., როდესაც თავიდან განთავსდა (აპრილისთვის), ჟურნ.
"ეროთა", 1933, № 13.
- 165. მიწიშვილი ნ., დღე ვახუშტის, გამ. "სიგვია და სავაძე", 1934, № 1.
- 166. გორაშვილიძე ნ., გარდაქმნის ორი წელი, "საღიგ. გაზეთი", 1934, № 13.
- 167. მიწიშვილი ნ., სიგვია დისკუსიებზე - "პოეზიის ფრთხილ საუბარსველთში"
1934 წლის 21 აპრილს, რეცსა, 8-1-414.
- 168. მიწიშვილი ნ., სიგვია ს. ჩიქოვანის მიმოქცევილი ნაშრომები
დისკუსიისაზე, 1934 წ. რეცსა, 8-1-419.
- 169. მიწიშვილი ნ., გამაგებების მიხედვით, "საღიგ. გაზეთი", 1934, № 11.
- 170. მიწიშვილი ნ., განწყობილება, "საღიგ. გაზეთი", 1934, № 13.
- 171. მიწიშვილი ნ., განარჯვებული პრინციპები, "საღიგ. გაზეთი",
1934, № 13.
- 172. მიწიშვილი ნ., წიგნი და წავი, "საღიგ. გაზეთი", 1934, № 18.
- 173. რაიანი თ., სიგვია საქ. საბჭ. მწერლებს კავშირში, პრეზიუმე, 1934 წ.
17 ივნისს, რეცსა, 8-1-385.
- 174. მიწიშვილი ნ., სიგვია დისკუსიისაზე "პოეზიის ფრთხილ მიწიშვილი
I საკავშირო ფრთხილში მიხედვით", 26. XII. 1935,
რეცსა, 8-1-490.

- 175. ასათიანი რ., სიფცვა დისკუსიაზე "პოეზიის ფრონტი ინტერალთა
1934 წლის I საკავშირო ფრილოზის ბებებე, რბცსა,
8-1-490.
- 176. მიწიბვილი ნ., ბურიბი, ბაბ. "კომუნისტი", 1936, № 20.
- 177. მიწიბვილი ნ., სერბო, ბაბ. "ლიტერატურული სარბრბელო", 1936, № 18.
- 178. მიწიბვილი ნ., ესპანეთის ბარბს, ბაბ. "კომუნისტი", 1936, № 214
- 179. მიწიბვილი ნ., წერილი სერბო ლრქონიკიბეს იბერებბბბ, ბაბ.
"კომუნისტი", № 252, 1936.
- 180. სარბოთა სარბრბელოს მიწრბებბბა წერილი ბარბბბა ბებბბბ ბბბ
სბბბბბ, ბაბ. "ლიტერატურული სარბრბელო", 1936, № 1.
- 181. ბიბბკოვსკი ვ., სარბოთა პასპორტი, ნ. მიწიბვილის ბარბბბბბ, ბაბ.
"ლიტერატურული სარბრბელო", 1936, № 5.
- 182. ბებებებკო ბ., კვკვასი, ნ. მიწიბვილის ბარბბბბბ, ბაბ. "ლიტერატურული
სარბრბელო", 1936, № 7.
- 183. რბბსკი ნ., რებსი, ნ. მიწიბვილის ბარბბბბბ, ბაბ. "კომუნისტი",
1931, № 147.
- 184. ჟებებტი ბ. სარბოთა ეპოქის ეარბული ინტერლობა, ბაბ. "ლიტერატურული
სარბრბელო", 1936, № 1.
- 185. ბაბებებბბა ბ., სიფცვა დისკუსიაზე "პოეზიის ფრონტი ინტერალთა
საკავშირო I ფრილოზის ბებებებ", რბცსა, 8-1-490.
- 186. კოსტელიბბბბ ბ. ბ., სიბბბბბბ ვ. ბ., წინასიფცვაბბბ, რუსული ბარბ-
კვებებბ, ბბბბბბბბ ბბბბბბბბბბბბბბბბ სარბბბბბბბ
ბბბბბბბბბბბ, ბ. I, ბოსკოვი, 1956 (რუს. ებბბბ).
- 187. ბ-ლი (ბუბბბბბბბ ბბბბბბ), ბიკოლო მიწიბვილი-"ბებებებბ სარბრბ-
ბებებბ", ჟურნ. "ბბბბბბ", 1927, № 1.
- 188. კვკვასიბელი ბ., სარბრბელოს ბებბბბბბ, ჟურნ. "ეარბული ინტერლობა"
1927, № 1.
- 189. ეებბბბბბბ ს. "სარბრბელო", ბიკოლო მიწიბვილის წერილის ბიბ-
ბბბბ", ჟურნ. "ეარბული ინტერლობა", 1927, № 1

- 190. ჩიქოვანი ს., "ფიქრები საქარაველში", ბენიშვილები ნიკოლოზ მიწიშვილის წერისას გამო, ქუთაისი. "ქართული მწერ-
ლობა", 1927, № 1.
- 191. გორგოზიანი ბ., ცოცხლის საკითხი, ქუთაისი. "ქართული მწერლობა", 1927,
№ 1.
- 192. მიწიშვილი ნ., ჩემი პასუხი, ქუთაისი. "ქართული მწერლობა", 1927, № 1.
- 193. მიწიშვილი ნ., მწერლობა და საზოგადოებრიობა, ქუთაისი. "ქართული
მწერლობა", 1926, № 1.
- 194. მიწიშვილი ნ., ქართული კულტურის ახალი გზები, ქუთაისი. "ქართული
მწერლობა", 1926, № 1.
- 195. მიწიშვილი ნ., საბუნების, ქუთაისი. "ქართული მწერლობა", 1928, № 2-3.
- 196. მიწიშვილი ნ., საზოგადოებრივი საკითხები, ტფ., 1927.
- 197. მიწიშვილი ნ., ფიქრები ქართულ მწერლობაზე, ქუთაისი. "საბჭოთა ხე-
ლოცვა", 1927, № 1.
- 198. მიწიშვილი ნ., საბჭოთა მწერლობის ახალი ამოცანები, "სალიტ.
გაზეთი", 1931, № 1.
- 199. ბელაძე კ., ბეზარაღიანი ტენდენციების წინააღმდეგ, ნ. მიწიშვი-
ლის წერისას გამო, "სალიტ. გაზეთი", 1931, № 3.
- 200. მიწიშვილი ნ., ახალი ელემენტების ქართულ მწერლობაში "სალიტ.
გაზეთი", 1932, № 7.
- 201. ანალოგიური ს., ნიხევე-მოხვევით, გამრუტებულად და თქმულ-ჩაწერილად
"სალიტ. გაზეთი", 1933, № 1.
- 202. მიწიშვილი ნ., ბენიშვილების გამრუტების გამო, "სალიტ. გაზე-
თი", 1933, № 10.
- 203. მიწიშვილი ნ., საკავშიროს ფორმობა და ნაციონალური საკითხი,
"სალიტ. გაზეთი", 1933, № 18.
- 204. ბენიშვილი ნ., საკითხის პირდაპირ და ნაკლებად დასინჯვის, "სა-
ლიტ. გაზეთი", 1933, № 26.

- 205. მიწიშვილი ნ. , ოცდაათიანი წლების მწერლობა, ტომ. "სიტყვა და საქმე", ქუთაისი, 1934, № 3.
- 206. მიწიშვილი ნ. , ქართული ენა, "სალიტ. ტაბლეტი", 1931, № 10.
- 207. მიწიშვილი ნ. , საარქივო-ბიბლიოთეკური მთავარი საბჭო, "ლიტერატურული ტაბლეტი", 1934, № 23.
- 208. მიწიშვილი ნ. , ავღანისტანის ამბები, სახელმძღვანელო, თბ., 1929.

ნ. მიწიშვილი

ს ა რ ჩ ვ ა ნ

1. წიგნის ისტორია	1-8 გვ.
2. ცხოვრების გზა (ბიოგრაფია)	9-50
3. ბიბლიოგრაფიული პრეზენტაცია	50-73
4. ნიკოლოზ მიწინააღმდეგე- ქურნაძე "ქართული მწერლობის" რედაქტორ-დამამუშავებელი	73-82
5. რეკონსტრუქციული პრეზენტაცია	
I. თეორიული ნიშანდობიანი და დისკუსიის	83-98
II. რეკონსტრუქციული ნიშანდობი და ნიშანდობი	98-139
6. პიკტორალი	140-180
7. პიკტორალი	181-212
8. რეკონსტრუქციული	213-221
9. ნიშანდობილი დიფერენციალის სი	222-234

10c.

№ 96/2

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԼԱՄԵՆՏԻ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ	ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
234 (պահպանված)	
Գրքակցի Ստորագրություն	20 05 1982 թ.

